I -Gündüz
tarafından bağışlanmıştır
TÜSTAV

HALKIN KURTULUŞU

28 Ağustos 1978
500 kuruş

124

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

IMF DENETİME GELDİ!

IMF eliyle dayatılan direktifler:	Ne anlama geliyor:	CHP Hükümeti hangi araçlarla, nasıl uygulamaya çalışıyor:	İşçilere ve emekçi halka nasıl, hangi sözlerle yutturmaya çalışıyor:
Devlet gelirlerinin arttırılması, dış borçların ödenmesi. →	İşçi sınıfı, emekçi halk ve sabit gelirliler üzerinde dolaylı ve dolaysız verginin arttırılması. →	Meclislerde bekleyen Vergi Tasarısı. CHP hükümeti bu tasarıyı hemen kanunlaştırmak için meclisi toplamaya çalışıyor. →	Sosyal adaleti sağlayan, işçilerin ve emekçi halkın yükünü hafifleten yeni bir vergilendirme sistemi!
Ticaret, 'kredi' ve 'yardım' yoluyla gerçekleşen emperyalist sömürünün arttırılması, paranın değerinin ayarlanması. →	Devalüasyon. (IMF, ilk elde % 15'lik bir devalüasyon istiyor.) →	Son yapılan % 15'lik devalüasyon. Lira'nın 'SDR'ye bağlanarak «toplumsal huzursuzluk yaratmıyacak şekilde» sürekli devalüe edilmesi. →	Dolar düştüğü için gerekli bir kur ayarlaması. «Dolardan ayrıldık». «Amerikan parasına rest çekiyoruz». «Paramıza istikrar kazandırıyoruz».
Yatırımların kısılması. «Kalkınma hızının» uygun hale getirilmesi. →	5 yıllık plan ve programda «kalkınma hızının» düşük tutulması. (% 5,5) →	Bakanlar Kurulu'nda planda yapılacak değişikliklerle «kalkınma hızı» % 8'den % 5.5'a düşürülecek. →	Bakanlar Kurulu'nda plan üzerinde küçük teknik değişiklikler! (Daha önce ise bize «kalkınma hızını» IMF dikte ettiremez demişlerdi.)
Kamu harcamalarının kısılması. Kamu personel harcamalarının düşürülmesi, KİT'lerin zarar etmesinin önüne geçilmesi. →	Devlet işyerlerinde, KİT'lerde işçi ücretlerinin dondurulması. Memur maaşlarının dondurulması. İşçi (ve memur) çıkarma. KIT ürünlerine zam. →	Devlet işyerlerinde Türk-İş'le imzalanan «Toplumsal Anlaşma», «KİT'lerde İşçilerin Yönetime Katılma Tasarısı» vb. işçi düşmanı yeni kanun tasarıları. Asgari ücretin ve Asgari geçim indiriminin düşük tutulması. Petrol vb. ürünlere beklenen zamlar. →	«İşçiler de millet ve vatan için fedakarlık yapmalı»! «Devlet işletmelerinde işçi fazlalığı var»! «İşçiler yönetime katılacak»! «Asgari ücret tatmin edicidir»! «Yaptığımız zamlar gerekli zamlardır»!
Enflasyonun önlenmesi. Fiyat artışlarının durdurulması.	Bütün işçilerin ücretlerinin dondurulması. Memur maaşlarının dondurulması. Tarım ürünlerinin fiyatlarının düşürülmesi. →	«Toplumsal Anlaşma»nın özel sektörde de uygulanması için girişimler. Yeni bir «iş yasası, işyeri düzeni yasası» hazırlıkları. Taban fiyatlarının düşük tutulması. →	«Fiyat artışlarına ücretlerdeki aşırı istekler yol açıyor»! «İş barışını sağlayacağız, fabrikaları işçiler de yönetecek, kârdan pay alacak»! «Taban fiyatlarını çok yüksek tesbit ettik, üreticimizin yüzünü güldürüyoruz»!
EMPERYALİSTLERİN DİĞER İSTEKLERİ :			
«İkili anlaşmalar konusunda Türkiye'nin bundan sonra daha duyarlı davranması.» →	Üslerin derhal tamamen işler hale getirilmesi. Diğer ikili anlaşmaların tamamen uygulanması. →	MGK toplantılarında «ambargonun kalkması ile birlikte» üslerin tekrar faaliyete geçirilmesi için planlar, hazırlıklar. →	«Yeni ulusal savunma kavramı» palavraları. «NATO ile ilişkilerimizi gözden geçiriyoruz» yaygaraları.
«Kıbrıs sorununun dünya kamuoyunu tatmin edecek şekilde çözüme kavuşturulmasında adımlar atılması.» →	Kıbrıs meselesinin emperyalistler yararına, Kıbrıs halkı zararına «çözümü». →	Kıbrıs'ın iç işlerine karışmak. Askeri işgalin sürdürülmesi. Denktaş vb. gericilerin desteklenmesi. İki halkın birbirine düşman edilmesi. Türkiye halkının şövenizm ile ağulanması. →	«Kıbrıs'a demokrasi götürdük»! «İşgal ordusu değil, barış ordusu»! «Biz Kıbrıs halkı değiliz, açıklama yapmamız yersiz olur»!
Siyasi istikrarın sağlanması. →	İşçilerin, köylülerin, emekçi halkın mücadelesinin bastırılması. Halk üzerinde siyasal baskı. Grevlerin, direnişlerin vb. engellenmesi. →	Reformist uyuşturucu propagandanın arttırılması. Eski uygulamalara ek olarak «sivil sıkıyönetim». Şehirlerde jandarma birlikleri, havada helikopterler. Polisin teçhizatlandırılması, otomatik silahla donatılması. Dernek ve kuruluşlar, devrimci basın üzerinde baskılar. Valiler toplantıları. Yeni iş düzeni tasarıları. Okullarda karakollar. →	«Anarşiyi önlüyoruz»! «Bölücülüğü önlüyoruz»! «Öğrenim özgürlüğünü, can güvenliğini sağlıyoruz»!

Türk Lirasını SDR'ye bağlamak ne anlama geliyor?

DEVALÜASYONUN, EMPERYALİST SÖMÜRÜNÜN ARTMASININ BİR BAŞKA YOLU

CHP hükümeti, Türk Lirasının değerinin Amerikan doları ile olan bağlantısının ortadan kaldırılarak SDR (Özel Çekme Hakkı)'ye bağlı bir şekilde saptanmasını kararlaştırdı.

"30 yıldan beri maliyemiz ve kambiyomuz açısından alınan en önemli karar","Amerikan dolarına rest çekiyoruz", "Amerika'ya rest çekiyoruz", "liramızı istikrara kavuşturuyoruz","bu yolla devalüasyonları önleyeceğiz" vb. türden sahte sözlerle piyasaya sürülen bu kararın arkasında yatan gerçek nedir? Bu kararın, bu değişikliğin anlamı nedir?

Kafa karışıklığına yol açmaktan ve işin özünü bulandırmaktan başka hiç bir işe yaramayacak olan teknik açıklamaları bir kenara bırakarak işin özüne inelim:

* BU, CHP HÜKÜMETİNİN DEĞİL IMF'NIN DOLAYISIYLA EMPERYALİSTLERİN BİR İSTEĞİDİR:

Etrafa bir göz attığımızda, "IMF denetimi"ne giren, "reçete"yi uygulamaya koyan bütün ülkelerin ya bu uygulama içinde, ya da bu uygulama yolunda olduğunu görürüz. Peru, Meksika ve Portekiz bunun örnekleridir. Bu mesele "Niyet Mektubu"nda yer almamış, ancak hükümete sözlü olarak iletilmiştir. Meseleyi daha iyi kavramak için SDR nedir, onu görelim.

* SDR NEDİR? SDR de dolar gibi, Mark gibi lira gibi bir para birimidir. Ama bir ülkenin para birimi değil, kelime uygunsa "IMF ülkesinin" para birimidir. İkinci özelliği sürekli değişken olmasıdır. Değeri sürekli olarak çeşitli yüzdelere göre 16 ülkenin parasının ortalamasının dolar olarak ifadesiyle değişir. Şimdilerde 1 SDR yaklaşık 1.24 dolardır.

Karışık teknik terimleri bir kenara bırakırsak SDR'ye bağlanmak aslında yine dolaramarka, Fransız frangına ve Japon yenine,sterline vb. bağlanmak demektir, ve bunların içinde dolar % 33'le gene en baştadır.

Bu durumda, sürekli değişken ve dünyada en kuvvetli para olarak SDR'ye bağlanmak aslında yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülke için sürekli devalüasyona razı olmak demektir.

Maliye Bakanlığı yaklaşık her hafta TL'nin değerini yeniden belirlemek, işin açıkçası her hafta "küçük çapta devalüasyonlar" yapmak zorundadır.

* SDR'YE BAĞLANMAK TL'YE İSTİKRAR SAĞLAMAZ

Aksine, bu TL'nin güçlü paralar(emperyalist ülkelerin paraları) karşısında değeri açısından dalgalanmaya bırakılması demektir. Açıktır ki, güçlü paralarla birlikte dalgalanmaya bırakıl-

Dev.sa.7.sü.1'de

Çekoslovakya'nın işgalinin 10 yıldönümünde devrimciler sosyal-emperyalizmi lanetledi

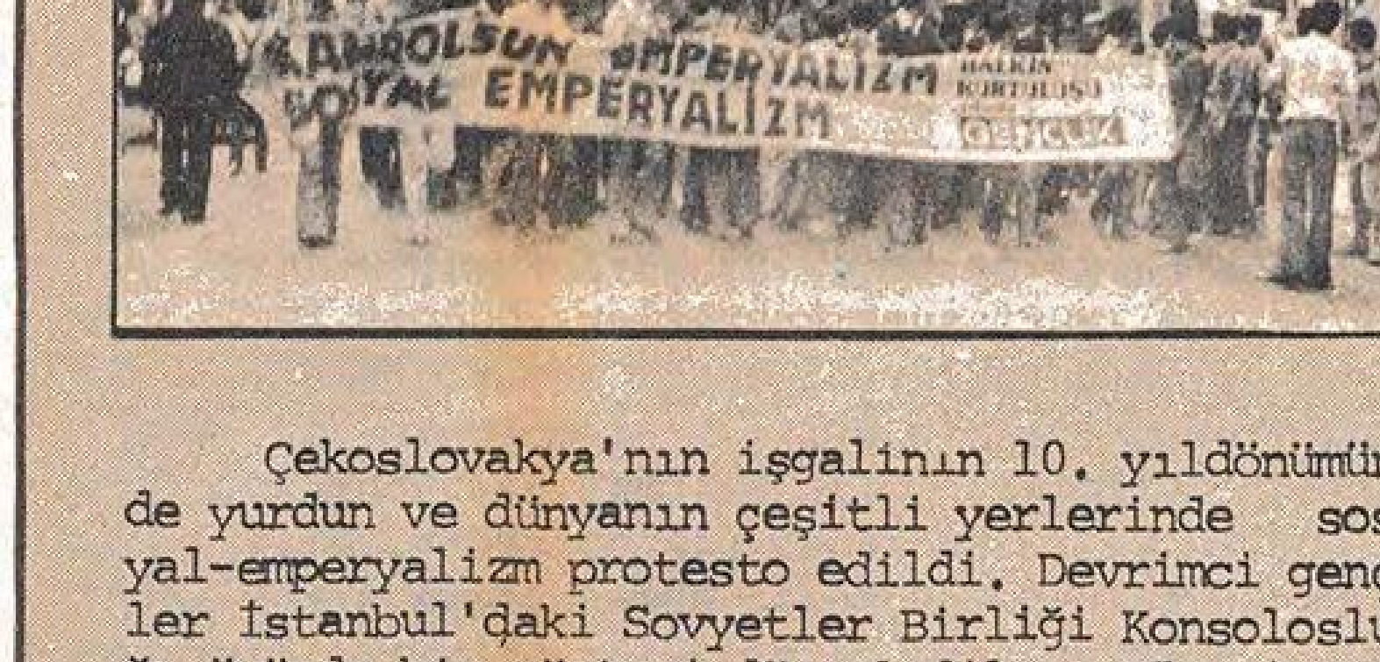

Çekoslovakya'nın işgalinin 10. yıldönümünde yurdun ve dünyanın çeşitli yerlerinde sosyal-emperyalizm protesto edildi. Devrimci gençler İstanbul'daki Sovyetler Birliği Konsolosluğu önünde bir gösteri düzenlediler ve"Yeni Çarları" lanetlediler.

YAZISI 3. SAYFADA

HALKIN KURTULUŞU

«Toplumsal Anlaşma»nın peşinden yeni işçi düşmanı hazırlıklar

Ecevit ve reformist CHP hükümeti;"Toplusözleşme düzenini disipline sokacaklarını, bu alandaki anarşiyi önleyeceklerini, ekonomiyi çökerten aşırı (!) ücret artışı isteklerini durduracaklarını" daha hükümet olmadan önce patronlara vaat etmişlerdi.

Ecevit ve CHP hükümeti, emperyalistlere ve onların kuruluşları olan IMF, Dünya Bankası vb. kuruluşlara bütün isteklerini yerine getireceklerini, "reçete"yi bütünüyle uygulayacaklarını daha hükümet olmadan önce vaat etmişlerdi.

Faşist, reformist, revizyonist sendika ağalarının işçi sınıfına ihaneti ve hakim sınıflarla işbirliği, bu vaatlerin yerine getirilmesinde CHP hükümetinin önemli bir "güvence"siydi.

Türk-İş'in sendika ağaları ile hükümet arasında varılan bir "ilke anlaşması" olan "Toplumsal Anlaşma" bu vaatlerin yerine getirilmesinin başlangıç adımıydı. Bir kere yol açıldıktan sonra, demagojik vaatler,reformist uyuşturucu sözler arkasında, patronlara ve-

De.sa.7.sü.7'de

İhanet oyununun ikinci perdesi

TİSK de Türk-İş'le 'Toplumsal Anlaşma' yapmak istiyor

"TÜRKİYE İŞVEREN SENDİKALARI KONFEDERASYONU, YILLARDIR SAVUNDUĞU BİR GÖRÜŞÜN NİHAYET, TÜRK-İŞ BAŞKANI TARAFINDAN DA KABUL EDİLMİŞ OLMASINI, OLUMLU BİR ADIM SAYARAK ÇAĞRIYI MEMNUNİYETLE KABUL ETMİŞTİR..."

TİSK, yayın organı "İşveren Bülteni"nin son sayısında, Türk-İş ile üst düzeyde "Toplumsal Anlaşma" yapmaya hazır olduklarını yazıyor.

Patronlar, "Toplumsal Anlaşma"nın yıllardır kendilerinin savundukları bir görüş olduğunu, bunun Türk-İş tarafından kabul edilmesinin kendileri için çok sevindirici olduğunu belirttikten sonra şöyle diyorlar:"Bütün temennimiz Türk-İş başkanının bu çağrısının sözde kalmamasıdır... Üst düzey de toplusözleşme yapmak için Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu ile masa başına oturmalıdır. Vatanseverliğin ve söze sadakatin gereği budur... "

Daha önce işçi sınıfı devrimcilerinin defalarca ortaya koyduğu, ihanet oyununun ikinci perdesi başlamıştır. Bugüne kadar olanlar sadece ilk adımdı. "Toplumsal Anlaşma" bütün ülke çapında sermayenin işçi sınıfına azgın bir saldırısıdır.

SENDİKA AĞALARININ VATANSEVERLİĞİ: İŞÇİLERİN PEŞKEŞ ÇEKİLMESİDİR

Bilindiği gibi, işçi sınıfı içinde sınıfa ihanetin baş temsilcilerinden biri olan Türk-İş Başkanı Halil Tunç, bir müddet önce TİSK ile de bir "Toplumsal Anlaşma" imzalamaya hazır olduklarını açıklamıştı. İşte şimdi patronlar Halil Tunç nezdinde bütün sendika ağalarını verdikleri sözü tutmaya çağırmaktadırlar. Onlar Halil Tunç ve benzerlerine "vatanseverliğin" gereğini hatırlatmaktadırlar.

Türk-İş'le anlaşmaya vardıktan, ihaneti tezgahladıktan sonra, Başbakan Ecevit, işverenlere bir çağrı yapmış ve eğer kendi isteklerini ortaya koyar ve bir bütün olarak bunlar üzerinde anlaşırlarsa, işverenler adına da bir "Toplumsal Anlaşma" imzalayabileceklerini açıklamıştı. Kısa bir müddet önce Ecevit,TİSK başkanı Halit Narin ile basına açıklama yapılmayan bir görüşme yaptı. Burada planın en son detayları gözden geçirildi. Ve arkasından TİSK'in çağrısı geldi.

DAR BOĞAZ KİMİN DAR BOĞAZI?

"İşveren Bülteni"nde şöyle denmektedir: "Şunu herkes bilmelidir ki, biz TİSK olarak, ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik dar boğazlardan bir an önce çıkması için hükümetle ve üst işçi kuruluşlarıyla görüşmeler yapmaya her zaman hazırız..."

"Ülkemizin içinde bulunduğu dar boğaz" kimin dar boğazıdır? Bu sorunun cevabı açıktır:

Bugün ülkemizin bütün zenginliklerini elinde tutan kimdir? İşçi sınıfı ve halk mı? Elbette hayır. İşçiler ve köylüler kendi ülkelerinde ve kendi üretikleri karşısında, yarı aç, gününü zor geçirir durumdadır. Bütün zenginliklerin bugünkü sahibi emperyalistler, komprador burjuvalar ve toprak ağalarıdır. O halde "dar boğaz" onların dar boğazı-

De.sa.7.sü.1'de

CHP HÜKÜMETİNİN İŞÇİLER İÇİN HAZIRLADIĞI YENİ BİR KÖLELİK TASARISI: "KİT'LERDE YÖNETİME KATILMA MODELİ"

YAZISI 5. SAYFADA

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ
VE EZİLEN HALKLAR
BİRLEŞİN

Hua Guo-feng'in Yugoslavya ziyareti

Çin yönetimi Kruşçev'in izinde

Çin Başbakanı Hua Guo-feng, Yugoslavya ve Romanya'yı ziyaret etti. 20 yıldır ilk defa bir Çin Başkanı ülke dışına çıktı. Ve 23 Ağustos günü Hua Guo-feng, Tito ile buluşmasında Çin yönetiminin görüşlerini açıkladı.

Hua Guo-feng şunları söylüyor: "Marksizmin bilimsel teorisinden ve ülkesinin somut koşullarından hareket eden Yugoslavya Komünistler Birliği, sosyalist özyönetimi kurdu ve geliştirdi". Öz olarak Çin Başkanı, şunları açıklıyor:

1. Yugoslavya Komünistler Birliği (YKB), Marksizmin bilimsel teorisini uygulamıştır. Dolayısıyla bir komünist partidir.
2. "Özyönetim" sosyalisttir. Yugoslavya sosyalist bir ülkedir.

YKB'nin revizyonist bir parti olduğu, geçmişte önce Stalin, daha sonra Mao Zedung ve Enver Hoca tarafından defalarca belirtildi. Gazetemiz, son aylardaki yayınında modern revizyonizme karşı mücadelede komünist partilerin tavırlarını ve sözlerini ayrıntılarıyla belirtti. Hua Guo-feng, YKB'yi "komünist parti" ilan ederken aynı zamanda 1960'ların Marksist-Leninist mirasına saldırmaktadır. Çin revizyonist yönetimi, Mao'nun "tarihin çöplüğü" diye adlandırdığı Tito'yu bir "komünist parti"nin önderi yaparak, biz zat ÇKP'nin Marksizm-Leninizm safındaki mücadelesine saldırmaktadır. Bu tutum, Stalin'in mirasını çiğneyerek modern revizyonizme koşan Kruşçev'in tutumundan özde farklı değildir.

Yugoslav kapitalizminin "sosyalizm" diye adlandırılması da çok kötü sonuçların tohumunu taşımaktadır. Deng Siao-ping, 1956'larda "kendi başına ve kârlılık esasına göre" çalışacak işletmelerin yaygınlaştırılmasını önermişti. Kültür Devrimi döneminde Mao Zedung, "kapitalist yolu tutan iflah olmaz yönetici" diye tanımladığı Deng Siao-ping'in bu burjuva tezlerine karşı yürütülen mücadeleye önderlik etti. 1956'larda Kruşçev, bir yandan Yugoslav özyönetimini "sosyalist" ilan ederken, diğer yandan Sovyetler Birliği'nde tekelci devlet kapitalizminin temellerini atıyordu. Çin revizyonist yönetimine göre, Yugoslav kapitalizmi "sosyalizm" ise, "özyönetimli sosyalizm"in Çin'de de uygulanması düşünülüyor olmasın? Deng Siao-ping kliği, Kruşçev revizyonizminin ÇKP içindeki temsilciliğini yaptığı dönemde, 1956'larda uygulayamadığı kapitalizmi şimdi diriltme yoluna girmiş olmasın? Hua Guo-feng'in konuşması, Kruşçev'in tuttuğu çıkmaz yolun başlangıcını, 1956'ları hatırlatıyor.

Hua Guo-feng, Yugoslavya ziyaretinde yaptığı konuşmada şunları da belirtiyor: "Otuz yıldır Yugoslavya'nın çehresinde çok büyük değişiklikler meydana geldi. Yugoslavya geri bir ülke iken, ileri bir sanayi ve tarım ülkesi haline geldi." Bu sözler, Yugoslavya'nın, son sıralarda değil, 30 yıldır sosyalizm yolunda olan bir ülke olduğunu belirtmek istiyor. Çin Başkanı, Tito'nun başarılarını" ta 1948'lere dayandırıyor. Ancak bu, Stalin önderliğinde dünya komünist hareketinin Tito revizyonizmine karşı verdiği mücadeleye açık bir saldırıdır. Hua Guo-feng'e göre, Tito, 1948'lerde sosyalizm yolunu tutmuş oluyor. Öyleyse o dönemde, Stalin SBKP ve bütün komünist partiler, Tito'ya revizyonist derken, hangi yolu tutmuş oluyorlar? Çin Başkanının bu tutumu, Kruşçev'in Stalin'e küfrederek Tito'yu sosyalist ilan etmesiyle özde aynıdır. Eğer Tito, 1960'larda sosyalizm yolunda ilerliyorsa Arnavutluk Emek Partisi, Mao Zedung önderliğindeki Çin Komünist Partisi hangi yolda ilerliyorlardı? O gün, Kruşçev, Yugoslavya'nın "sosyalist" olduğunu söylüyor, "Stalinizm"e karşı başarılarını övüyordu. Bugün Çin yönetimi, Tito'nun "30 yıllık başarılarını" överken Kruşçev'in Stalin düşmanı, Marksizm-Leninizm düşmanı bayrağı altında saf tutmuş olmuyor mu?

Yugoslav revizyonizmine karşı bu tutum, kardeş partiler arasındaki herhangi bir önemsiz görüş ayrılığını belirtmemektedir. Tito'ya "30 yıldır sosyalizm yolunda ilerliyor" demek, YKB'ye "komünist parti" demek ve özyönetime "sosyalizm" demek Marksizm-Leninizmin saflarından ayrılmanın ifadesidir. Kruşçevci modern revizyonizmin saflarına geçiştir. Tito revizyonizmine karşı mücadele, özü itibariyle proletarya ile burjuva ideolojileri arasındaki uzlaşmaz çelişkinin belirtisidir. Dün modern revizyonizm, bugün "Üç Dünyacı" revizyonizm, Tito revizyonizminin safında, proletarya ve halkların karşısında yer almışlardır.

Tito revizyonizmi ile ilgili olarak, her türden revizyonist akım birleşmiştir. "Üç Dünya" revizyonizmi de, sözde sosyal-emperyalizme karşı çıkma bahanesi arkasında, Kruşçev revizyonizminin temel tezlerini savunmaktadır. Bu, şimdi Yugoslavya'nın "sosyalist" ilan edilmesiyle iyice açığa çıkmıştır. Marksizm-Leninizmin yeminli düşmanı Tito, ne pahasına olursa olsun yüceltilmektedir. Nitekim, Hua Guo-feng'in konuşmasında bir kez olsun "Sovyet sosyal-emperyalizmi" sözcüğü geçmemiştir. Çin yönetimi, bütün emparyalistlerle uzlaşan Tito yönetimini üzmemek için böyle yapmış olmalı! 1960'larda Kruşçev de, Tito'yu üzmemek için onunla yaptığı buluşmalarda Amerikan emperyalizminden hiç söz etmiyordu. Sonunda o, halklara karşı emperyalistlerle uzlaşma yolunu tuttu. Tito'ya gelince bildiği yoldan sapmadı! Yugoslav revizyonistleri, bırakın Çin yöneticilerinin huzurunda sosyal - emperyalizmi kınamayı, Çekoslovakyanın işgalini göstermelik sözlerle dahi protesto etmediler. Tito, Çin revizyonistlerini de safına kazanırken, dostu Brejnev'i üzmek istememiş olmalı!

Hua Guo-feng'in Yugoslavya ziyareti, "Üç Dünya Teorisi"nin iyice Kruşçevci modern revizyonist yola girdiğini açıkça göstermiştir. Çin revizyonist yönetimi, ilk defa cla-

Dev.Sa.7.Sü.8'de

Demagoji Balkanlardaki Sosyal-Emperyalist Faaliyeti Gizleyemez

Sovyetler Birliği resmi haber ajansı TASS, Hua Guo-feng'in Yugoslavya ve Romanya ziyaretleri ile ilgili olarak bildiriler yayınlamaktadır. Bu bildirilerde, Çin yönetimi suçlanmakta ve şunlar yazılmaktadır: "Hua Guo-feng, Yugoslavya'da Sovyetler Birliği'ni hegemonyacılıkla suçlamıştır. Bir demagog olan Hua, bu hilekar konuşmaları ile Çin'in asıl amacı olan sosyalist ülkeler arasındaki dayanışmayı bozma planını saklamak istemektedir." TASS Ajansının diğer bildirilerinde de Çin, "Balkanları sıçrama tahtası olarak kullanmak ve Balkan içişlerine karışmakla" suçlanmaktadır. Bütün bunlar, Brejnev revizyonistlerinin, sosyalizm ve Balkan halklarının çıkarlarının gerçek savunucuları olduğu izlenimini yaratmaya çalışan sözlerden başka bir şey midir? Balkan bölgesindeki halklara karşı Sovyet yönetiminin tutumu nedir?

Bulgaristan, Varşova saldırgan paktının üyesidir. Varşova Paktı ve Comecon aracılığıyla Bulgaristan, Sovyetler Birliği'nin çıkarlarına bütünüyle bağımlı durumdadır. Bulgaristan halkı, Kremlin çarlarının boyunduruğu altındadır. Fiyat artışları, işsizlik ve her alanda çürüme, Bulgar kapitalist ekonomisinin günlük belirtileridir. Bulgar yönetimi, Brejnev'in kesinkes uşaklığını yapmaktadır. Sovyet sosyal-emperyalistleri, Jivkov kliği aracılığıyla Bulgaristan halkına yük üstüne yük bindirmektedirler. TASS Ajansının bildirisi, Bulgaristan'ın Sovyetler Birliği'nin yarı-sömürgesi bir ülke olduğunu gizlemeye çalışıyor. Sahtekarca "sosyalist dayanışma"dan söz ediyor. Oysa Bulgaristan dahil, bütün Varşova Paktı ülkelerinde sosyalizm çoktan yıkılmıştır. Kruşçev revizyonizmi, SBKP'yi bir burjuva partisi haline döndürdükten sonra, Doğu Avrupa ülkelerinde Kruşçev'e bağlı burjuva klikler yönetime gelmişlerdir. TASS Ajansının saldırısı, Balkan halkları üzerindeki Sovyet boyunduruğunu gizlemeye yöneliktir.

TASS Ajansı, Hua Guo-feng'in, Tito'ya yakınlaşması karşısında öfkeye kapılmıştır. Ancak bugünkü Çin yönetimi, 1960'larda Kruşçev'in açtığı yoldan gitmekten başka bir şey mi yapıyor? Kruşçev de işe, Yugoslavya'yı "sosyalist ülke" olarak ilan edip koyulmadı mı? Kruşçev revizyonizmi de "yoldaş" Tito ile sarmaş dolaş olup, Balkan ve diğer halklara karşı tertiplerinin ilk somut adımını atmamış mıydı? Bugün, Sovyet revizyonistleri de Tito'yu "özgül sosyalizmin yaratıcısı bir gerçek

De.sa.7.sü.5'de

BREJNEV - TİTO

ÇEKOSLOVAKYA 1968

HUA GUO-FENG - TİTO 1978

Revizyonizmin sonu var mı?

Hua Guo-feng Özyönetimi sosyalist buldu

Kapitalizme sosyalizm diyenler sosyalizm safını terketmişlerdir

Hua Guo-feng, Yugoslavya'nın "sosyalist" olduğunu, ilk kez açıkça duyurdu. Aydınlık revizyonistleri ise Yugoslavya'yı "sosyalist görmediklerini" bir cümle ile belirttiler. Ancak "kardeş partilerin görüşlerini incelemeyeceklerini" de eklediler.

Burada söz konusu olan herhangi bir görüş ayrılığı değildir. Yugoslavya bir kapitalist ülkedir ve Çin yönetimi kapitalist ülkeyi "sosyalist" ilan etmektedir. Söz konusu olan "kapitalizm mi, sosyalizm mi sorusudur. Burjuvazinin diktatörlüğü mü proletarya diktatörlüğü mü" sorusudur.

Aydınlık kalemşörleri, iki yüzlü bir tavırla Yugoslavya'yı "sosyalist görmediklerini" söylüyorlar. Ama arkasından bunun önemsiz bir ayrılık olduğunu belirtiyorlar. Bu, burjuvazi ile proletarya arasındaki ayrılık kadar "önemsiz" olabilir! Eğer kapitalizmin sıfatı sosyalizm oluyorsa, burjuva diktatörlüğü aynı sahtekarlıkla proletarya diktatörlüğü olur! Ya da tersine proletarya diktatörlüğü yıkılıp, burjuvazinin diktatörlüğü konulursa, bu proletarya diktatörlüğü maskesi arkasında gizlenebilir. Brejnev revizyonistleri, uzun yıllar "proletarya diktatörlüğü uyguluyoruz" diyerek burjuvazinin diktatörlüğünü uygulamadılar mı?

Yugoslavya kapitalist iken ona "sosyalist" diyenlerle olan ayrılık önemsiz olabilir mi? Yugoslav kapitalizmi, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyete dayalıdır. Yugoslav burjuvazisi, Yugoslavya işçi sınıfının işgücünü sömürmektedir. Titocu burjuvazi, işçi sınıfının yarattığı değerin bir bölümünü (artı-değeri) kâr adı altında gasbetmektedir. Tıpkı bütün kapitalistlerin yaptığı gibi. Eğer bu "sosyalizm" ise, eğer artı-değer sömürüsü "sosyalizm" ise, gerçek sosyalizm nedir? Eğer Marks ve Engels'in 130 yıl önce gösterdiği sosyalizm Yugoslavya kapitilazmi ise, artı-değer sömürüsü ise, o zaman bütün kapitalist ve revizyonist ülkeler sosyalisttir. Eğer, ücretlerin kâra göre ödendiği sistem "sosyalizm" ise dünyada kapitalizm kalmış mıdır?

Hua Guo-feng, Yugoslav kapitalizmine sosyalizm diyor. Öyleyse artı-değer sömürüsüne dayanan diğer revizyonist ülkelerdeki sistem ne oluyor? Örneğin Sovyet revizyonizmi (tekelci devlet kapitalizmi) de sosyalizm olmaz mı? Eğer, esas amacı kâr olan ve işgücünün de meta olduğu bir sistem "sosyalizm" ise, bu sistemin var olduğu Sovyetler Birliği de "sosyalist" olmaz mı?

Aydınlık kalemşörleri, kendi kalemleriyle kendilerini vuruyorlar. Hua Guo-feng, kapitalizmi "sosyalizm" ilan etti. Haydi bir adım daha: Sovyet kapitalizmi de "sosyalizm" oluversin!

Bu sonuç, sınıf mücadelesinde burjuvazinin kuyruğuna takılmanın sonucudur. Bütün revizyonistlerin ortak özelliği belirmiştir: Sınıf mücadelesinin sönmesini öğütlemek! Eğer kapitalizm, "sosyalizm" ise, proletarya hangi emeller uğrunda ve görünmeyen sınıf düşmanına karşı çarpışacaktır? "Üç Dünya"nın akıntısına kapılmış devrimciler bu karşı-devrimci tez üzerinde düşünmelidirler. Hua Guo-feng, sınıf mücadelesini durdurmuş ve dünya tarihini tatil etmiştir! Kapitalizm sosyalizm oldu. Bugün Tito, ise yarın Brejnev de "yoldaş" olmaz mı?

Tarihin tekerliğini hiç bir revizyonist teori geri çeviremez. Proletarya, burjuvazinin diktatörlüğünü Yugoslavya dahil, tüm kapitalist, revizyonist ülkelerde kıracaktır. Marks ve Engels'in belirttiği "kazanılacak koskoca dünya"yı proletarya, burjuvaziyi ezerek, "zincirlerini kırarak" kazanacaktır. Kapitalizme sosyalizm diyenler ise proletaryanın, sosyalizmin safını terk etmişlerdir.

NE DEDİLER ?

REVİZYONİSTLER	MARKSİST-LENİNİSTLER
HUA GUO-FENG 23 Ağustos 1978 Marksizmin bilimsel teorisinden ve ülkesinin somut koşullarından hareket eden Yugoslavya Komünistler Birliği, sosyalist özyönetimini kurdu ve geliştirdi. Otuz yıldır Yugoslavya'nın çehresinde çok büyük değişiklikler meydana geldi. Yugoslavya geri bir ülke iken ileri bir tarım ve sanayi ülkesi haline getirildi.	ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ 7. Kongre Raporu 1976 Titocu "özyönetimin" sürekli siyasi ve ideolojik karışıklığa, güçsüz ve orantısız ekonomik gelişmeye, büyük sosyal farklılaşmaya, milliyetler arasında kavgalara ve Yugoslavya'da manevi hayatın yozlaşmasına yol açmış eklektik bir burjuva doktrini olduğu ispatlanmıştır.
KRUŞÇEV 28 Ağustos 1963 Uluslararası meselelerin çoğunluğunda SSCB ile Yugoslavya'nın görüşleri aynıdır. Biz Sovyet komünistleri ile Yugoslav komünistleri arasında hiç bir çelişki olamaz.	ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ Nisan 1964 Kruşçev ve hain grubu, ve onları izleyenler, Yugoslav önderlerinin sözde hatalarının çoğunu düzelttiği ve "Marksizm-Leninizm" çizgisini benimsedikleri iddiasıyla, Tito kliğine yakınlaşmış ve onlarla bütünüyle birleşmişlerdir. Onlar, çeşitli partiler içindeki revizyonist unsurlardan ve Yugoslavya'daki Titocu klikten daha iyi müttefiki nereden bulacaklar?
TOGLİATTİ- İtalyan revizyonist önder 1962 Yugoslavya sosyalist bir ülkedir. Ona karşı haksızlık yapılmıştır.	ÇİN KOMONİST PARTİSİ 1962 Tito grubunun revizyonist çizgisinin gelişmesi ve Amerikan emperyalizmine bağımlılığın gittikçe artması yüzünden Yugoslavya sosyalist bir ülke olmaktan çıkmıştır. Yugoslavya'da kapitalizmin restorasyonu Tito grubunun yozlaşması sonucu adım adım ortaya çıkmıştır.

SINIF MÜCADELESİ DÜNYASINDAN

ERİTRE halkının silahlı kurtuluş mücadelesi, gittikçe büyüyor. Eritre yurtseverleri, Etyopya faşist cuntasına karşı savaşmaktadır. Sovyet sosyal-emperyalistleri ve Küba askerlerinin Etyopya cuntasına sağladıkları destek boşunadır. Afrika boynuzu denilen bu bölgede, Sovyet sosyal-emperyalistleri halkların kurtuluş mücadelesine karşı azgınca saldırıyorlar. Eritre halkı, geçmişte, Etopya kralcı faşist rejimine ve onun efendisi Amerikan emperyalistlerine karşı savaşıyordu. O, faşist askeri cuntayı ve efendisi Sovyet sosyal-emperyalistlerini de dize getirecektir.

ZİMBAMBVE yurtseverleri, ırkçı faşist Rodezya rejimine karşı eylemlerini sürdürüyorlar. Son aylar içinde, yurtsever kuvvetler 600'den fazla ırkçı askeri öldürdüler, 5 uçağı düşürdüler ve 30 zırhlı aracı tahrip ettiler. Zimbambve yurtseverlerinin eylemleri artık başkent Salisbury'nin 30 kilometre yakınına kadar uzanmaktadır. Ulusal kurtuluş savaşının büyümesi, hem Rodezya ırkçılarını, hem de Rodezya'daki çıkarlarını korumak isteyen Amerikan, İngiliz ve diğer sömürgecileri çok korkutmaktadır. Bu nedenle birçok emperyalist şirket Rodezya'ya silah ve para yağdırmaktadır. Diğer yandan emperyalist propaganda, Rodezya ırkçı rejimi hesabına paralı asker toplama kampanyasını büyütmektedir. Ancak Zimbamve yurtseverlerinin kararlı mücadelesi saflarına her gün binlerce yeni savaşçı katılmaktadır. Zimbamve halkı, ırkçı rejimi ve emperyalistleri mutlaka dize getirecektir.

NİKARAGUA'da Somoza faşist rejimine karşı nefret dalgası büyümektedir. Son bir yıl içinde onbinlerce emekçi protesto gösterilerine katıldı. Başkent Managua'da binlerci işçi ve üniversite öğrencisi, hayat pahalılığını ve faşist baskıları protesto için gösteri yaptılar. Göstericiler, üzerlerine saldıran polise devrimci şiddetle karşı koydular. Diğer şehirlerde de emekçilerin gösteri dalgası büyümektedir.

FİLİPİNLİ yurtseverler, halk düşmanı rejime karşı mücadelelerini daha büyük boyutlarda sürdürmektedirler. Amerikan emperyalizminin desteklediği Marcos rejimi, yurtseverlerin silahlı mücadelesi karşısında ağır kayıplar vermektedir. Güney Filipinler bölgesinde, yurtsever kuvvetler pek çok gerici askeri öldürüp, yaraladılar.

GUATEMALA'da emekçi kitleler, faşist diktatörlüğün zorbalığına karşı bir dizi protesto eylemine giriştiler. Guatemala'da faşist diktatörlük, Amerikan emperyalizminin yeminli uşağıdır. Geçen ay içinde faşist polis, 100'den fazla Guatemala köylüsünü katletti. Bunların aralarında çocuklar ve kadınlar da vardı. Halk kitleleri, bu katliama, gösteri ve grevle cevap vermişlerdir.

FİLİSTİN gerilla birlikleri ve Arap yurtseverlerinin eylemleri yoğunlaşmıştır. Yurtseverler, siyonist işgalcilere karşı silahlı eylemlerini sürdürmektedirler. Son günlerde İsrail askeri merkezlerine yerleştirilen bombalar sonucunda, Tel aviv rejimi büyük ölçüde can ve mal kaybına uğramıştır. Telaviv siyonistleri, işgal altında tuttukları toprakları bırakmamak niyetinde olduklarını defalarca vurguladılar. İsrail Dışişleri Bakanı Moşe Dayan, 16 Ağustos günü şunları söylemiştir: "İsrail, 1967'den önceki eski sınırlara dönmemelidir." Dayan, Güney Lübnan'la ilgili olarak şunları da eklemiştir: "İsrail bu toprakların bir bölümünü işgal altında tutmalı ve buraya askeri birlikler yığmalıdır." Bu açıklamalar siyonist şeflerin, Amerikan temsilcileriyle yaptıkları görüşmelerden hemen sonra yapılmıştır. Bu, İsrail'in Amerikan emperyalizminin desteğine dayanarak Filistin ve Arap halklarına saldırdığını bir daha göstermektedir.

İran Komünistler Birliği «Üç Dünya Teorisi»ni reddetti

Bu yılın ilkbahar aylarında toplanan İran Komünistler Birliği 1. Kurulu'nda oportünist "Üç Dünya Teorisi" mahkum edildi. 1. Kurulun kabul ettiği karar tasarısında uluslararası durum ve "Üç Dünya Teorisi" ile ilgili olarak özetle şunlar belirtilmektedir:

"Uluslararası alanda sınıf uzlaşmacılığını yayan bir sağcı oportünist

De.sa.7.sü.6'da

Marksist - Leninist hareket bütün dünyada büyüyor ve güçleniyor

YUNANİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST (YKP/M-L), son sıralarda yayınlanan bir yazısında şunları belirtmektedir: "Afrika'ya emperyalist müdahalenin azgınlığı ve vahşiliğinin yanı sıra emperyalistlerin büyük ekonomik, siyasi ve stratejik çıkarları daha açıkça ortaya çıkmaktadır. Afrika halklarına yüzlerce ve binlerce kurban verdiren bu kanlı çatışmanın temelinde, her emperyalist devletin hammaddeleri ve stratejik öneme sahip olan ender madenleri ele geçirmek için verdiği mücadele yatmaktadır... "Üç Dünya" teorisyenlerinin iddialarının tam tersine, Afrika gerçeği şunu belirtmektedir: Sözde ikinci dünyada yer alan emperyalist devletler, halkların yağmalanması ve köleleştirilmesi söz konusu olduğunda süper devletlerle işbirliği yapmaktadır. "Üç Dünya" teorisyenleri, kıtadaki bir dizi halk düşmanı rejimi sözde 'Üçüncü Dünya'ya sokmaktadırlar. Ancak bu kukla rejimler, Afrika halklarının ve ilerici, devrimci güçlerin mücadeleleri karşısında bocalamaktadırlar. Bunlar iki süper devletin hegemonyacılığına ve saldırganlığına karşı çıkmak şöyle dursun, insanlığın bu en büyük düşmanlarından destek aramaktadırlar"

İSPANYA KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST (İKP/M-L), Huan Karlos'un kralcı faşist rejimine ve onun destekleyicileri olan Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı gerçek bir halk cephesinin güçlendirilmesi için mücadele etmektedir. İKP/M-L' yayın organı Vanguardia Obrera (Öncü İşçi) gazetesinin son sayılarında Amerikan emperyalizminin Afrika üzerindeki planları mahkum edilmektedir: "Carter, NATO'nun faaliyet alanını bu saldırgan bloğa üye devletlerin Afrika kıyılarındaki adalarına da kaydırmak istemektedir. Diğer yandan Amerikan emperyalizmi, Afrika'nın gerici kukla rejimlerinin işbirliğiyle bu kıtadaki paralı askerleri sözde barış gücü halinde yeniden düzenlemeyi planlamaktadır. Sovyet sosyal-emperyalistlerinin planları da Afrika halklarını köleleştirmeyi amaçlamaktadır. Onlar, ulusal kurtuluş hareketlerinin karşısındaki güçlüklerden yararlanmak istiyorlar. Amerikan ve Batı Avrupalı emperyalistlerle çatışmış olan çeşitli ülkelerin hükümetlerinden yararlanmak ve böylece batılı yeni-sömürgecilerin bırakabileceği söz de boşluğu ele geçirmek istiyorlar... Afrika halklarının kaderi ne Avrupa sömürgeciliğinin, ne Yanki emperyalizminin, ne de Sovyet sosyal-emperyalizminin sözde savunmasına bağlı olmamıştır ve olamaz. Her halkın özgürlüğü ve bağımsızlığı gibi Afrika halklarının özgürlüğü ve bağımsızlığı da sadece halk mücadelesine ve dünya halkları arasındaki enternasyonalizme dayanabilir."

PROLETARE TE TE GJITHA VENDEVE, BASHKOHUNI!

ZERI I POPULLIT

ORGAN I KOMITETIT QENDROR TE PPSH

ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ

Sosyal-emperyalizm devrimin ve halkların özgürlük ve bağımsızlığının azgın düşmanıdır

Çekeslovakya'nın Sovyet sosyal-emperyalistleri tarafından işgalinin 10. yıldönümünde AEP MK organı Zeri i Popullit bir makale yayınlamıştır. Bu yazıda özetle şunlar belirtilmektedir:

Sovyet revizyonist elebaşılarının,birliklerini Çekoslovakya'yı işgal etmek ve Çekoslovakya halkı üzerinde egemenlik kurmak için gönderdikleri günden bu yana 10 yıl geçti. Bu barbar saldırının bütün ilerici ve barışsever dünyada yol açtığı sarsıntı büyük ve ağırdır. Moskova'dan hareket eden tank ve birlikler, bugün Ortadoğu, Afrika, Latin Amerika gibi pekçok yerde bulunmaktadır. Çekoslovakya trajedisi sosyal-emperyalizmin dünyanın bütün sahnelerinde oynayacağı çok sayıda trajedinin başlangıcı olmuştur. Bu trajedi, somut olarak, modern revizyonizmin yozlaşmasının ve onun saldırgan işgalci ve köleleştirici ideoloji ve siyasete dönüşmesinin yüksek derecesini göstermiştir...

Çekoslovakya'ya karşı Sovyet saldırısı, revizyonizmin, özellikle Sovyetler Birliği'nde olduğu gibi, bir ülkede sosyal-faşizme ve sosyal-emperyalizme doğru mantıki sonuna kadar geçirdiği evrimi kanıtlayan en açık gösterge olmuştur.Çekoslovakya'nın işgali, revizyonist Kruşçevci kliğin iktidara gelmesiyle Sovyetler Birliği'nde meydana gelen karşı-devrimci dönüşümün sonucudur. Sovyetler Birliği'nin emperyalist bir devlete dönüşmesinin ve onun, etki alanlarının paylaşımı, dünya hakimiyeti için ABD ile yarışa girmesinin doğrudan sonucu olmuştur. Çekoslovakya'ya karşı saldırı, NATO gibi Varşova Paktı'nın da askeri müdahale ve saldırı aracı olduğunu göstermektedir. Bu örgüt, üye ülkelerin ulusal egemenliğinin tasfiye edilmesi için, Sovyet revizyonist imparatorluğunun şoven ve sömürgeci çıkarlarının korunması için Kremlin'in elinde bir araç haline gelmiştir.

Kruşçevci revizyonizmin karşı-devrimci stratejisi, proleter partisi olan SBKP'nin ve proletarya diktatörlüğünün ortadan kaldırılmasının,yerine yeni Sovyet burjuvazisinin diktatörlüğünün konmasının stratejisi olmuştur. Uluslararası alanda ise bu revizyonist stratejinin esas halkaları, bütün yönlerde askeri ve ekonomik yayılma ve devrimci kurtuluş hareketinin baltalanması olmuştur. Çekoslovakya'nın işgalinden ve genel olarak Sovyet revizyonist siyasetinden çıkan tarihi ders şudur: Bir yandan Marksizm-Leninizme ihanet ve diğer yandan revizyonist akımın benimsenmesi ergeç ülke içinde sosyal-faşist siyasetin uygulanmasına ve uluslararası alanda sosyal-emperyalizme yol açmıştır ve mutlaka yol açar.

GERÇEK ÖRTÜLEMEZ

Sovyet sosyal-emperyalistleri, emperyalizme ve iç gerici güçlere karşı sosyalizmin çıkarlarını korumak için geldikleri gerekçesiyle,Çekoslovakya'ya karşı saldırıya girişmiş ve onu işgal etmişlerdir. Ne var ki, onlar, Sovyetler Birliği'nde sosyalizmi yıkarlarken, kapitalizmi geri döndürürlerken hangi sosyalizmi savunacaklardı? Sovyet sosyal-emperyalizminin kuvvetleri, Polonya'da, Demokratik Alman Cumhuriyeti'nde, Macaristan'da ve başka yerlerde olduğu gibi Çekoslovakya'da da kalmaktadır. Bu birlikler, Sovyetler Birliği ve sözkonusu ülkelerdeki revizyonist egemen kliklerin uzun zamandır yıkmış oldukları sosyalizmi savunmak için buralarda bulunmuyorlar. Onlar, Sovyet revizyonist metropolün eskiden izin verdiği sözde sınırlı egemenliği ortadan kaldırarak, bu ülkeleri Moskova'nın tam boyunduruğu altında tutmak için kalmaktadırlar.

Sovyet revizyonist yönetimi, sözde revizyonizme, o zamanki Dubçek grubuna ve bugün sözde "Avrupa Komünistlerine" karşı yaptığı mücadele ile ilgili büyük bir demagoji yapmaktadır. Dün Dubçek'in izlemiş olduğu ve Sovyet revizyonistleri de dahil bütün revizyonistlerin bugün de izledikleri siyasi akımın ideolojik temelini, SBKP 20. Kongresi'nin karşı-devrimci ve Marksizm düşmanı tezleri oluşturmaktadır. Bu bilinirken, Sovyet yöneticileri tarafından revizyonizme karşı hangi mücadeleden söz edilebilir? Sovyet sosyal-faşist kliği, hepsini terkedip ihlal ettiği Marksizm-Leninizmin ilkelerini savunmayı amaçlamaz ve asla amaçlayamaz.Bu revizyonist klikler arasında bir polemiktir. Bu polemiğin arkasında çeşitli burjuva gruplaşmaların çıkarları bulunmaktadır. Özellikle Sovyet sosyal-emperyalistleriyle, batı tekelci burjuvazisi arasındaki çelişmeler bulunmaktadır. Sovyet revizyonistleri ve bütün diğer revizyonistler gerçek mücadeleyi, Marksizm-Leninizme ve onu savunan parti ve kişilere karşı yapmaktadırlar. Sovyet sosyal-emperyalist kliğin her yolla yaydığı sözde anti-kapitalist gürültü,demagojik ve aldatıcıdır. Ne var ki, Çekoslovakya'ya karşı saldırısı onun maskesini düşürmüştür...

1968 yılının Ağustos ayında meydana gelen acı olaylar; dünya hakimiyeti uğruna, gerek Avrupa'da gerekse bütün dünyada, halkların özgürlük ve bağımsızlığına karşı komploları var gücüyle tezgahlayan Amerikan emperyalistlerine, Sovyet sosyal-emperyalistlerine ve diğer emperyalistlere karşı uyanıklık çağrısında bulunmaktadır. Büyük devletin gerici amaçlarını gerçekleştirmek amacıyla, onlar, halkları birbirine düşürmeye, çatışmalara yol açmaya ve dünyayı yeni bir savaşa sürüklemeye çalışmaktadırlar. Bu şartlarda ulusal özgürlüğü ve bağımsızlığı savunmak için yegane doğru ve etkin yol şudur: Kendi gücüne, geniş halk kitlelerinin direnişine ve yurtseverliğine dayanmak,Amerikan emperyalistlerine, Sovyet sosyal-emperyalistlerine ve bütün diğer emperyalistlere karşı mücadele etmek! Yoksa boyun eğmek, ittifaklar ve ilkesiz tavizler yolu değil !...

Arnavutluk Emek Partisi, ülke içinde kapitalizm ve sosyal-faşizm yolunda yürüyüşünün ve uluslararası alanda emperyalist, baskıcı, yeni sömürgeci ve şoven bir siyaset izlemesinin, Sovyet sosyal-emperyalizminin buhranına ve büyük güçlüklerine yol açacağını defalarca belirtmiştir. Olayların gelişimi bunu tamamen doğrulamıştır. Halklar,sadece Amerikan emperyalizmine değil, fakat bunun yanı sıra Sovyet sosyal-emperyalizmine de gittikçe daha fazla karşı çıkmaktadırlar. Sovyet sosyal-emperyalizmi gittikçe daha fazla halkların devrimci darbeleri altında kalmaktadır. Sovyetler Birliği; rekabet, yarışma, kapitalist ve emperyalist ittifak ve pazarlıklar batağına düşmüştür. O, Amerikan emperyalizmiyle çılgınca yarışa girişmiştir. Bütün bunların sonucunda o, ciddi iç ve dış ekonomik ve siyasi çelişme ve güçlüklere batmıştır. Onun çok yanlı buhranı derinleşmiştir. Sovyet sosyal-emperyalist kliğin, revizyonist ortaklarını kendi boyunduruğuna tabi kılma çabaları ve diğer revizyonist yönetimlerin, kendi burjuvazisinin çıkarlarına uygun olarak Moskova'dan bağımsız bir çizgi izleme eğiliminin güçlenmesi bu buhranın belirtisidir.

Arnavutluk Emek Partisi, sosyal-faşizme, sosyal-emperyalizme ve karşı-devrimin ve dünya emperyalizminin en tehlikeli merkezlerinden bir tanesi olarak yozlaşmış olan Kruşçevci revizyonizme karşı, Marksizm-Leninizmden yola çıkarak,taviz vermeden, ilkeli ve tutarlı mücadeleyi, kendi devrimci ve enternasyonalist bir görevi olarak ele almıştır ve almaktadır. 7. Kongresinde yaptığı gibi, AEP, bugünkü Sovyetler Birliği'ne karşı tutumda, küçük de olsa her bocalamanın, Moskova'nın demagojisine ve aldatmalarına inanmaya devam eden siyasi güç ve hareketlerin,çok kötü sonuçları bağrında taşıdığını belirtmektedir. AEP, modern revizyonizme karşı ideolojik mücadelenin sürdürülmesi ve genişletilmesinin bütün Marksist-Leninistler ve bütün gerçek devrimciler için önemli ve acil bir görev olduğunu her zaman belirtmiştir.

TİKP-Aydınlık revizyonistleri "Bayrağa Saygı" korosunun içinde

Günaydın gazetesi, 22 Ağustos tarihli sayısında TİKP'nin düzenlediği "Çekoslovakya'nın İşgalini Protesto Toplantısı"na geniş bir yer verdi. Toplantı ile ilgili bir fotoğraf yayınladı. Fotoğrafın alt yazısını ise şöyle yazmıştı:

"Salonda Türk Bayrağı da vardı".

Daha sonra aynı gazetenin köşe yazarı Hüsamettin Çelebi de 24 Ağustos tarihli yazısında bu alt yazının açıklamasını şöyle yaptı:

"Türkiye'de Türk kanunlarına göre kurulmuş ve çalışmaya başlamış bir parti toplantısı ve bir Türk gazetesinde bu fotoğraf altı yazısı. İlk anda yadırgatıcı bir durum. İnsana 'Tabii öyle olacak ne var bunda?' dedirtiyor. Ama bu görünüş, bu izlenim ve bu itiraz, olağana alışmışlar içindir. Son yıllarda olağan dışı o kadar olayla karşılaşıldı ki,şimdi olağan yadırganıyor. Haber bile yapılabiliyor. Fotoğrafın çekiminde de, alt yazısının yazılışında da bir garipseme psikolojisinin egemen olduğu anlaşılıyor. Garipseme yanında 'oh be iyi' diyebilmenin, rahatlamanın payı olduğu da seziliyor..."

Yazar gerçekten de doğru söylemektedir. Garipsemenin herhangi bir nedeni yoktur. Aksine hakim sınıflar ve onların sözcüleri artık gerçeği kavramalı, daha da rahatlamalı ve daha geniş bir şekilde "ohhh" demelidirler.

Bu partinin adının İşçi ve Köylü Partisi olması ve kullandığı dildeki Marksist terminolojiden alınmış kelimeler sadece bir süstür. Ortaya çıktığından beri sağcı sınıf işbirlikçisi bir siyaset izleyen bu akım, bugün "Üç Dünya Teorisi"nin geldiği yerde, "Türk Bayrağına Saygı" korosuna bütünüyle ve canı gönülden katılmaktadır.

Sınıf mücadelesinin gelişmesi ve 1 Mayıs 1977'de işçi sınıfının kızıl bayrağının ülkenin dört bir yanında yükselmesi karşısında; Taksim'de, İzmir'de, Erzurum'da "Türk Bayrağına Saygı - Milli Bütünlük ve Beraberlik Mitingi" düzenleyenler, Aydınlık-TİKP'nin şahsında yeni bir yandaş,yeni bir müttefik bulmuşlardır.

"Üç Dünya Teorisi",sınıf mücadelesinin terk edilmesini. Amerikan emperyalistleri ve diğer Avrupalı emperyalistlerle, komprador burjuvazi ve toprak ağalarıyla birleşilmesini; kızıl bayrağın terk edilerek, burjuvazinin bayrağı altında toplanılmasını istiyor.

İşte bugün Aydınlık-TİKP'nin yaptığı ve işçilere ve köylülere öğütlediği de budur.

Düzce'de, Bursa'da yapılan toplantılar; bu toplantılara Hür-Genç vb. tarafından gönderilen çelenkler, çekilen telgraflar; Aydınlık gazetesinde boy göstererek demeçler veren, açıklamalar yapan "mümtaz şahsiyet"ler;Devrimci Maden-İş Genel Kurulunda Doğu Perinçek ile Şükrü Özbayrak'ın proletarya diktatörlüğü düşmanlığı ve Stalin düşmanlığı temelinde kucaklaşması, Adana'da 2 proleter devrimcinin TİKP'ci katiller tarafından öldürülmesi...

Aydınlık-TİKP revizyonistlerinin "45 milyon halkı altında toplayacağı bayrak" gittikçe daha açığa çıkıyor. Kızıl bayrağı lanetleyen Aydınlık-TİKP'çiler, yeni bir bayrak kaldırmıyor. Onların "45 milyonu bir yumruk gibi altında birleştirecekleri" bayrak; şovenizmin bayrağıdır, ülkemizin emperyalistlere peşkeş çekilmesinin bayrağıdır, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının bayrağıdır.

Onlar, "Türk Bayrağına Saygı - Milli Bütünlük Beraberlik" korosuna katılmış, burjuvazinin bayrağı altına girmişlerdir ve herkesi de kızıl bayrağa karşı, devrim bayrağına karşı, işte bu bayrağın altına çağırmaktadırlar.

Devrimciler sosyal-emperyalizmi lanetledi

SOVYET KONSOLOSLUĞU önünde toplanan yurtsever devrimciler, işgalin 10. yıldönümü günü Sovyet sosyal-emperyalizmini teşhir ve mahkum ettiler.Kısa bir yürüyüşten sonra Sovyetler Birliği'nin İstanbul'daki Büyük Elçilik binası önüne gelen yurtsever devrimciler,sosyal-faşist işgali protesto ettiler. Kara bir çelenk kondu. Konsolosluk yetkilileri, kapıları kapayıp içeri çekildiler. Onlar, kitlenin öfkesinden korktular. Daha sonra bir proleter devrimci kısa bir konuşma yaptı. Sosyal-emperyalizmin saldırgan karşı-devrimci yüzünü teşhir etti. Kitle "KAHROLSUN EMPERYALİZM,SOSYAL-EMPERYALİZM!" sloganını attı. Daha sonra içilen devrim andından sonra protesto gösterisi sona erdi.

İSTANBUL YDGD'de yapılan bir toplantıyla Sovyet sosyal-emperyalizminin Çekoslovakya halkına karşı giriştiği saldırı mahkum edildi. Toplantı yeri tıklım tıklım dolu idi. Yapılan konuşmada Sovyet sosyal-emperyalist işgal ve onun kaynaklandığı revizyonizm açığa çıkarıldı.

TÜM PTT-DER'de yapılan bir toplantı ile Çekoslovakya halkına karşı girişilen katliamlar protesto edildi. Çekoslovakya halkına karşı, Sovyet sosyal- emperyalizminin saldırısı lanetlendi. İki süper devlet arasında, halka karşı yapılan gizli işbirliği açığa çıkarıldı. Toplantıya katılan memur kitlesi, Çekoslovakya halkının mücadelesiyle dayanışma ve emperyalistlere karşı nefret duygusuyla dolu olarak toplantıdan ayrıldı.

KADIKÖY YDGD'de yapılan bir toplantıyla sosyal-emperyalist işgal lanetlendi. Yapılan konuşmada, Çekoslovakya halkının ancak kendi özgücü ile kurtuluşa ulaşabileceği vurgulandı. Modern revizyonizmi kaçınılmaz olarak sosyal-emperyalizme götüren tezler teşhir edildi. Çekoslovakya halkını, 1968'de Brejnev'lere teslim olan Dubçek kliğine ve diğer emperyalistlere peşkeş çekmek isteyen "Üç Dünyacı" revizyonizmin de bir aldatmaca olduğu belirtildi.

KAHROLSUN EMPERYALİZM
SOSYAL EMPERYALİZM
HALKIN KURTULUŞU
GENÇLİK
44

Çekoslovakya'nın işgali bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de devrimciler tarafından lanetlendi.

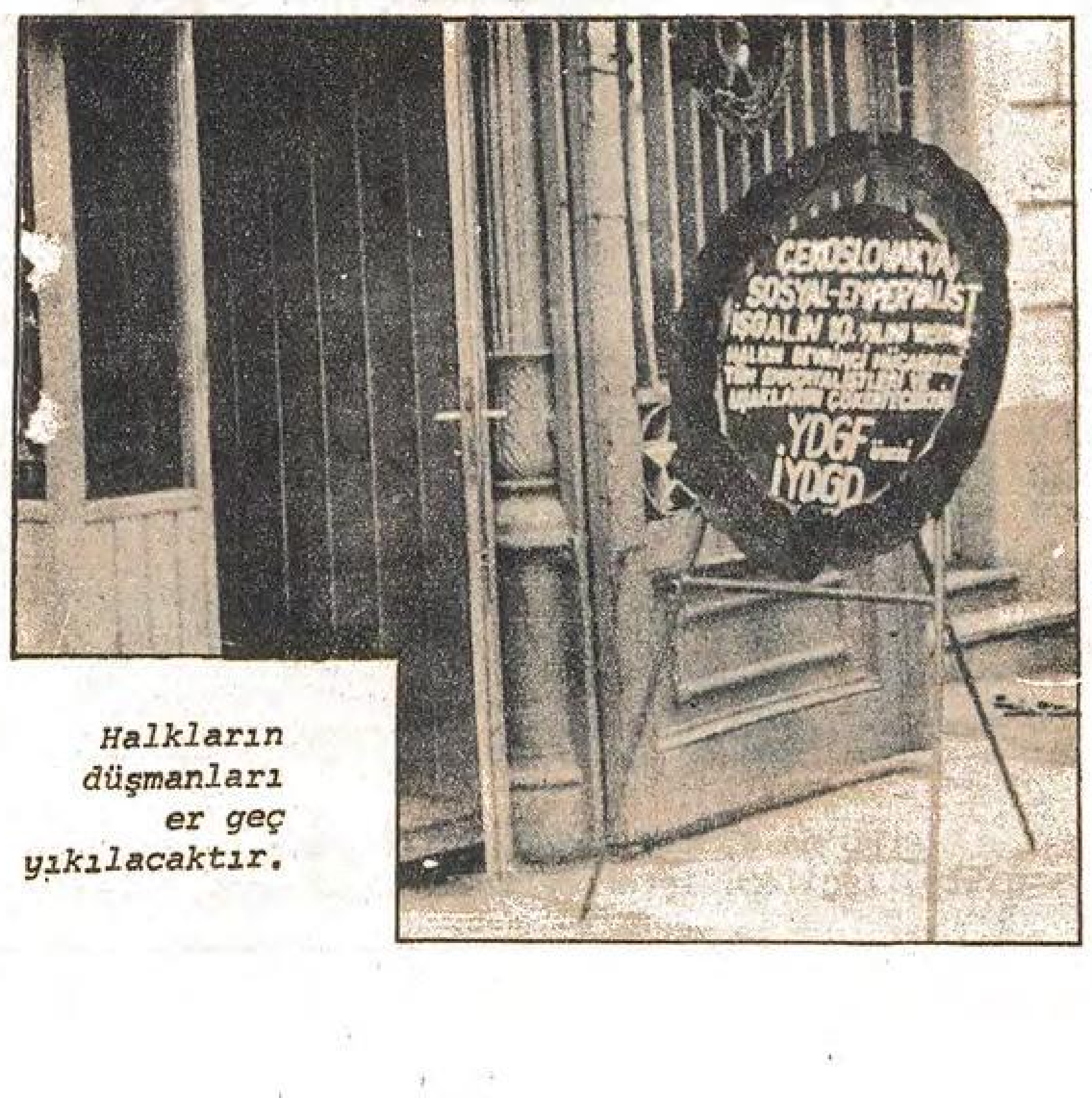

Halkların düşmanları er geç yıkılacaktır.

V.İ.Lenin
DEVLET
HALKIN KURTULUŞU YAYINLARI
ÇIKTI

Uluslararası Komünist Partiler ve örgütler ile ilerici dünya kamuoyu sosyalist Arnavutluk'un yanında

Çin revizyonist yönetiminin sosyalist Arnavutluk'a yardımı kesmesi karşısında tepkiler sürmektedir. Marksist-Leninist parti ve gruplar, devrimci güçler ve ilerici dünya kamuoyu Çin yönetiminin bu karşı-devrimci eylemini protesto etmektedir:

İRAN İŞÇİLERİ VE KÖYLÜLERİ KOMÜNİST PARTİSİ'nin aylık organı Tufan'da şunlar yazılıdır: "Bu tavır, Çin yönetiminin Marksist - Leninist harekete karşı ve her şeyden önce şanlı Arnavutluk Emek Partisi 'ni diz çöktürmek için yeni bir komplo aşamasının başlangıcıdır... Kruşçev de şanlı AEP'i ve yiğit Arnavutluk halkını diz çöktürebileceğini sanmıştır. Fakat yanılmıştır... Bütün eski ve yeni oportünistleri Kruşçev 'in hain çizgisinin vardığı aynı tarih beklemektedir."

PERU KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST Merkez Komitesi'nin AEP MK'ne gönderdiği siyasi bildiride şunlar yazılıdır: "Partimiz, ASCH ile imzalanan anlaşmaları tek taraflı bir şekilde bozan Çin hükümeti ve Çin yönetiminin tutumunu mahkum etmektedir. Bu tutum, Çin'i, Çin halkının iradesine ters düşen, yeni bir şoven ve emperyalist süper devlet haline getirmek için karşı-devrimci akımın ifadesidir."

İRLANDA KOMÜNİST MARKSİST-LENİNİST PARTİSİ Milli Yürütme Komitesi'nin AEP MK'ne gönderdiği telgrafta şunlar yazılıdır: "Biz, Çin hükümetinin Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'ne karşı bu gerici ve düşmanca davraşını mahkum ediyoruz. AEP'in ve Arnavutluk halkının, Çin yönetiminin AEP'e ve sosyalist Arnavutluk'a anti-Marksist siyasetini kabul ettirme çabalarına tabi olmayı reddetmeleri doğru ve kahraman bir tutumdur. Çünkü geçmişte de siz Yugoslavya ve Sovyet revizyonistlerinin tehditleri ve şantajlarına tabi olmayı reddetmiştiniz."

SEYLAN KOMÜNİST PARTİSİ Merkez Komitesi'nin AEP MK'ne gönderdiği ve Sanmugat Hasan tarafından imzalanan telgrafta şunlar yazılıdır: "Biz Çin hükümetinin Arnavutluk'a bütün yardımların kesilmesiyle ilgili davranışını mahkum ediyoruz.Bu davranış, büyük devlet şovenizminin davranışıdır. Kruşçev'in 60 yıllarında sosyalist Arnavutluk'a karşı giriştiği düşmanca yola uygundur."

ETYOPYA KOMÜNİST MARKSİST-LENİNİST PARTİSİ Merkez Komitesi, AEP MK'ne gönderdiği telgrafta şunları yazmaktadır: "Çin yönetiminin Arnavutluk Emek Partisi'ne,Arnavutluk sosyalist devletine ve devrimci Arnavutluk halkına karşı kibirli davranışı yüzünden çok öfkeliyiz. Çin yöneticileri, olağanüstü pragmacı ve gerici "Üç Dünya Teorisi"ni yayarak büyük devlet siyaseti izlemektedirler. Etyopya işçi sınıfı, en ileri devrimci müfrezesi olan Partisinin önderliğinde Çin yönetiminin caniyane davranışını mahkum etmektedir. Biz, şanlı AEP'nin,sosyalizmin inşasını, kendi güçlerine dayanarak sürdüreceğine ve dünya devriminin güvenilir bir kalesi olarak kalacağına,bu saldırının püskürtülmesinde zafer kazanacağına kesinlikle inanıyoruz."

TÜRKİYE'DE YAŞAYAN ARNAVUT KÖKENLİ BİR GRUP GENÇ, ASHC'nin Ankara'daki büyükelçiliğine gönderdikleri mesajda şunları yazmışlardır: "Çin yönetiminin, sosyalist Arnavutluk'a karşı kalleş ve düşmanca davranışlarını öğrendik. Başında Enver Hoca yoldaş bulunan AEP tarafından uzak görüşlülükle önderlik edilen Arnavutluk halkının, her zaman ilerleyeceğine ve azgın düşmanlarına direndiği gibi direneceğine inanıyoruz. Arnavutluk asla kimseye boyun eğmeyecektir. O, anayurdun ve kahraman Arnavutluk halkının çıkarlarına sonuna kadar sadık kalacaktır. İskender Bey'in kartallarının ülkesi, asla boyun eğmemiştir ve ebediyen boyun eğmeyecektir."

İSTANBUL'DA YAŞAYAN BİR GRUP ARNAVUT'un gönderdiği mektupta şöyle denmektedir: "İstanbul'da yaşayan biz, yurtsever, demokrat ve devrimci Arnavutlar, dünyanın bütün özgürlüğe aşık halklarının ve bütün ülkelerin devrimcilerinin bu davranışı mahkum ettikleri gibi, Çin yönetiminin gerici kararını kararlılıkla mahkum ediyoruz. Çin yönetiminin davranışı, 1960 yıllarında Kruşçevci revizyonistlerin davranışlarına benzer. Kruşçevci revizyonistler, AEP'yi,Marksizm-Leninizmin ilkelerine dayanan doğru çizgisinden uzaklaştıramayacaklarını kavradıkları zaman onu sabote etmeye başladılar. Fakat başında Enver Hoca yoldaş bulunan AEP'nin önderliğindeki Arnavutluk, emperyalist,revizyonist ablukaya karşı granitten bir kaya gibi sarsılmaz kaldı. Kararlı dayanışmamızı ifade ederek, sevgili sosyalist anayurdumuzun yanında olacağız. Buna bütün kalbimizle bir kere daha teminat veririz."

Aşağıdaki örgüt ve kuruluşlar da Çin yönetiminin sosyalist Arnavutluk'a yardımı kesmesini protesto etmiş ve Arnavutluk halkına kararlı desteklerini bildirmişlerdir:

FRANSA-ARNAVUTLUK DOSTLUK DERNEĞİ
NORVEÇ-ARNAVUTLUK DOSTLUK DERNEĞİ
İSVEÇ-ARNAVUTLUK DOSTLUK DERNEĞİ
MEKSİKA'NIN MİLLİ ÜNİVERSİTESİ 1 NUMARALI KIZ YURDU ÖĞRENCİLERİ
SOSYALİST ARNAVUTLUK (İTALYA) DERGİSİ MODORO
İTALYA-ARNAVUTLUK DOSTLUK DERNEĞİ
ALMANYA DEVRİMCİ SENDİKAL MUHALEFET (RGO)
İSPANYA HALKLARI CUMHURİYETÇİ KONVENSİYONU
AVUSTURYA-ARNAVUTLUK DOSTLUK DERNEĞİ

İşçi sınıfı imzalanan ihanet anlaşmasını tanımayacaktır

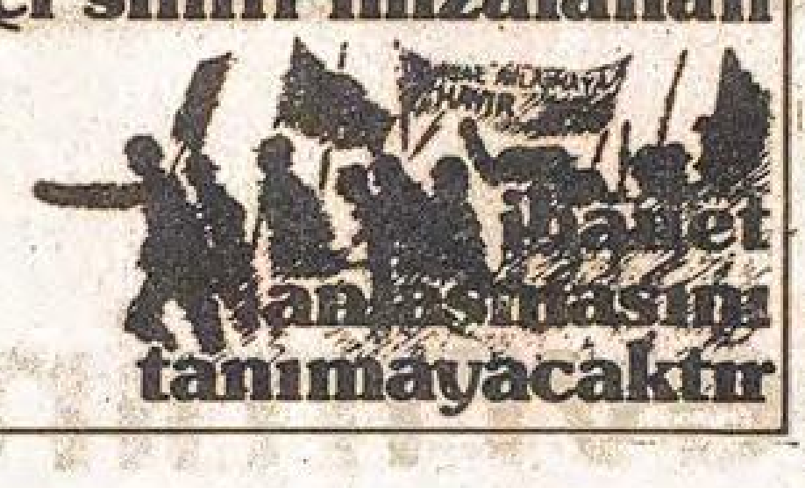

"Toplumsal Anlaşma"ya karşı mücadele sürüyor

İSKENDERUN'DA DA PROLETER DEVRİMCİLER toplumsal ihanet anlaşmasına karşı mücadeleyi her alanda sürdürüyorlar. Bu anlaşmanın karşı-devrimci niteliği, işçi trenlerinde, mahallelerde, kahvelerde, otobüslerde anlatılmaktadır. Broşür, duvar gazeteleri, yazılama ile de "toplumsal anlaşma" ve buna bağlı olarak reformizm ve sendika ağalığı, faşist demagoji teşhir edilmektedir.

Bu ihanet anlaşmasına karşı 13 Ağustos günü proleter devrimci işçiler, Tüm-Der salonunda bir toplantı düzenlediler. Toplantıda konuşan işçiler, bu ihanet anlaşmasını teşhir ettiler. Faşist diktatörlüğün koltuk değneği olan reformist CHP hükümeti ile Türk-İş'in sendika ağaları arasındaki işçi düşmanı işbirliğini açıkladılar. Bu ihanet belgesine karşı bütün halk güçlerinin mücadele etmesi gerektiğini vurguladılar. İskenderun Tüm-Der Şubesi adına yapılan konuşmada ise, memurların, işçi sınıfının bu ihanet belgesine karşı mücadelesi safında yer aldıkları vurgulandı.

Salonun darlığı yüzünden birçok emekçinin dışarda kaldığı toplantı, yeni mücadeleler için kararlılığın vurgulanması ile sona erdi.

İSKENDERUN TÜM-DER ŞUBE Başkanı Ali Bahar yayınladığı bildiride şunları belirtmektedir: "Bu ihanet anlaşması ücretlerin dondurulması, sendika ve grev haklarının kaldırılması, memurların grevli-toplusözleşmeli sendika hakkı mücadelesinin önüne set çekilmesi, memurları ve tüm halkımızı açlık ve sefalete, cehalete ve okulsuzluğa mahkum etmek demektir. Bu ihanet anlaşmasına karşı mücadele bayrağı açan işçilerin yanında yer alacağız. Bizi ve çocuklarımızı ölüm ve sefalete mahkum eden bu "toplumsal anlaşma"yı, bu ihanet anlaşmasını şiddetle protesto ediyor, buna imza koyanları lanetliyorum."

MÜREFTE'DE GREVDE BULUNAN EKMEKÇİOĞLU İŞÇİLERİ, ŞARKÖY TÖB-DER ŞUBESİ ÖĞRETMENLERİ VE MÜREFTELİ YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK, reformist CHP hükümeti ile Türk-İş'in sendika ağaları arasında imzalanan bu ihanet anlaşmasını şiddetle protesto etmektedir.

Toplumsal ihanet anlaşması yırtılmalıdır

İskenderun ve civarından çeşitli dernekler "Toplumsal Anlaşma"yı bir ihanet belgesi olarak teşhir eden ve İskenderun'da düzenlenen protesto mitingine katılacaklarını bildiren bir açıklama yaptılar. Aşağıda bu basın açıklamasını veriyoruz.

CHP hükümeti ile faşist sendika ağası Halil Tunç'un hazırlamış olduğu "Toplumsal Anlaşma" bir ihanet belgesidir.

"Toplumsal Anlaşma":

-Ücretlerin 1976 düzeyinde dondurulmasının

-Grev ve toplusözleşme haklarının gasbedilmesinin,

-Sendikaları dernek düzeyine indirgeyerek işçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesinin boğulmasının,

-Kapitalist ekonominin kaçınılmaz olarak içine düştüğü bunalımdan işçi sınıfının sorumlu tutulmasının,

-İşverenlere, işten atma, sürgün, iş verimliliğini artırma bahanesiyle anti-demokratik, faşist yetkiler verilmesinin vb... ilk adımıdır.

Egemen sınıfların yıllardır memur, öğretmen, yoksul ve orta köylüler üzerinde sürdürdüğü, maaşların ve taban fiyatlarının dondurulması, bugün işçi sınıfı üzerinde de uygulanmaya çalışılmaktadır.

Bu yüzden, bütün halk sınıf ve tabakaları ile bu anlaşmaya karşı aktif olarak mücadele edilmelidir.

Biz, demokratik kitle örgütleri olarak, bu ihanet anlaşmasını protesto ettiğimizi ve 27 Ağustos Pazar günü İskenderun'da yapılacak olan " 'TOPLUMSAL ANLAŞMA'YI PROTESTO MİTİNG VE YÜRÜYÜŞÜ"nü desteklediğimizi, katılacağımızı tüm halkımıza duyuruyor ve halkımızı mitinge çağırıyoruz.

TÜM-DER İSKENDERUN ŞUBESİ, İSKENDERUN YDGD

TÖB-DER DÖRTYOL ŞUBESİ, ANTAKYA YDGD

DÖRTYOL YDGD, ERZİN YDGD, GÖKDERE KÖYÜ YDGD

PAYAS YDGD .

İskenderun'da devrimci belediye işçileri:

Kahrolsun toplumsal ihanet anlaşması

İskenderunlu devrimci belediye işçileri bir bildiri dağıtarak toplusözleşmede işçilerin haklı isteklerini kabul etmemekte direnen CHP'li Belediye Başkanını teşhir ettiler. Devrimci işçiler, işçilerin bütün muhalefetine rağmen Belediye İşçi Bürosu başkanı ve toplusözleşmede işveren temsilcisi Cihangir İldeniz'in görevden alınmadığını bildiriyor ve şöyle diyorlar:

"CHP'li Belediye Başkanının bu tutumu tesadüf değildir. Reformist CHP hükümetinin ve sendika ağalarının ortaklaşa hazırladıkları 'Toplumsal Anlaşma' adıyla tanıttıkları kölelik anlaşmasının bir ürünüdür.

ÇİMSE-İŞ GAZİANTEP ŞUBE YÖNETİCİLERİ:

Halil Tunç-Sadık Şide'nin imza kampanyası sahtekarlıktır

Türk-İş yönetimi, 8 Ağustos 1978 tarihli bir yazı ile bir imza kampanyasına başladığını bütün teşkilatına duyurmuştur. Bu yazıda, vergi reformu ve asgari geçim indiriminin bir an önce çıkarılması için Millet Meclisi toplantıya çağrılmaktadır. Halil Tunç-Sadık Şide yönetimi bir yandan "Toplumsal Anlaşma" ile ücretlerin dondurulması için hükümetle işbirliği yapıyor; diğer yandan binbir yalanla işçi sınıfını uyutmak için genelge yayınlıyor.

Çimse-İş Gaziantep Şube Yönetim Kurulu üyeleri ve temsilciler, bu sahte imza kampanyasına karşı şunları duyurmaktadırlar:

"Bu imza kampanyasında Halil Tunç ve Sadık Şide, bir işçi dostu gibi görünmeye çalışıyorlar. Ama bizler biliyoruz ki, bunlar yıllar yılı işçi sınıfını düşmanlarına satmış kişilerdir. Şöyle ki:

1- Milyonlarca işçinin aidatlarını sermayeye peşkeş çeken kim?

2- İşçi sınıfını satmak pahasına senatörlük yapan kim?

3- Her yıl 'artık ayrılıyorum' diyerek işçilerin aidatlarından kıdem tazminatı alıp gene ayrılmayan kim?

4- İşçi ücretlerini donduran, işçi sınıfının patronlara karşı silahı olan grevi merkezi ihanet anlaşmalarıyla yasaklamaya çalışan kim?

5- Kıdem tazminatını, ikramiyeleri sınırlayan ve kıdem tazminatının giderek bir fona aktarılmasına ses çıkarmayan kim?

6- İşçileri memur gibi şehir şehir dolaştırmak yetkisini patronlara veren kim?

7- İşçi sınıfının çok uzun yıllar boyu mücadele vererek almış olduğu sendikaların, 'Toplumsal Anlaşma" ile dernek düzeyine indirilmesine katkıda bulunan kim?

Bütün bu sorulara cevap verildiğinde Türk-İş yöneticilerinin açtığı bu imza kampanyasının amacı açıkça görülmektedir. Halil Tunç ve Sadık Şide, sırf 'Toplumsal Anlaşma" denilen ihanet anlaşmasını gözardı ettirmek için böyle bir oyuna başvurmuştur.

Egemen sınıfların uşakları olan sendika ağaları, bu ihanet anlaşmasını unutturamayacaklardır."

Eğe sanayi işçileri direnişte

Eğe Sanayi işçileri, kararlı direnişleriyle haklarını alacaklardır.

Eğe Sanayi, Kartal Soğanlık'ta (İstanbul) kurulu bir fabrikadır. Fabrikanın patronu MESS üyesidir. Çalışan 230 işçinin kayıtlı olduğu sendika Türk Metal-İş'tir.

Eğe Sanayi işçileri, patrona karşı geçmişte de çetin mücadeleler verdiler. Birbuçuk yıl önce işçiler 9 ay boyunca grev yaptılar. Bu grevin altıncı ayında o dönem işçilerin kayıtlı olduğu Maden-İş'in yöneticileri grev kırıcılığı yaptılar. Bölge Temsilcisi Halit Erdem, grevin kanunsuz olduğunu söyledi; grev çadırlarını söküp götürdü. İşçiler daha sonra tazminatlarını alıp çıkmak zorunda kaldılar.

Fabrika yeniden açıldığında işçiler sosyal-faşist sendika ağalarının ihanetine karşı bu kez Türk Metal-İş'e girdiler. Ancak şimdi bu sendikanın başında da sendika ağalarının olduğunu görüyorlar.

Bu yılın mayıs ayından bu yana toplusözleşme görüşmeleri sürmektedir. Sendika ağalarının hazırladığı taslağı işçiler kabul etmiyorlar. İşçiler kendi talepleri uğruna direniyorlar. Bu talepler şunlardır: Saat ücretlerine birinci yıl 20, ikinci yıl 20 lira artış; 3 bin lira yakacak, 8 bin lira evlenme yardımı; 6 maaş ikramiye; 800 lira ayakkabı, 2 bin lira bayram parası; günde 1,5 kilo yoğurt; ölüm için 20 bin, işkazasında ölümde 100 lira; işten çıkarmada 60 gün, isteyerek işten ayrılmada 45 gün kıdem tazminatı... Patron ise sanki işçilerle alay ediyor. Saat ücretlerine 6-8 lira zam, 1 ikramiye, 300 lira brüt ayakkabı parası öneriyor. Ayrıca sözleşmenin, görüşmenin başladığı aydan itibaren geçerli olacağını söylüyor. Eski toplusözleşmenin bittiği Ekim 1977'den beri geçen zamanı saymıyor.

İşçilerin zorlamasıyla sendika grev kararı aldı. Ancak 6 günlük sürenin bitimine kadar sendika ağaları fabrikaya uğramadılar. Bunun üzerine 150 işçi sendikayı bastı. İşçiler, patronun sömürüsü karşısında sendika ağalarına güvenilemeyeceğini kendi mücadeleleri ile gördüler.

Eğe Sanayi işçileri, haklarını alana kadar mücadelede kararlıdır.

İşten çıkarmalara karşı

Eltek işçileri direnişte

İstanbul-Kartal'da Eltek Fabrikası işçileri, işten atılan arkadaşları geri alınana ve istekleri olan çeşitli sosyal haklar sağlanana kadar direnişteler.

Eltek Fabrikasında patron sendikası Türk Krom-İş var. Sendika 1976'da işveren tarafından kurulmuş. 1977'nin altıncı ayında Eltek'te temsilci seçimi yapılmış. Sendika iki fabrikada daha örgütlü.

Eltek Fabrikasında 90 kadar işçi çalışıyor. Fabrika oto yedek parçası üretiyor. Fabrikada çalışma şartları zor. İşkazalarına karşı en ufak bir tedbir bile yok. Patron, sigortanın tanıdığı hakları bile vermiyor. İşçilerin işten atılması Eltek'de olağan bir uygulama.

1977'nin Haziran ayında fabrikada yine direniş olmuştu. Bu direniş sendikaya karşı yapılmıştı. O zaman 15-20 işçi işten atıldı. Bu direniş sırasında Kartal İşçi Derneği Eltek işçilerinin yanındaydı.

Son olarak 3 temsilci, 8 işçi işten atıldı. Patron sebep göstermiyor ve tazminatları vermiyor. Eltek işçileri bunun üzerine tekrar direnişe geçtiler. İlk önce işvereni fabrikaya almadılar. Bunun üzerine temsilciler savcılığa götürüldü. Polis gelip işvereni zorla fabrikaya aldı.

Eltek işçileri işten atılan arkadaşları geri alınana kadar, istekleri olan sosyal haklar sağlanana kadar direnişi sürdüreceklerini söylüyorlar.

İşçiler, devrimcilerin, devrimci işçilerin kendilerine yardım etmesini, direnişlerine güç katmasını istiyorlar.

Sendika ağaları "Toplumsal anlaşma"nın sahte muhalifleri

"Toplumsal Anlaşma" adı verilen ihanet anlaşması imzalandığı günden bu yana kamu sektöründe çalışan 290 bin işçiye uygulandı. Şeker Bayramına kadar da bu sayının 550 bini bulacağı ileri sürülüyor. "Bu sadece Halil Tunç'la Ecevit'in imzaladığı bir prensip anlaşmasıdır. Hukuki hiç bir değeri ve bağlayıcılığı yoktur. Bizi bağlamaz. Biz bu anlaşmayı tanımıyoruz" gibi gerekçeler göstererek "kabadayılık satan" her soydan sendika ağası bugün bu sözleri onlar söylememiş gibi bir bir, bu anlaşmaya uygun olarak toplusözleşmeleri imzalamakta ve işçi sınıfına yeni çok büyük haklar sağladıklarını iddia etmekten de geri kalmamaktadırlar.

Hergün gelişen olaylar, hayatın kendisi, "Toplumsal Anlaşma"nın bütün sahte muhaliflerini bir bir açığa çıkarmaktadır. Faşist, reformist, revizyonist her tür sendika ağasının bu anlaşmaya karşı olduğu demagojisi iflas etmekte, maskeleri biraz daha fazla düşmekte, gerçek yüzleri biraz daha fazla gün ışığına çıkmaktadır.

Öte yandan bu ihanet anlaşmasının kapsamından (işçi sınıfının mücadelesine ve kazanılmış haklarına ağır bir darbe vurması) ve amacından (buhranın yükünü işçi sınıfının sırtına yıkma ve komprador burjuvaziye dolaysız hizmet) dolayı tavırlardaki saflaşma salt sendikacılık alanında da kalmamakta, siyasal planda da yansımaktadır. İşçi sınıfının gerçek savunucuları ile sahte dostları ayrışmaktadır. Her türden burjuva politikacısının gerçek yüzleri açığa çıkmaktadır.

Hükümete her gün üç beş ağızdan saldıran AP, MHP, MSP gibi partiler, konu "Toplumsal Anlaşma" olunca, soruna dil ucuyla değinip geçtiler. Adlarının başına işçi sözcüğünü geçiren sahte işçi partileri TİP, TİSP, TİKP ve T"K"P gibi partiler "Toplumsal Anlaşma"ya bol bol çatarak parsa toplamaya çalışırken, her sözlerinin sonunda bu "işçi-köylü dostu" hükümeti desteklediklerini belirtmeyi özel olarak ihmal etmeyerek, hükümete gizli bir destek sunmaktan geri durmadılar. Bu revizyonist partiler, hükümete eyleminden bağımsız olarak verdikleri "işçi-köylü dostu", "demokrasi yanlısı hükümet" vb. payelerle, işçi sınıfı düşmanlıklarını saklamaya çalıştılar. Ama bütün çabalar boşuna. Demagoji ve sahtekarlık her gün biraz daha açığa çıkıyor. Saflaşma netleştiği ölçüde de bu sahte "Toplumsal Anlaşma" muhaliflerinin gerçek yüzleri işçiler tarafından daha iyi görülecektir.

Sınıf sendikacılığı, daha "Toplumsal Anlaşma" gündeme gelir gelmez, ona, gürültüyle karşı çıkan faşist, reformist revizyonist sendikacılarının muhalefetinin göstermelik bir muhalefet olduğunu, gerçekte hepsinin bu ihanet anlaşmasının destekleyicileri olduğunu, ilan etmişti. Bugün bu anlaşmanın 290 bin işçiye uygulanmış olması ve daha da uygulanmaya devam etmesi ve bu uygulama karşısında her türden sendika ağasının tavrı bu tespitin doğruluğunu somut olarak ortaya koymuştur.

Bugün gelinen yerde bu sınıf işbirlikçisi sendikal akımların "Toplumsal Anlaşma"ya karşı tavırlarını ana hatlarıyla şöyle tespit edebiliriz:

a-) FAŞİST SENDİKACILIK: "Toplumsal Anlaşma"ya daha ilk günden gürültüyle karşı çıkan faşist sendika ağaları, siyasetlerinin gereği olarak derhal "işçi dostu" postuna bürünmüşlerdi. Ne var ki iş gerçekten bu ihanet anlaşmasına karşı çıkma noktasına gelince Sadık Şide gibi azılı faşist sendika ağaları ihanet anlaşmasına imzayı basmışlardır. Bunları öteki faşist sendika ağalarının izleyeceği kuşkusuzdur. Bu da açıkça göstermektedir ki, konu hakimsınıflara hizmet olduğunda faşistler demagojiyle bile olsa uzun süre direnememektedir. Hakim sınıflardan azar işitmiş olacaklar ki, giderek seslerini alçalttılar, işçi sınıfının dikkatini imza toplama vb. gibi, mücadeleyi saptırma eyleminde reformist sendikacılarla işbirliğine girmişlerdir.

b-) REFORMİST SENDİKACILIK :Bir bölümü zaten "Toplumsal Anlaşma"nın açık tezgahçılarıdır. Diğer bölümü, özellikle DİSK içindeki bölüm ise, revizyonistlerle post kavgası yüzünden açık tavır alamamakta, sık sık tavır değiştirmektedirler. Ören toplantısında, revizyonist sendikacıların da "Toplumsal Anlaşma"ya yattığını gören bu kesim, "Toplumsal Anlaşma"ya ilke olarak karşı olmadığını ilan etmiş ve hükümete yeni teklifler götürmüştür. Kuşkusuz hükümete en açık desteği de, hükümeti destekleyeceklerini ilan etmek ve DİSK'in devrimci tabanını "Toplumsal Anlaşma"ya karşı mücadeleye sokmamakla sağlamışlardır. Tavır bu olduktan sonra da, "Toplumsal Anlaşma"nın şu ya da bu maddesine karşı olmak fazla bir şey ifade etmemektedir.

c-) MODERN REVİZYONİST SENDİKACILIK Grup söşleşmeleriyle "Toplumsal Anlaşma"nın özel sektörcesini hayata uygulayan bu revizyonist sendika ağalarının "Toplumsal Anlaşma"ya karşı çıkması da sözün ötesine geçmemektedir. Daha da ötesi bunlar DİSK'in reformist ağalarını hükümetle iyi geçinmemekle suçlamaktadırlar. Bütün "keskin sınıf mücadelecisi" görünme çabalarına karşın, "Toplumsal Anlaşma"nın öteki sahte muhaliflerinden bir adım ileri atmış değillerdir.

d-) "ÜÇ DÜNYACI" AYDINLIK-TİKP REVİZYONİSTLERİ : Bir yandan "Toplumsal Anlaşma"ya, "Toplumsal kazık" gibi külhanbeyvari isimler takan bu revizyonist takımı, bir yandan "Toplumsal Anlaşma"nın işçi sınıfı mücadelesine verdiği zararlar ve nasıl gerici bir anlaşma olduğuna dair tahliller yaparken, öte yandan hükümeti ve "Toplumsal Anlaşma"nın açık destekçisi sendika ağalarını desteklemektedir. Bütün bu ihaneti de sahte bir anti-revizyonist mücadele lafazanlığı arkasında gizlemeye çalışmaktadır.

Bütün bu sınıf işbirlikçisi sendikacılık akımlarının ortak çizgisi tekdir; İşçi sınıfının mücadelesinin önüne barikatlar kurmak ve mücadeleyi, laf kalabalığı arkasında yozlaştırmaya, pasifize etmeye çalışmak. Zaten bu işçi sınıfı hainlerinden burjuvazi bundan başka bir görev de beklememektedir. Bunun içindir ki, bunlar her önemli meselede olduğu gibi "Toplumsal Anlaşma" sorununda da yoğun bir demagoji perdesi arkasında mücadeleyi bastırmaya çalışmaktadırlar. Bugünkü somut durumda, bu işçi sınıfı hainlerinin ortak çizgisi, sözde ne söylerlerse söylesinler, "Toplumsal Anlaşma"yı destekleme çizgisidir. Ve biz bunlara bunun için "Toplumsal Anlaşma"nın sahte muhalifleri diyoruz.

Şöyleki;

Sendikalar, işçi sınıfının kapitalizme karşı yürüttüğü mücadelenin "örgütlenme" ve "direnme" merkezleridir. Ve gerçek sendikacılar da sendikaların bu amaçlarına uygun davranmak zorundadır. Sıradan burjuva gazetelerinin köşe yazarlarının tavrı (herhangi bir şeye sözde taraf olmak veya karşı olmak ancak onların tavrı olabilir) gibi, bir şeye sözle, demeçle, karşı ya da taraf olmak gerçek sendika liderinin tavrı olamaz. Bir mücadele örgütü olarak sendikalar ve onların liderleri, işçi sınıfının sendikalarda örgütlü gücünü karşı olduğu şeyin karşısına somut olarak koyarak karşı olur. İşçi sınıfının aktif gücü ortaya konmadıkça, burjuvazi ve onların hükümetleri, "işçi sınıfının nefesini enselerinde hissetmedikçe, sendikacıların şuna karşı, buna taraf olması hiç bir şey ifade edemez. Sınıf sendikacılığının taraf olma ya da karşı olma anlayışı budur. İşte bu temel mücadele anlayışı ayıracı "Toplumsal Anlaşma" konusunda da geçerlidir, ve böyle bir mücadele çizgisi izlemeyen muhalifler sahte muhaliflerdir ve ne söylerlerse söylesinler gerçekte burjuvazinin ve hükümetin yanında yer almışlardır.

ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFINDAN

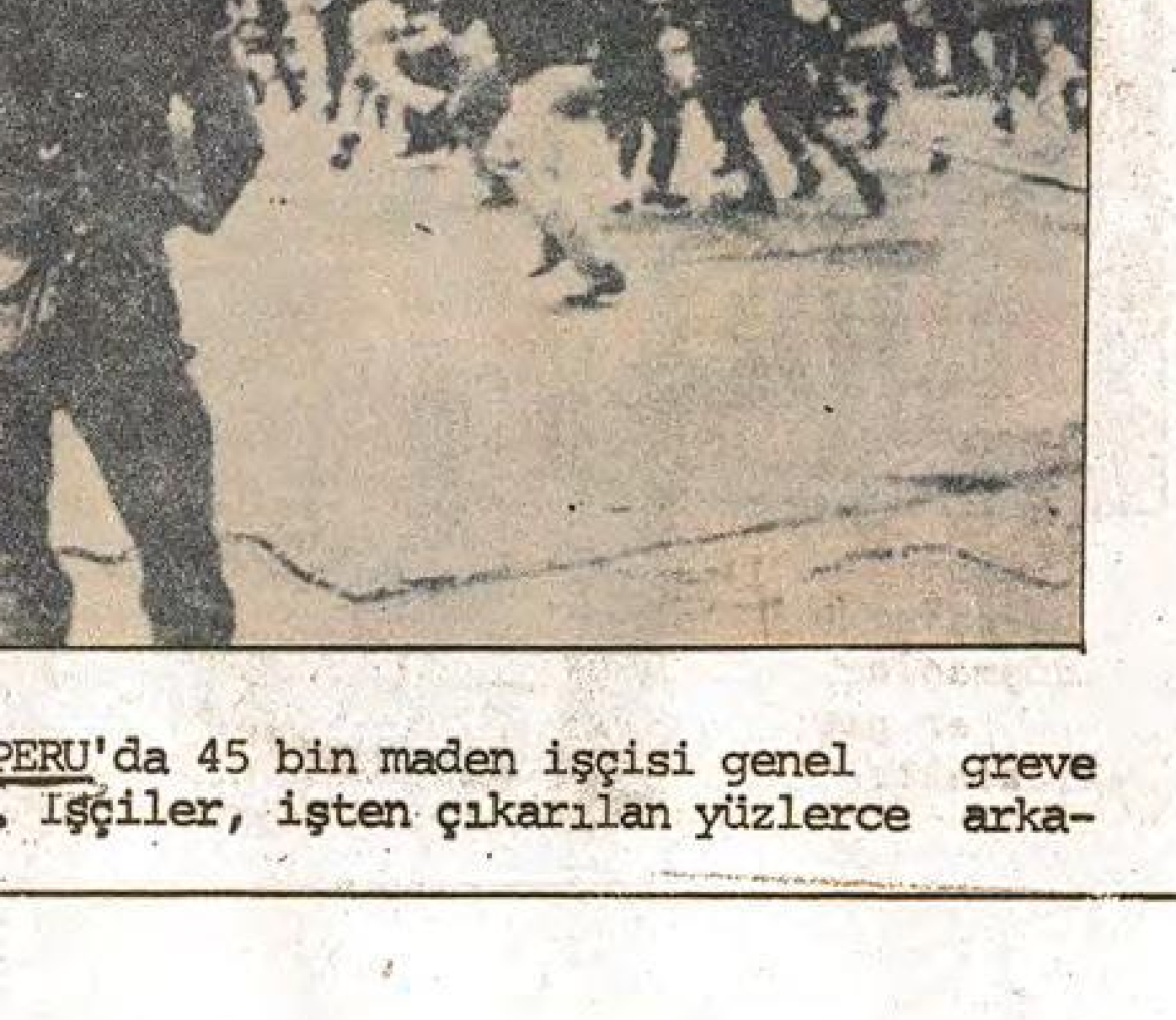

PERU'da 45 bin maden işçisi genel greve gitti. İşçiler, işten çıkarılan yüzlerce arkadaşlarının işe geri alınmasını talep ediyorlar. Peru'da yönetimde bulunan askeri cunta, işçilerin karşısında sıkıyönetim ilan etti ve bölgeye askeri kuvvetleri yığdı. Uzun süredir faşist diktatörlüğe karşı mücadeleyi kararlılıkla sürdüren Perulu maden işçileri, arkadaşları geri alınana kadar direnişte kararlıdırlar.

BATI ALMANYA FRANKFURT'da Schoeller Fabrikasında işçiler direniş yaptılar. Bu fabrika, akortların en hızlı olduğu yerdir. Patron çok ucuz fiyatla kadın işçileri çalıştırır. Onların örgütsüzlüğünden yararlanarak çok az para öder, çok kâr sağlar. Buna rağmen ağustos ayı başında patron, akortları % 10 artırdı. Aynı parayla işçiler eskiden 860 parça üretirken, şimdi 940 parça üretmek zorunda kalıyorlar. Yoksa aylık ücretlerinden 161 mark düşürülecek. İşçiler, akortların indirilmesi ve grev zamanında geçen sürenin ücretlerinin ödenmesi talebiyle direnişe geçtiler. Bu direnişte işçiler, sendika ağalarına karşı Devrimci Sendikal Muhalefet (RGO) içinde örgütlenip patrona karşı koydular.

BREZİLYA'da binlerci işçi, 11 Ağustos günü Sao Paulo şehrinde yürüyüş yaptı. Bu yürüyüşte faşist diktatörlük mahkum edildi. Paraha eyaletindeki greve ise, 20 binden fazla öğretmen de katıldı.

CHP'nin işçiler için hazırladığı yeni bir kölelik tasarısı

KİT'lerde «yönetime katılma modeli»

☆ BU TASARI, İŞÇİ SINIFININ "YÖNETİME KATILMA", "ÜRETİMİ PLANLAMA", "KARA ORTAK OLMA" SÖZLERİ İLE BURJUVA DÜŞÜNCELERLE, KENDİ SINIFINA İHANET DÜŞÜNCELERİ İLE AĞULANARAK, MÜCADELESİNİN SÖNDÜRÜLMESİ, İDEOLOJİK BAKIMDAN BURJUVALAŞTIRILMASI, BURJUVAZİNİN KUYRUĞUNA TAKILMASI TASARISIDIR.

☆ BUNLAR İŞÇİLERE ŞUNU DEMEK İSTİYORLAR: SENİ, SOYULDUĞUN VE SÖMÜRÜLDÜĞÜN YERDE, "YÖNETİCİ" YAPACAĞIZ. VE SEN KENDİNİ DAHA İYİ SÖMÜRTEBİLMEK, DAHA İYİ SOYULMANI SAĞLAMAK İÇİN, KENDİ GREVİNİ KIRMAK, KENDİ ÜCRETİNİ DÜŞÜRMEK İÇİN BURAYI BİR GÜZEL "YÖNETECEKSİN"

CHP hükümeti-sendika ağaları işbirliğiyle işçi sınıfının sendika, grev, toplusözleşme vb.haklarına ve ücretlerine karşı girişilen sinsi saldırı daha da yoğunlaşarak sürüyor.

Bilindiği gibi Türk-İş'in faşist ve reformist sendika ağaları ile hükümet arasında, devlet teşekküllerindeki işçileri kapsayacak bir şekilde imzalanan "Toplumsal Anlaşma", bu sinsi saldırının sadece ana başlığıydı.

"Toplumsal Anlaşma" adlı ihanet her geçen gün daha da derinleştiriliyor.

CHP hükümetinin işçi düşmanı Çalışma Bakanı Bahir Ersoy, "hükümetle Türk-İş arasında 20 Temmuz'da imzalanan 'Toplumsal Anlaşma' çerçevesinde, Kamu İktisadi Teşekküllerini kapsamına alan bir 'Yönetime Katılma Modeli' tasarısının geliştirilip Başbakanlığa ve ilgili bakanlıklara sunulduğunu" açıkladı.

BU TASARI İŞÇİLERE NE GETİRİYOR?

En baştan söylemek gerekirse sadece şunları:

1- İşçi sınıfının 'yönetime katılma', 'üretimi planlama','kâra ortak olma' sözleri ile burjuva düşüncelerle, kendi sınıfına ihanet düşünceleri ile ağulanarak mücadelesinin söndürülmesi, ideolojik bakımdan burjuvalaştırılması, burjuvazinin kuyruğuna takılması.

2- Sendika ağaları-devlet yöneticileri ortaklığı ile (buna 3'lü komiteye benzediği için 2'li komite diyebiliriz) işçilerin ücretlerinin, sosyal haklarının burjuvazi lehine zapturapt altına alınması. Grevlerin önlenmesi.Sendikal mücadele ve grev kavramlarının içi boş hale getirilmesi.

KİT ALANINDAKİ SALDIRI SADECE BİR BAŞLANGIÇTIR

Ersoy, "Bundan sonraki aşamada ise, ulusal düzeyde 'Yönetime Katılma Modeli'nin hazırlanması sağlanacaktır" diyor.

Elbette, Bakanın dediği gibi, bu mesele "Toplumsal Anlaşma" denilen ihanetin ayrılmaz bir parçasıdır. "Toplumsal Anlaşma" şimdilik devlet işyerleri ile sınırlı imiş gibi görünmekte ise de, bu ihanet, bu saldırı ülke çapındadır ve bütün işçi sınıfına yönelmiştir.

"Toplumsal ihanetin bir parçası olarak 'Yönetime Katılma' da, şimdi Kamu İktisadi Teşekküllerin de söz konusu edilmektedir. Ama bu alandaki saldırı sadece bir başlangıçtır. Elbette arkasından bu modelin ülke planında uygulanmasına geçilmesi hedeflenmektedir.

Tabii ki, işçi sınıfı izin verirse...

DEMAGOJİ VE SAHTEKARLIK GERÇEKLERİ ÖRTEMİYOR

CHP reformistleri, hakim sınıfların hizmetinde bütün saldırılarını olduğu gibi, bunu da sinsi bir şekilde uygulamaya çalışıyorlar. Onlar, işçilere bu olayı şirin göstermeye çalışıyorlar. Çalışma Bakanı şöyle diyor:

"(Bu tasarı) Kamu İktisadi Teşekküllerinde tekelci devlet iktidarını sınırlandırıp, çalışanlara yaygınlaştırarak, endüstriyel demokrasinin kökleşmesine hizmet edecek önemli bir belgedir."

Her şeyden önce şunu sormak gerekir: Bu, gerçekten de bir demokrasi belgesi midir? Elbette hayır. Aksine işçi sınıfına dayatılan bir kölelik belgesidir.

İkinci olarak, "endüstriyel demokrasi" şarlatanlığına ne demeli?

İşçi sınıfının endüstriyel alanda satılığa çıkaracak işgücünden başka hiç bir şeyi olmadığına göre, bir sermayesi olmadığına göre; olsa olsa bu kelimeler şu meşhur "hür teşebbüs" anlamına gelir. Yani üretim araçlarının, makinaların, fabrikaların,hammaddelerin vb. özel mülkiyeti ve işçi sınıfının serbestçe sömürülmesi, soyulması demokrasisi. Yani burjuvazinin "demokrasisi"

İşçi sınıfının ise kendi demokrasisi vardır. Burjuva "demokrasisi" işçi sınıfı için bir diktatörlüktür. İşçi sınıfı bu demokrasiyi yıkmak; kendi demokrasisini, temelini özel mülkiyetin değil üretim araçlarının kollektif, sosyalist mülkiyetinin oluşturduğu , kendi proleter demokrasisini kurmak için mücadele eder.

BAHİR ERSOY AĞZINDAN KAÇIRIYOR: EN BÜYÜK PATRON DEVLETTİR, "BU DEVLET HERKESİN DEVLETİDİR" SÖZÜ İŞÇİLER İÇİN SADECE BİR YUTTURMACADIR,

Bakan, bu yeni kölelik tasarısını işçilere kabul ettirebilmek için lafı sağdan soldan dolandırırken, bu arada birtakım gerçekleri de ağzından kaçırıyor: "Yeni modelde, yönetimde, çalışanların, SERMAYE SAHİBİ OLAN DEVLET ile eşit surette temsil olunması öngörülmüştür", "Yeni modelde sendikalar 'işçi' tarafını, KİT ortak birimi 'İŞVEREN' tarafını oluşturacaktır".

Evet. Devlet İŞVERENLERİN,PATRONLARIN en büyüğüdür. En büyük SERMAYE SAHİBİ'dir. Devlet, EN BÜYÜK KAPİTALİST, EN BÜYÜK FEODAL dir.

Devlet teşekküllerinde ilk bakışta bir patron yokmuş gibi görünür. Karşımıza fabrika sahibi vb. değil; devlet memurları olan genel müdürler, bakanlar ya da genel müdürlük ve bakanlıklar vb. çıkar. Ama bir fabrikada işleri patron adına yürüten fabrika müdürü ne ise; bu büyük bürokratlar, bu kurumlar da işte onlardır. Ve burada Patron DEVLET'tir. Bu büyük bürokratlar en büyük patron olan DEVLET adına işleri yürütürler.

İŞÇİLER GERÇEKTEN YÖNETİME KATILACAKLAR MI?

"Model" de, yönetim mekanizması diyebileceğimiz kurum şunlardan oluşmaktadır: Müdürler Kurulu, Yönetim Kurulu, Denetleme Kurulu.

Müdürler Kurulu'nun adı üstünde. Burada işçilere bir yer yok.

Gelelim Yönetim Kurulu'na: "Yönetim Kurulu 5'i işveren, diğer 5'i işçi temsilcilerinden ve sonuncusu da her iki taraf temsilcilerinin birlikte anlaşarak seçecekleri (anlaşamazlarsa hükümet tarafından atanacak) bir kişi olmak üzere 11 kişiden oluşacaktır"

Peki işçi temsilcileri nasıl seçilecek? Şöyle: "Girişimdeki işçilerin çoğunluğunun bağlı olduğu sendikanın girişimde çalışan işçilerden göstereceği adaylar arasından işçilerin doğrudan doğruya gizli oyla seçecekleri 4 kişi. Kuruluş içindeki yönetici durumunda olmayan memurların kendi aralarından doğrudan doğruya gizli oyla seçecekleri bir kişi."

Gene aynı sehtekarlık! "Toplumsal Anlaşma"yı imzalayarak zaten işçi sınıfına ihanetlerini bir kere daha sergileyen sendika ağaları, işçiler arasından, kendileri gibi satılmış kişilerden "aday"lar gösterecek. Biz de bunlar arasından temsilci seçeceğiz. Seçimin "doğrudan doğruya gizli oyla" olması da sadece göstermelik perde. Beşinci temsilci ise zaten işçi değil, "memurlar" arasından seçilecek.

Sendika ağası-patron devlet bir kere daha el ele bizi yeni bir köleliği kabule; grev, sendika, toplusözleşme haklarımızdan vazgeçmeye zorluyorlar. İşin aslı işte budur.

Üstelik işçiler yönetime sözde katılsa ne olur? Ne olacağını biz kötü şöhretli sahte "Yugoslav Özyönetimli sosyalizm"inden biliyoruz.

Hatta, diyelim ki bu Yönetim Kurulu işletmeyi gerçekten yönetecek. Ama yönetimin sınırları da var.

Model bunu da ihmal etmemiş; işte şöyle: "Yönetim Kurulunun görevleri şunlar olacaktır: Kalkınma plan ve programları ile bağlı kalmak kaydı ile, plan ve programları hazırlamak, mali işleri,personel işleri, yatırımlar, rasyonalleştirme, kârın yasa ile belirtilmiş belli bir nispetinin çalışanlara üleştirilmesi..."

Peki ama kalkınma planları ve programlarını kim yapıyor? Hükümet ve bağlı kuruluşları. Kimin menfaatini gözeterek yapıyor? Emperyalistlerin, komprador burjuvaların, toprak ağalarının.

Sözde yönetimdeki işçilere de, "kârın yasa ile belirtilmiş bir nispetinin çalışanlara üleştirilmesi" karşılığında, emperyalistlerin, patronların, toprak ağalarının menfaatlerine göre yapılmış plan ve programları canla başla ugulamak kalıyor. Yani kendini daha fazla sömürtmeye çalışmak, daha az ücrete daha fazla üretmek. Halkın yaygın bir deyişiyle, karın tokluğuna "eşşek gibi çalışmak".

İşte CHP reformistlerinin işçiler için düşündüğü, planladığı "endüstriyel demokrasi"nin özü budur. Onların "endüstriyel demokrasi"leri de, koltuk değneği oldukları faşist diktatörlükle tamamen uyuşmaktadır.

"KENDİNİ DAHA FAZLA SÖMÜRTMEK İÇİN İŞYERİNİ SEN YÖNET,"

"İşçilerin yönetime katıldığı" yeni modelde, "... ayrıca, girişimin kârlılık, verimlilik, iç ve dış piyasalarda rekabet etme gücüne sahip olma niteliğine halel gelmemesi sağlanmıştır..."

Bunun Türkçesi şudur: Grev yapamazsın, çalışma saatlerinin kısaltılmasını isteyemezsin, ücretlerin artırılmasını isteyemezsin, yeni sosyal hak istekleri öne süremezsin! Çünkü bütün bunlar işletmenin kârlılığını, verimliliğini, iç ve dış piyasalarda rekabet edebilme gücünü düşürür.

Bunlar işçilere şunu demek istiyorlar: Seni, soyulduğun ve sömürüldüğün yerde, "yönetici" yapacağız. Ve sen kendini daha iyi sömürtebilmek, daha iyi soyulmanı sağlamak için, kendi grevini kırmak, kendi ücretini düşürmek için burayı bir güzel "yöneteceksin".

Kepazeliğin böylesi, ancak bunların ağzından çıkar...

EN SONUNDA ESAS NİYET AÇIKÇA ORTAYA KONUYOR:

Bahir Ersoy, en sonunda dayanamıyor ve baklayı çıkarıyor:

"Önerimiz bir işletme düzeni yasası çıkararak bütün uyumsuzluklara son vermektir."

İşyerlerinde uyumsuzluklar nelerdir? Grevler, "Aşırı ücret ve sosyal hak istekleri", direnişler vb.

İşte "işçilerin işletmelerin yönetimine katılması" planının gerçek amacı:

ÜCRETLERİ, GREVLERİ, SOSYAL HAKLARI, BİR BÜTÜN OLARAK SENDİKAL MÜCADELEMİZİ, SENDİKA AĞASI, DEVLET İŞBİRLİĞİ İLE ZAPTURAPT ALTINA ALMAK.

Bütün bu çabalar, "yönetime katma" sahtekarlıkları, ülkemizdeki ve kapitalist dünyadaki ekonomik buhranın yüklerinin işçilerin sırtına yıkılmaya çalışılmasının bir parçasıdır.

Bu çabalar yetmezse, "Sivil Sıkıyönetim", şehirlerde görevlendirilen komando-jandarma birlikleri vb. de diğer elde hazırdır.

Türkiye işçi sınıfı neyi, nasıl ve kime karşı yöneteceğini iyi bilmektedir.

15-16 Haziran deneyinden geçmiş işçiler, "yönetime katılma" sahtekârlığını elinin tersiyle kenara itmeyi bilecektir.

---

yeni tarım iş yasası

Toprakta ortaçağın karanlıkları perçinleniyor

Tarım İş Yasası ve Bugünkü iş Yasası

Bu yıl içinde hazırlanan "Tarım ve Orman İş Yasası" yürürlükteki sanayi kesimindeki işçileri kapsayan "İş Yasası" ile karşılaştırıldığında tarım işçileri aleyhine son derece geri haklar getirmekte, tarım işçilerini işçi sınıfının söke söke aldığı haklardan yoksun bırakmakta, onu sınıfından ve mücadelesinden ayırmaya çalışmaktadır. Aşağıda "Tarım ve Orman İş Yasa" Tasarısı ile tarım işçilerine tanınan yasal haklarla bugünkü İş Yasası'nın kısa bir karşılaştırılması yapılmıştır.

YÜRÜRLÜKTEKİ İŞ YASASI	TARIM VE ORMAN İŞ YASA TASARISI
ÇALIŞMA SÜRESİ	
Haftada 48, günde 8 saat.	Haftada 60, günde 10 saat
ASGARİ ÜCRET	
3300 lira.	Bu madde açıkça belirlenmemişse de, her halûkârda sanayi işçilerinden daha az bir asgari ücret verileceği açıktır. Çünkü, birincisi, tasarıda tarım işçisinin geçimi için gerekli maddi koşullar belirlenmemiştir. İkinci olarak da bu ücretin sanayi ve hizmet işçilerinin ücretlerinden ayrı olarak tespit edileceğini özellikle belirtilmiştir. Diğer maddelere bakılınca bunun yarı yarıya kadar düşük olabileceği söylenebilir. Örneğin, bugün bir orman işçisi ayda 1700 lira almaktadır.
FAZLA MESAİ	
Yılda 90 günden çok fazla mesai yaptırılamaz.	Üst sınır günde 3 saat. Yılın bütün günleri yaptırılabilir. (Tarım iş yasa tasarısında işgününün 10 saat olduğu düşünülürse, tarım işçileri için işgünü böylece doğrudan 13 saat olmaktadır. Yani, bugün var olan gün ışımasından gün batımına kadar çalışma süresi yasallaşmaktadır.)
FAZLA MESAİ ÜCRETİ	
Saat ücretine % 50 zam	Saat ücretine % 25 zam
ÜCRET ÖDEMESİ	
Parayla	% 25'i aynî (Yani mal karşılığında)

YÜRÜRLÜKTEKİ İŞ YASASI	TARIM VE ORMAN İŞ YASA TASARISI
YILLIK ÜCRETLİ İZİN	
1 yıllık işçi için 12 gün	1-5 yıllık işçi için 6 gün
KIDEM TAZMİNATI	
Yasal olarak 30 gün, kıdem tazminatına hak kazanmak için 1 yıl çalışma yeterli (Ancak son toplusözleşmelerde bu süre 45,hatta 60 güne kadar çıkarılmıştır)	Kıdem tazminatı 7 gün, hak kazanmak için çalışma süresi 3 yıl
ANALIK HALİ	
Kadın işçilere doğumdan önce 6 hafta, doğumdan sonra 6 hafta olmak üzere toplam 3 aylık izin verilir.	Tarım işçisi kadınlara doğum iznı 1-1,5 ayla kısıtlanmıştır.
İŞTEN ÇIKARMA	
Mevcut iş kanunundaki işten çıkarmalarla ilgili 13. ve 17.maddeler anti-demokratik bir muhtevaya sahiptir.	Yeni tarım iş yasa tasarısı,bugünkü iş yasasının anti-demokratik, patron yanlısı 13. maddesini daha da geri bir hale getirmiş ve tarım ve orman işçilerinin işten çıkarılması, toprak ağalarının iki dudağından çıkacak söze bırakılmıştır.
UYGULAMA ALANI	
Sanayi ve hizmet sektörlerinde Türkiye'nin her yerinde uygulama zorunluluğu vardır.	Yeni tasarı, bu yasanın uygulama alanları, işyeri, il, ilçe ve bölge olarak Bakanlar Kurulu tarafından kararlaştırılır.(Kısacası yeni tasarı kanunlaşsa dahi bütün ülke çapında uygulanmayacak. Uygulanacak alanların seçimi Bakanlar Kurulu'nun tercihine bırakılacaktır.)

Tarım ve orman işçileri bugüne kadar hiç bir yasal güvenceye sahip olmamışlardır. Sanayi ve hizmet kesimlerinde çalışan işçilerin elde ettiği haklar bile tarım ve orman işçilerine tanınmamış, onlar bütünüyle toprak ağalarının ellerinde ortaçağın sömürü şartları altında çalışmak zorunda bırakılmışlardır.

İlk kez 1975 yılında meclise verilen "Tarım ve Orman İş Kanunu" teklifi de görüşülmemesi nedeniyle sonuçsuz kalmıştır. Son olarak bu yılın şubat ayında Çalışma Bakanlığı, yeni bir tasarı hazırlamış ve meclise vermiştir . BMM'nin önümüzdeki çalışma döneminde söz konusu yasa tasarısının gündeme alması beklenmektedir.

Ortaçağın karanlıklarını yasallaştıran tasarı

Tarım ve orman işçilerinin sorunlarını çözmeye yönelik gibi gösterilen yasa tasarısı, bütünüyle bugün toprakta var olan ortaçağın karanlıklarını yasallaştırmaya yöneliktir. Yasa tasarısı, tarım işçilerini sınıfın bütününden koparmakta, onları işçi sınıfının söke söke aldığı haklardan yoksun bırakmaktadır.

Tasarı daha yasallaşmadan uygulanmaya konulan tarım işçilerinin ve yoksul köylülerin iliğini sömüren "elçilik" ve "dayıbaşılık" adı verilen kurumları yasal bir durum kazanmaktadır. Elçiler ve dayıbaşıları bugüne kadar toprak ağalarının tarım işçileri üzerindeki sömürü ve zulmü yürütmek için kullandıkları maşalardı. Yasa tasarısı, buna resmi bir statü kazandırmakta, tarım işçilerinin toprak sahipleriyle özgürce işgücü üzerinde pazarlık yapma imkanını ortadan kaldırmaktadır.Tasarının diğer maddeleriyle de desteklenen bu durum, tarım işçilerinin ve yoksul köylülerin toprak ağalarının kulları olduğunu yeniden belgelemektedir.

Yarı-feodal yapının en çarpıcı örneklerinden olan ayni ödeme, çalışma süresinin uzunluğu, toplam ücretlerin azlığı vb. şartlar da yasa tasarısında resmileştirilmektedir.

Varolanları bile geri alan yasa

Tarım ve orman işçileri için hazırlanan yasa tasarısı, bugün iş hayatını düzenleyen "1475 Sayılı İş Kanunu"nun çok gerisindedir. Yandaki tabloda da görüldüğü gibi tarım ve orman işçilerine yasayla tanınan haklar, bugün diğer sektörlerde çalışan işçilerin ekonomik ve sosyal haklarının yarısı bile değildir. Çalışma Bakanlığı, tarım işçilerini işçi sınıfının koparıp aldığı haklardan yoksun bırakmak için her türlü yolu bulmuştur.

Ayrıca şimdiki iş kanunu çerçevesi içinde olan birçok işkolu da yeni yasanın sınırları içine a-

De.sa.7.sü.1'de

TÖB-DER 4. OLAĞAN GENEL KURULU YAPILDI

TÖB DER'in 4. Olağan Genel Kurulu 21 - 24 Ağustos tarihleri arasında yapıldı. 600'ü aşkın şubeden 700'e yakın delegenin katılmasıyla gerçekleşen Genel Kurul yoğun mücadelelere sahne oldu. Halk güçlerinin dağınık, örgütsüz ve önemli bölümlerinin revizyonistlerle uzlaşma çizgisi izleyerek katıldığı genelkurula revizyonist mihrakların birbirleriyle mücadelesi ve örgütü bölme çabaları damgasını vurdu. Yeteri kadar güçlü bir şekilde genelkurula katılmayan YDÖ'ler revizyonizmi teşhir, halk güçlerini uyarma ve birleştirme çabasını harcayan tek grup olarak mücadele etti.

Genelkurula yaklaşıldığında, revizyonistlerin iki blok halinde seçimlere katılacağı ve birbirini altetmede halk sınıf ve tabakaları içerisinde sayılan bir takım güçlerin ideolojik zaaflarından da yararlanarak dayanak olarak kullanmaya çalışacağı açıkca görülüyordu. Öyle de oldu.

Kongre başkanlık divanına üç aday listesi katıldı. İki revizyonist cephe ve bir de o ana kadar henüz sandalye sayısında revizyonistlerle anlaşamayan "DÖ" grubu. "Birlik Dayanışma" "Demokrasi için Birlik" "Halkçı Eğitimciler" ile "demokratik Merkeziyetçiler" "Özgürlük Yolu" "Devrimci Demokratik Birlik" revizyonistleri karşılıklı bloklaştılar. Seçimleri "BD"nin başını çektiği kampın adayi Süleyman Üstün sosyal faşisti kazandı. Seçimlere ayrı bir adayla katılmayan YDÖ "DÖ" grubunun adayına oy verdi.

Seçimden sonra "Konuklar" adı altında Ahmet Kaçmaz'ından "FİSE" Genel Sekreterine, Fehmi Işıklar'ından CHP Milletvekillerine varıncaya kadar bir yığın sosyal faşist, reformist ve gerici demogoji yaparak taraftar kazanmaya çalıştı.

Bu arada karşılıklı sertleşmeler ve pazarlıklar devam etti. Revizyonist bloklaşmalar daha da ilerledi. "DÖ" genel merkez revizyonist kampına katıldı. Bu arada bu blokların dışındaki YDÖ ise halk güçlerini ("HE", "DÖ" "DDB" gruplarını) bu kamplardan koparmak için yoğun çaba harcadı. Onlar, adı geçen üç grup ve YDÖ'nün nisbi temsil esasına dayalı ve demokrasiyi gerçekleştirmeyi, kitle mücadelesini temel talepler doğrultusunda yükseltmeyi amaçlayan demokratik bir birlik oluşturmaya çaba harcadılar. Ancak diğer grupların izlediği uzlaşma çizgisi böyle bir blokun oluşmasını engelledi.

4. Genel Kurulda:
TÖB-DER'de DEMOKRATİK
BİR BİRLİK İÇİN İLERİ
YURTSEVER
DEVRİMCİ ÖĞR
öğretmen
yükseltmek
ndi güçleri
demokratik
içinde de
İHRAÇLAR KALBIRILMALIDIR

Yönetim kurulu raporlarının okunmasının sonuna gelindiği sırada, Genel Merkez kliği divana güvensizlik önergesi verdi. divan "BD"nin itirazlarına rağmen düşürüldü. Bunun üzerine "BD "HE ve "DİB" kongre salonunu terkettiler. Örgütü, post kavgasının aleti haline getirme, onu parçalama çabaları burada çok somut olarak görülüyordu. Revizyonist klikler, kongre salonunu işgal etmeye çaba harcarken öte yandan örgütü parçalama faaliyetlerini de bulundukları konumlara uygun taktiklerle sürdürüyorlardı.

YDÖ bu kongrede yıkıcıların ve demokrasi düşmanlarının teşhirine çaba harcarken, öte yandan örgütten atılmış olan devrimcilerin tekrar örgüte alınması için mücadele etti. Tüzük değişiklik önerilerini teşhir etti.

YDÖ bu kongrede yıkıcıların ve demokrasi düşmanlarının teşhirine çaba harcarken, öte yandan örgütten atılmış olan devrimcilerin tekrar örgüte alınması için mücadele etti. Tüzük değişiklik önerilerini teşhir etti.

İhraçların kaldırılması gerçekleşemedi. "BD"nin mahkemeden kongreye tedbir kararı koydurduğunu öğrenen "HE"ler tam bir iki yüzlülük ve dalkavukluk göstererek "BD"nin yanına koştular. Oysa bunlar bir yıldır "İhraçlar" meselesini sömürerek oy almışlardı. Bu genelkurulda "HE"nin önderleri tamda sosyal faşistlerin uşak ruhlu şakşakçıları olduklarını gösterdiler. Bunlar "BD"nin tecrit olduğunu görünce, oy toplamak için tam bir "BD" düşmanı kesilmişlerdi. Öte yandan halk sınıfları içerisinde kabul edilen "DDB" grubu da revizyonist genel merkezle birlikte tam bir karşı devrimci gibi tavır alınca ihraçlar (devrimcilerin ihracı) 197 ye karşı 217 oyla gerçekleşti. "DÖ" sosyal faşistlerle tam bir uzlaşma içerisinde olmasına rağmen ihraçların kaldırılması doğrultusunda oy verdi.

Genelkurulda, "Genelkurul kararları" ve tüzük değişiklikleri pek tartışılmadan geçirildi. "BD" cephesi ve genel merkezci revizyonist cephe artık seçim derdindeydiler. Onların "Genelkurul kararları" konusundaki tavırları ne kadar adi demagoglar olduklarını ortaya koymaktadır.

Bütün olumsuzluklara rağmen YDÖ Sosyal - Faşistlerin örgütü parçalama, mücadeleyi pasifize etme ve yoketme amaçlarını önemli ölçüde teşhir etti. YDÖ, genelkurul boyunca 6 adet bildiri (farklı konularda) dağıttı. Çağrılarda ve önerilerde bulundu. Grup adına ve kişisel konuşmalarla mikrofonu kullandı ve sosyal faşistlerin bir kısım demagojilerini açığa çıkardı, mahkum etti. YDÖ mikrofondan şöyle diyordu: **"Biz bugüne kadar revizyonizme karşı bir demokratik cephe önerdik. bu gerçekleştirilemedi. Fakat biz yılmıyoruz. Hayat tespitlerimizi doğruladı ve bu önerimizi gene tekrarlıyoruz. bunda sonuna kadar mücadele edecek ve revizyonizmi demokrasi ve birlik temelinde altedeceğiz."**

Seçimlere bir revizyonist cephe katıldı. Diğer revizyonistler ise o anda örgütü bölmeyi "Meşrulaştıracak" "imkanlar" yaratmaya çalışıyor, yardakçısı sahte "HE" "Önderler" de onların peşinde koşuyordu.

Seçimler sırasında YDÖ'ler bir Demokratik Birlik Deklarasyonu yayınladılar. 24 şube delegesi imzası vardı. Burada, bugünkü durum ele alınıyor ve gelecekteki mücadelenin perspektifleri çiziliyordu.

Seçimler sonuçlandığında seçim sandığından 29 boş oy çıktı. "HE" "DİB" ve "BD" genelkurul salonunda yoktu. "DÖ" grubu ve önderleri Genel Merkez Sosyal faşistleriyle uzlaşanlar bu konuda düşünmeli taraftarlarının tepkisini hesap etmeli ve YDÖ önerilerini gözönüne almalıdırlar.

"Devrimci öğretmen„ revizyonizmle uzlaşma çizgisini terketmelidir

TÖB - DER 4. Olağan Genelkurulu sonuçlandı. TSİP ve Özgürlük Yolu revizyonistleri yanlarına KSD tarafları "DDB", Devrimci Yol taraftarı "D.Ö" gruplarını'da alarak yönetime yeniden geldiler.

Bugünkü yönetim revizyonistlerin ortaya koyduğu platform üzerinde oluşturulmuş ve gene onların etkinliğinde olan bir yönetimdir. Bu kongrede de revizyonistler halk güçlerinin birliğini engellemeyi önemli ölçüde başardılar. "H.E." grubu T.K.P'li "B.D" Sosyal faşistlerinin örgütü parçalama, mücadeleyi sabote etme amaçlarının bir aleti olurken, "D.D.B" ve "D.Ö" grupları da G.Gazioğlu, çetesinin payandası oldular. Sosyal faşist eski TÖB - DER yönetimi özellikle "D.Ö" grubunun ensesine basarak tüm halk güçlerinin birliğini engelledi. Hem de "B.D" ile giriştiği post kavgasında başarı kazanmış oldu.

Revizyonistler iki yıldır öğretmen mücadelesini yoketmeye çaba harcarken Y.D.Ö'ler onları teşhir ediyor ve bütün halk güçlerine ve özellikle "D.Ö" grubuna örgüt yıkıcısı ve demokrasi düşmanı, halk düşmanı revizyonist mihraklara karşı birliği öneriyordu. Ancak "D.Ö" grubu hem Y.D.Ö'lerin hem de kendi tabanında var olan Y.D.Ö'lerle birlik isteğinde olanların çağrı ve isteklerine kulak asmadı. Herkesin bugün gördüğü gibi "D.Ö" önderleri revizyonist cephede yer almayı tercih ettiler.

Onları ta baştan beri TÖB - DER içerisinde revizyonistlerle uzlaşmaya iten nedir, neden "D.Ö" devrimcilerin uyarısına kulak vermedi?

Onları revizyonistlere teslim olmaya götüren izledikleri ideolojik siyasi çizgidir. Bu da her zaman bugün bir hakim sınıf ideolojisi olan revizyonizmi geliştirmekte, öte yandan da her meselede öğretmen mücadelesinin önünün karartılmasına, yolundan saptırılmasına hizmet etmektedir. Dikkat edilirse 1975 olağanüstü kongre ve1976 kongresinde revizyonistler bütün tezgahlarında "D.Ö" tutumundan ve izlediği çizgiden yararlanmıştır.

"D.Ö" izlediği çizgi halk güçlerini, geniş öğretmen kitlelerini revizyonizmin emrine verirken, aynı zamanda öğretmen mücadelesinin hedef ve taktiklerinin belirlenmesi meselesinde de her zaman revizyonistlerin demojojilerinin peşinden gitmiş, öğretmen mücadelesinin hedefini şaşırtarak ona büyük zararlar vermiştir.

Bugüne kadar YDÖ nün çağrılarına kulak tıkayan "D.Ö" 1978 kongresinde bir revizyonist mihrakın yönetime gelmesine hizmet etmekle kalmadı, bir yığın "Kongre kararı" ile de revizyonist ihanet taktiklerinin onaylanmasının aleti oldu.

Bugünkü yönetime "D.Ö" geniş bir tabanı tepki duymaktadır. Aklı selim sahibi "D.Ö" tarafları, bu birliği gerici bir birlik olarak değerlendiriyor. bu tepkiye ve Y.D.Ö.'nün kendilerine yönelttiği eleştirilere cevap veremeyen "D.Ö." ileri gelenleri uzlaşmacılıklarını ve izledikleri uzlaşma siyasetini onaylayabilmek için bin dereden su getiriyorlar. Onlar TSİP ve "ÖY" revizyonistlerinin T.K.P.'ye göre **"daha az tehlikeli"** olduğunu, T.K.P.'ye karşı bunlarla birleşmek gerektiğini vaazediyorlar. Oysa gerçekler ortadadır. Hiç başka bir şeyi tartışmaya gerek yoktur. İhraçlar, fesihler, demokrasi düşmanlığı, mücadelemizin yolunu karartma konusundaki çabalarının gözönüne getirilmesi yeterlidir.

4. Olağan Kongrede oluşan iki revizyonist mihrak, birbirinden daha iyi değildir. İkiside örgüt yıkıcılığında öğretmen düşmanlığında birbirinden aşağı kalmazlar. "D.Ö" önderlerinin "gerekçe"leri uzlaşıcılıkları ve revizyonizm karşısındaki teslimiyetçiliklerini gizlemek için bir kılıftan başka birşey değildir. **"Birlik Dayanışma" "Demokratik Merkeziyetçiler" "Özgürlük Yolu"** arasındaki mücadele karşı devrimci bir post kavgasıdır. Ve devrimciler bunlar arasındaki mücadelede, herhangi birinin yanında yer almayacağı gibi, ikisine karşıda mücadele etmelidir.

"DÖ" grubu sosyal faşist Gültekin Gazioğlu ile beraber, onun gerici bloku içerisinde yer alarak şimdi TÖB-DER yönetiminde temsil edilmektedir. "DÖ" bugüne kadar izlediği uzlaşma çizgisini sürdürdüğü takdirde varacağı yer açıktır. Burası revizyonizmin ihanet bataklığı olacaktır. Ancak ne YDÖ'ler, nede "DÖ" taraftarları böyle bir durumu istememektedirler.

"DÖ" grubu bugüne değin izlediği revizyonizm kuyrukçusu çizgiyi gözden geçirmelidir. Onlar yönetimde, iktidarda olan bir grup gibi değil, bir muhalefet grubu gibi davranmalıdırlar.

Bu konuda neler yapabilirler?

— Bulundukları organların olanaklarından da yararlanarak, revizyonistlerin mücadelemiz önüne kurmaya çalıştığı barikatları yıkmak için mücadelede yeralıp, bu yönetiminin "Birlik Dayanışma" kadar karşı devrimci, öğretmen düşmanı, örgüt yıkıcı bir yönetim olduğunu ilân etmek.

— TÖB - DER içerisinde güçlü geniş bir demokrasi ve birlik cephesi örgütlemede YDÖ ile birlikte hareket etme ve diğer halk güçleri ile revizyonizme karşı birlikte tavır almak.

— "DDB"nin karşı devrim hattına doğru gidişine boyun eğmeyerek yönetimde onun revizyonist yanlarına karşı mücadele etme ve revizyonist yönetim gruplarına karşı azda olsa tavır olmasını sağlama.

— İhraçların kaldırılması için tutarlı mücadele ve yeni ihraçlara karşı aktif tavır alma.

— Genel kurulun, örgüt işlerliğine ilişkin kararlarını geliştirerek revizyonizme karşı savunmak.

YDÖ yukarda ortaya konulan temelde bir mücadele ve bu temelde bir muhalefeti "DÖ"nin öğretmen mücadelesine katkısı açısından zorunlu görmektedir.

"DÖ" gerek "BD" gerekse Merkez kliği revizyonistlerine karşı bir demokratik cephe içerisinde yer almalıdır. "DÖ"nin tabanı ve geniş öğretmen kitlelerinin çıkarları bu yöndedir. Bu muhalefet bütün revizyonist mihraklarla karşı yürütülen ve kitlelerin birliğine dayanan bir muhalefet olmalıdır.

"D.Ö" böyle bir çizgi izlemediği şartlarda kesinlikle revizyonist grupların TÖB - DER'i parçalama emellerinin aleti olacak, örgütün ve mücadelenin yok edilmesinin sorumluluğunu yüklenmek zorunda kalacaktır.

"DÖ" bu sorumluluğu duymalıdır.

---

24 YDÜ Delegesi ortak bir deklarasyon yayınladı

TÖB-DER Kongresine katılan Yurtsever Devrimci Öğretmen delegeleri, kongrenin son günü bir deklarasyon yayınladılar. "Öğretmen Mücadelesi Demokratik Birlik Platformunda Yükselecektir" ismini taşıyan ve Bolu, Çorum, Sungurlu, Üsküdar, Pınarbaşı, Tomarza, Şarköy, Doğanşehir, Bor, Kınık, Kaman, Palümür, Pertek, Hozat, Arguvan, Varto, Mercan, Eflani, Mecitözü, Kars, Halfeti ve Alaca şubeleri TÖB - DER delegelerinin (24 delege) imzasını taşıyan deklarasyonunda, kongre öncesi dönemin bir değerlendirmesi yapıldıktan sonra "Bugüne dek güçlükleri görmek istemeyen, örgütün çöküşüne göz yuman, kendi hata ve zaaflarını hala aşamamış tüm öğretmenlerin ve grupların Demokratik Birlik cephesi içerisinde yer alması" için YDÖ'nin çağrısı yenilenmektedir. Deklarasyonda Kongrede oluşan seçim bloklarının nitelikleri ve orta yolcuların uzlaşmacı tavrı sergilenmekte ve şöyle denilmektedir.

"YDÖ Kongre boyunca her zaman ve her halükarda halkımızın ve onun bir parçası olan öğretmenlerin çıkarlarını koruyan militon devrimci çizgiyi ve programı savundu. Bağımsız tavrını ortaya koydu. Bundan böylede tavrımız aynı uzlaşmaz ve teslimiyete prim vermeyen onurlu hattı izlemek olacaktır."

Birlik platformunun da ortaya konulduğu dekarasyonda şunlar belirtilmektedir:

"Kongremiz sona eriyor. Ama bu kongrede öğretmen mücadelesini geliştirecek öğretmen mücadelesini ayaklar altına alan yıkıcılardan hesap soracak bir blok oluşturulmalı.

"Halk güçleri içerisinde yer alması gereken "DÖ" "DDB" ve "HE" revizyonistlerin yedeğine düştüler. Örgütün çıkarlarından önce kendi grup çıkarlarını düşünerek iki sosyal faşist grubun etrafında kümelendiler." (...)

"Kongre sonrasında bu iki gerici blokların hangisi galip çıkarsa çıksın, bu öğretmen kitlesinin çıkarına olmayacaktır. Böylesi gerici blokun oluşturacağı yönetim daha baştan ölü doğmuş bir yönetim olacaktır. Öğretmen kitlesi gerçek mücadele anlayışını kendi deneyleriyle yaşayarak koruyacak ve demokratik birlik cephesi platformunu hayata geçirerek, gericiliği dağıtılacaktır."

"YD. (Öğretmen ortaya koyduğu Demokratik Birlik cephesi platformunu hayata geçirerek, gericiliği dağıtacaktır."

"YD. Öğretmenin ortaya koyduğu Demokratik Birlik platformu bu gerici blokların karşısında tek doğru alternatiftir Bu platform siyasi olarak alternatif olmakla birlikte bugün yönetimde söz sahibi olması sözkonusu değildir."

"Bizler bu gerçeği görüyoruz. Bugün pratik olarak bu platform temelinde bir birlik sağlanamadı ama çok yakın bir gelecekte Demokratik Birlik Cephesi gerçekleşecektir. Hem de her türlü gericiliği ve cepheyi parçalayıp çökertecek"

"Bugünkü şartlarda her türlü gericiliğe karşı Demokratik Birlik platformunu savunuyoruz. Bunu hayata geçirmek için tüm demokrasi güçlerini birleştirmek ve bu birliğin önderliğinde öğretmen mücadelesini uzlaşmaz bir çizgide sürdürmek esas görevimizdir.

"Bu kongrede Demokratik Birlik Cephesi ittifak güçlerinin düşmana teslim olması nedeniyle hayata geçirilemedi ve güçlü bir demokratik cephe blok'u oluşturulamadı. Kongrede liste çıkaracak olan iki gerici blok'u da reddediyoruz. Ancak birlik cephesi platformunun yönetime alternatif olmaması nedeniylede liste çıkarmıyoruz."

---

ihraçların kaldırılması için yapılan oylama ve KSD'li DDB'nin tavrı

TÖB-DER 4 cü Olağan Kongresi, ihraçların kaldırılması kararı gerçekleşemeden sonuçlandı. İhraçlar konusu Kongreye damgasını vuran en önemli konulardandı Öğretmenlerin ön saflarında yer alan kararlı unsurlar her türlü ihanete ve gericiliğe karşı çıktıkları için ihraç edilmişlerdi. Öğretmenler kongrede bu devrimci unsurların örgüte alınmasını beklemekteydiler.

Bu haklı istek neden gerçekleşemedi?

Kongre öncesi ihraçlara karşı olmanın şampiyonluğunu kimseye kaptırmayan birçok grup vardı. Bunların her biri ihraçların haksızlığı ve kaldırılması konusunda çok şeyler söylediler, sayfalarca yazı yazdılar. Kongreye "Demokrasi havarisi" olarak girdiler. Buna rağmen bu gruplar kongrenin ilk günü Yurtsever Devrimci Öğretmenlerin ihraçların gündeme alınması önergesini imzalamadılar. Böylece daha başından etkin bir mücadelenin sürdürülmesi olanağına kendileri karşı çıktılar. Revizyonistlerle iyi geçinmek için Devrimci Öğretmen KSD'li Devrimci Demokratik Birlik ve CHP'li Halkçı Eğitimciler gruplarının bu iki yüzlü tavırları ihraçlar konusuna indirilen ağır bir darbe oldu.

Kongrenin bitimine az bir süre kala hiçbir savunma olanağı verilmeden yapılan oylamada KSD'li ve Halkçı Eğitimciler bu ihanetlerini daha da ileri götürdüler.

Kongre öncesi ihraçlara karşı olduklarını avaz avaz bağıran Halkçı Eğitimciler, ihraç oylamasına katılmadılar.

bu tutum demokratlıkla bağdaşmayan, revizyonizm kuyrukçuluğudur. Bu gerici tutuma tüm demokratlar karşı çıkmalıdır.

KSD'ye bağlı Devrimci Demokratik Birlik ise kongre öncesi, ihraçların kalkmasından yana olduğunu söylüyordu. Buna rağmen oylamada Genel Merkez hainleri ile birlikte ihraçların onaylanması için oy kullandılar. KSD'nin revizyonizme yaltaklanan bu karşı - devrimci tavrı ihraçların kaldırılmasını bekleyen herkesçe nefretle karşılandı. KSD bu ihanet tavrını derhal terketmelidir. KSD tabanındaki unsurlar KSD'nin bu gerici tutumunu mahkum etmeli, ve ihraçların kaldırılması için oy kullanarak demokratlık görevini yerine getiren eski Genel Başkan Cemil Çakır gibi davranmalıdırlar. KSD'nin hakim sınıflara hizmet eden bu tavrının mahkum edilmesi ve onun bu tutumu terketmesini sağlamak, devrimcilere düşen önemli bir görevdir.

İhraç edilen devrimciler bundan sonra mücadeleyi daha da yükseltmelidir. Bu haksız kararların uygulanıp, hayata geçmesine engel olmalıdırlar.

Bunun için öğretmen yığınları ile daha çok kaynaşmalı, eskiden olduğu gibi TÖB - DER içinde ve mücadelenin en ön safında yerlerini alarak, bu haksız kararı revizyonistlerin ve kuyrukçularının suratına çarpmalıdırlar.

Kongreden sonra yurtsever devrimci öğretmenler bir toplantı düzenlediler

Yurtsever Devrimci Öğretmen grubu kongre sonrası bir değerlendirme toplantısı yaptı. Yapılan değerlendirmede genel çizgisinin ve izlenen stratejinin doğru olduğu, yapılan tesbit ve başarılması gereken görevlerin yerine getirilmesinde Y.D.Ö.'nün yetenekli olduğunun ortaya çıktığı tesbit edildi.

Divanın düşürülmesi önergesinin oylanmasında "Çekimser" oy kullanarak gerici blokları red biçiminin hatalı bir taktik olduğunu da ortaya koydu. Bu taktik hatanın işlenmesinden delege arkadaşların kongre taktik ve usullerinde tecrübesiz oluşlarının tek etken olduğu, genel çizgi ve stratejiden kaynaklanan bir durum olmadığı tesbit edildi.

Sosyal faşist kliklerin hedefledikleri öğretmen mücadelesini sosyal emperyalizmin çıkarlarına alet etme ve onu düzenle uzlaştırma çabalarını açığa çıkardılar.

Objektif olarak halk saflarında yer almalarına rağmen modern revizyonizm işbirlikçileriyle silah bırakışması ve teslimiyet mütarekesi imzalayan "Devrimci Öğretmen" "Halkçı Eğitimciler" grupları ve öğretmen mücadelesine ihanet içinde olan "Devrimci demokratik Birlik" grubunun izledikleri yanlış çizgiler mahkum edildi.

Demokratik birlik platformunun bugün öğretmenlerin çıkarlarını temsil eden ve koruyan bir platform olduğu, bu platformun en geniş öğretmen kitlesine götürüleceği ve Demokratik Birlik platformuna kulaklarını tıkayan gerici "Önder"liklerin her yerde teşhir edileceği belirtildi.

Öğretmenlerin en temel ekonomik talebi olan grevli toplu sözleşmeli sendika hakkının hakim sınıflarla uzlaşarak, onların bir lütufu olarak değil, dişe diş mücadelelerle hakim sınıflardan söke söke almanın temel mücadele yönetim olduğu, Grevli Toplu sözleşmeli sendika hakkının kitlelerin gücüne dayanılarak bir genel grev, genel direnişle alınabileceği ve bu uğurda hiç bir engel tanınmayacağı tesbit edildi.

Tüm Yurtsever Devrimci Öğretmenlerin Demokratik Birlik Cephesini her yerde hayata geçirmek için mücadele etmeleri gerektiği vurgulandı. Ve halk güçleri içerisinde yer alan grupların Demokratik Birlik Cephesine katılmaları için tekrar çağrı yapıldı.

TKP'li "Birlik-Dayanışma„ ne yapmak istiyor?

TÖB-DER'in IV. Olağan Genel Kurulu sonuçlandı. Kongreye katılan çeşitli gruplar için bu kongre onların öğretmen mücadelesi konusundaki anlayışları için bir ölçü oldu. Mücadelenin kararlı savunucuları ile mücadelenin önündeki engeller ve çeşitli uzlaşma çizgileri açıkça ayrıştı.

Bu kongrede revizyonistler arasındaki çıkar kavgası alabildiğine kızıştı. Bu kızışma eğitim emekçilerinin hakları uğruna verdikleri mücadelelere önderlik etmek, bu mücadeleyi yükseltmek için değildi, aksine amaçları TÖB - DER'i ele geçirmek ve kendi çirkin emellerine araç etmekti. Birbirlerinden nitelik olarak farklı olmayan T"K"P'li "Birlik, dayanışma"cılarla, TSİP'li "Demokratik Merkeziyetçiler" ve "Özgürlük Yolu" dergisi taraftarı "Özgürlük" grupları eğitim emekçilerinin mücadelesini engellemek, engelleyemedikleri mücadeleleri ise kendi karşı-devrimci emellerine alet etme yarışına girdiler.

Bu hainler düzene yönelen mücadelemize karşıdırlar. Çünkü onlar düzenin yıkılmasını değil biçim değiştirmesini yani faşist diktatörlüğün sosyal-faşist diktatörlüğe dönüşmesini savunuyorlar. Bunun için de düzene karşı olan tüm demokratik kitle örgütlerini bu arada da TÖB - DER'i ele geçirme çabasındalar.

En azılı revizyonistlerden T"K"P'li "Birlik, Dayanışma"cılar bu uğurda yeni yeni oyunlar peşinde. İlk plânda TÖB - DER'i ele geçirmek için, delegeleri satın almaya kadar varan her türlü namussuzluğu yaptılar. Yönetimlerini gaspettikleri sendikalardaki işçilerin alın terinden kesilen paralarla 220 yataklı 4 otel kiralayarak yemek dahil komple servisiyle delegelerin emrine verdiler. bu hizmetlerini kabul etmeyen demokratlara rüşvet teklif ettiler.

Satın alamadıkları delegeleri ve kendilerinden yana olmayan tüm eğitim emekçilerini yıldırmak için Türkiye'nin dörtbir yanından "İGD" li besleme sürülerini kongre salonunun önüne yığdılar ve onları kongreyi izlemeye gelen eğitim emekçilerine taş ve demir çubuklarla saldırttılar.

Kongre sırasında eğitim emekçilerinin taleplerini ve örgüt içi demokrasi ilkesini hayasızca istismar ederek "Halkçı Eğitimciler"i yedeklerine aldılar. Karşı devrimci "Demokrasi için Birlik" ve "Devrimci Demokrat Öğretmen" grubu ile de kutsal (!) ittifak yaptılar. Kendi yandaşlarından oluşan kongre divanının "Güvensizlik" önergesiyle düşürülüşünden sonra mahkemeye başvurarak kongreyi esas olarakta TÖB - DER'i işlemez hale getirmeye çalıştılar. Buna rağmen kongre TSİP'li sosyal faşistlerin istediği biçimde sonuçlandı.

Bu durum karşısında TÖB - DER'i yeni oyunlar ve tehlikeler beklemektedir.

T"K"P'li sosyal faşistler emellerini gerçekleştirebilmek için her yolu deneyecektir. Yönetimdeki sosyal-faşistler ise örgütten tek başlarına yararlanabilmek için her türlü ayak oyunlarına girecektir Bu hainler arasındaki mücadele esas olarak eğitim emekçilerinin zararına olacaktır. bu yöndende yönetimde yer alan "Devrimci Öğretmen" grubuna büyük görevler düşmektedir. Ancak revizyonistlerle uzlaşan "D.Ö" nin bu uzlaşma çizgisini terkederek devrimcilerle birleşmedikçe bu görevleri başarması mümkün değildir.

Sosyal - Faşistlerin ihaneti muhtemel üç ayrı biçimde eğitim emekçilerinin örgütünü işlemez hale getirecektir.

Birincisi, Kongre divanı olayı ile ilgili olarak karşılıklı mahkemelere başvurmak suretiyle örgütü mahkeme kapılarında süründürmek, ikincisi; Bu kavgalardan yararlanmak suretiyle TÖB -DER'i kapatmak için fırsat kollayan Faşist diktatörlüğe zemin hazırlamak, üçüncüsü; Her türlü demogojik laflarla ayrı örgütlenmeyi savunmak ve bunun zeminini yaratmak suretiyle TÖB-DER'li bölmek T"K"P'li sosyal - faşistler özellikle geçtiğimiz son 6-7 ay içerisinde bu üçüncüsünün ortamını yaratmak üzere gazetelerinde gerekçeler (!) yazdılar. Hatta ayrı örgütün tüzük hazırlıklarına dahi giriştiler.

TÖB - DER'in içinde bulunduğu durum ve muhtemel gelişmeler karşısında eğitim emekçilerine önemli görevler düşmektedir. Bu görevleri, örgüt içi demokrasinin gerçekleştirilmesi, halk güçleri içerisinde yeralan tüm eğitim emekçilerinin birleşmesiyle yerine getirebilecektir. Eğitim emekçileri sosyal - faşistlerin çabalarına karşı en geniş birliği sağlayarak mücadele etmelidirler. Revizyonime karşı mücadele revizyonistlerle omuz o-

Toprakta

Baş.ta.sa.5'de

lınarak onbinlerce işçi daha geri şartlara mahkum edilmek istenmektedir. Bugün bazı yasal hakları olan, "tarım alanlarındaki yapı işçileri", "orman ürünlerini işleyen işyerlerinde çalışan işçiler", "şehirlerde park ve bahçelerde çalışan işçiler de" böylece tarım iş kanununun sınırları içine alınarak daha geri bir duruma sokulmak istenmektedir.

TOPRAK AĞALARININ MALİ GÜÇLÜKLERİ VARMIŞ!

Tarım iş yasasını hazırlayanlar, tasarıda tarım işçileri için getirilen azgın sömürü ve zulüm şartlarını gizleyebilmek amacıyla gülünç gerekçeleri de birbiri ardına sıralamışlar. Her şeyden önce gerekçelerin en başına yasanın "memleket yararını" göz önüne aldığı yazılmış. Toprak ağalarının çıkarları "memleket yararı" masalı altına gizlenmek istenmiş. İkinci olarak, tarım ve orman işçilerine tanınan ekonomik ve sosyal hakların geriliğine gerekçe bulmak isteyenler toprak ağalarının mali güçlüklerini, sosyal ve kültürel durumlarının yetersizliğini göstermişler. Ayrıca, tarım işçilerine tanınacak daha geniş hakların tarımda üretimi ve gelişmeyi engelleyebileceğini söylemişler.

Peki bir baş hayvanı, bir dönüm toprağı dahi olmayan yoksul köylüler ve tarım işçilerinin malî güçlükleri yok mu? İşte yasa bunlardan tek bir kelimeyle dahi bahsetmemektedir. Onbinlerce dönüm toprağa, köylere, binlerce baş hayvana sahip toprak ağalarının mali güçlüklerinin yetersizliğinden bahsedenler, bunu tasarıların gerekçe bölümünün başına oturtanlar, ömürleri boyunca bulgur pilavına kaşık sallayarak, toprak ağalarının kapısında kulluk yapanların sosyal, kültürel ve malî durumlarını söz konusu etmemektedir. — konusu etmemektedir.

Ayrıca tarım işçilerine tanınacak sosyal ve ekonomik hakların üretimi ve tarımda gelişmeyi engelleyeceğini söylemek, Türkiye gerçeklerini gözlerden saklamak için uydurulmuş en kaba yalanlardan biridir. Tarımda gelişmeyi ve tarımsal üretimin artmasını engelleyen bir tek şey vardır; o da topraktaki ortaçağın üretim ilişkileridir. Toprak ağalığı ekonomisi; tefecisiyle, üretim, bölüşüm ilişkileriyle, üretici güçleriyle toprağın bağrından kazınıp atılmadan tarımsal üretimin ve gelişimin önündeki engeller de kalkmayacaktır.

EN BÜYÜK TOPRAK AĞASI T.C. DEVLETİ

Yasa tasarısı, toprakta işverenin mali güçlüklerinden, kültürel durumunun geriliğinden söz ederken, en büyük toprak ağasını, T.C. devletini unutmuştur. Köy İşleri, Gıda, Tarım ve Hayvancılık ve Orman Bakanlıklarına bağlı işyerlerinde asgari 300 bin, iş mevsimlerinde ise 600 bini bulan işçi çalışmaktadır. Devlete bağlı bütün tarımsal işyerlerinde de yarı-feodal yapının tüm çarklarının işlediği bilinmektedir. Elçilik, angarya, düşük ücret, aynî ücret, uzun çalışma saatleri buralarda da geçerlidir.

İşte yasa tasarısını hazırlayanlar bu en büyük toprak ağasını, yarı-feodal devletin de çıkarlarını korumuş olmaktadırlar. Yasanın gerekçesinde yer alan işverenin mali gücünün yetersizliği ve kültürel durumunun geriliği bu şartta daha da gülünç olmaktadır.

İŞÇİ SINIFI, TARIM İŞÇİLERİNİN VE YOKSUL KÖYLÜLERİN YANINDADIR

"Tarım ve Orman İş Kanunu" tasarısı yürürlükteki "İş Yasası"ndan ayrı olarak ele alınmak istendiğinden dolayı doğrudan işçi sınıfının birliğini parçalamaya yöneliktir.

Zaten büyük çoğunlukla örgütsüz olan tarım ve orman işçileri ayrı bir yasa çerçevesi içine hapsedilerek işçi sınıfının diğer kesimlerinin ekonomik ve demokratik mücadelesinden koparılmaktadır. Ayrı ayrı sosyal ve ekonomik şartlar belirlemek bu amaca yöneliktir.

İşçi sınıfı, sınıf kardeşlerini tarım işçilerini ve yoksul köylüleri yalnız bırakmayacaktır.

İran halkının mücadelesi Şahın tahtını ergeç yıkacaktır

Geçen yılın kasım ayında başlayan ve şubat-mart aylarında Tebriz ve Kum kentlerinde gelişen Şah aleyhtarı mücadele giderek bütün ülkeyi sarmaktadır.

Bu ayın başında Isfahan'a yayılan gösteriler, Ahraz, Kermenşah ve Şiraz kentlerini de içine alarak büyümektedir.

İran halkının mücadelesini bastırmak isteyen Şah, bir yandan terör ve tertiplere başvurmakta, öte yandan demokrasi masallarıyla halkı ağulamak istemektedir. Bu amaçla dört büyük şehirde sıkıyönetim ilan edilmiş, gece sokağa çıkma yasağı konmuş ve mücadeleyi bastırmak için doğrudan ordu birlikleri görevlendirilmiştir.

Bu şartlar altında dahi İran halkının devrimci eylemini bastıramayan Pehlevi, şimdi daha sinsi tertiplere girişmektedir. Bu tertiplerin en korkuncu 450 kişinin ölümüyle sonuçlanan Abadan kentindeki sinema yangınıdır. Aynı şekilde 19 Ağustos karşı-devriminin yıldönümünde Meşhed kentinde bir tiyatro salonu Şah'ın gizli servisi tarafından kundaklanmış ve üç kişi ölmüştür. Son olarak Tahran'da hal binası yakılmıştır. Şah bu kirli tertiplerle suçu yükselen halk hareketine atmaya çalışmakta, mücadeleyi karalamayı amaçlamaktadır.

Karşı-devrimci terörün sökmediğini gören Şah, zaman zaman demokrasi havarisi de kesilmektedir. Vaatleri arasında düzgün seçim, muhalefet için yeni olanaklar vb. şeyler de vardır. Aynı hedefe bağlı olarak İran halkının büyük nefret duyduğu Savak'ın başındaki kişi de değiştirilmiştir.

Bu arada halkın büyük devrimci eylemi geliştikçe, reformcu burjuva akımlar ve sahte "liberal" muhalefetler de boy vermekte ve bunlar Şah'tan "hüsnü-kabul" görmektedirler. Değişik türden büyük burjuva-feodal akımlar yüzlerine liberal peçeler takarak ortaya çıkmakta ve halkın devrimci mücadelesini önlemeye çalışmaktadırlar.

Türk lirası

Baş.ta.sa.1'de

maktan sadece zayıf ülke parası zararlı çıkar. Sürekli değer kaybeder, sürekli devalüe edilir. Yani resmen değeri düşürülür.

* IMF ÜLKEMİZE DEVALÜASYONU DAYATMAKTADIR. Daha şimdiden % 15 kadar bir devalüasyon yapılmasını istemektedir. Bunun arkası da gelecektir. İşte SDR'ye bağlanmak sahtekarlığı;aslında birden bire büyük ölçüde devalüasyonlar yapmak yerine; alıştıra alıştıra, "her hafta, toplumsal huzursuzluk yaratmayacak ölçülerde küçük devalüasyonlar yapmak" anlamına gelmektedir.

* İŞİN ÖZÜ NEDİR? İşin özünde, emperyalist sömürünün her geçen gün daha da artması yatmaktadır. TL'nin değerinin düşmesi, ticaret, "kredi", "borç" ve "yardım" yoluyla yapılan emperyalist sömürünün artmasına hizmet eder.Dış ülkelerden (emperyalistlerden) aldığımız malı daha pahalı alır, karşılığında sattığımız malları daha ucuza satarız. "Kredi", "borç" vb.lerin de ğeri birden bire büyür, her geçen gün (para ödesek bile) daha borçlu oluruz. Biz mal satan değil, mal alan bir ülkeyiz. Böylelikle Dış Ticaret açığı sürekli emperyalistler lehine büyür, vs....

* BUNUN YÜKÜNÜ ÇEKECEK OLANLAR İŞÇİLER VE EMEKÇİ HALK KİTLELERİDİR, Devalüasyon paranın değerinin düşmesi demek olduğuna göre,ülke için de sürekli olarak fiyat artışlarını doğurur,pahalılık artar, gerçek ücretler düşer.

Zaten devalüasyon yapıldığı anda bile işçi ve emekçilerde sadece (maaş ve ücretleri olan) para, en büyük komprador devlet dahil, bütün patronlarda ise mal olduğuna göre, cebimizdeki paranın devalüasyon yüzdesi kadar kısmı hemen, biz daha herhangi bir şey satın almadan bile, patronların cebine akmış olur.

* BUNLAR KAPİTALİZMİN EKONOMİK KANUNLARIDIR. Bir devrim yaparak emperyalist- kapitalist sistemin dışına çıkmadıkça, işçilerin, köylülerin iktidarını kurmadıkça, sosyalizmi kurmadıkça bu kanunlar acımasız işler. Kuvvetli zayıfı kıskacı altına alır.

* SONUÇ ŞUDUR: Bütün dünyada buhran var.Bu buhrandan emperyalist ülkeler kurtulmak için buhranın yüklerini kendi ülkelerinde emekçi halka, dışarda yarı-sömürge ülkelerin halklarına bindirirler.

Öz olarak söylemek gerekirse, SDR'ye bağlanmak zaten yapılacak devalüasyonları, azar azar ama artık sürekli yapmak demektir. Bu ise buhranın yükünün yarı-sömürge bir ülke olan bizim ülkemize, bizim ülkemizde de işçilerin ve emekçi halkın sırtına bindirilmesi demektir.

* BU KARAR EMPERYALİZME OLAN BAĞIMLILIĞI İYİCE ARTIRMIŞTIR. En kaba bir bakışla ticaret, "kredi", "borç" vb. yolla olan emperyalist sömürü her geçen gün sistemli bir şekilde artacak, artacaktır.

"Amerikan emperyalizminin gerilediği,artık pasif hale geldiği, ekonomisinin iflas ettiği" türünden "Üç Dünyacı" vb. yalanları bir kenara bırakıp, gerçeğe baktığımızda Amerikan emperyalistleri Batılı emperyalist blokun başını çekmektedir. NATO gibi IMF'de de esas söz sahibi odur. Bu durumda ise "Amerikan dolarını istemiyoruz", "Amerika'ya rest çektik" sözleri yalanlardan öteye gidemez.

Emperyalistlere rest çekmenin tek bir yolu vardır: Onları, kuruluşlarıyla, yardımlarıyla, kredileriyle, borçlarıyla, uşakları, hakim sınıflarla birlikte ülkeden defetmek.

Demagoji

Baş.ta.sa.2'de

komünist" olarak değerlendirmiyorlar mı? Sovyet sosyal-emperyalistlerinin kendileri, bu yollardan çok önceden geçtiler. Demagojik suçlamalar, bu yeni revizyonizmin aynı yola girmesinden kaynaklanıyor olmasın?

TASS Ajansı, Çin yönetimini Balkanların içişlerine karışmakla suçluyor. Hua Guo-feng'in ziyareti, tam da sosyalist Arnavutluk'a bütün yardımı kestiği döneme rastlıyor. Tıpkı Kruşçev'in 1960'larda Yugoslavya 'yı ziyaret etmesi gibi.Kruşçev revizyonizmi de sosyalist Arnavutluk'a bütün yardımları kesti. Hemen arkasından kaşarlanmış revizyonist Tito'yu kucaklamaya gitti. Brejnev revizyonizminin günümüzdeki demagojisi bunları unutturmak istiyor. Sovyet sosyal-emperyalizmi,o günden bu yana Balkan içişlerine her alanda karıştılar. Arnavutluk'a karşı Tito'nun kışkırtılması bunun açık örneğidir. Zaten Çin revizyonistleri de bu denenmiş yoldan başkasını tutmadılar ki!

Brejnev revizyonizminin, Hua Guo-feng'e yönelttiği suçlamalar, Balkan halklarının çıkarlarından değil, Moskova çarlarının emperyalist süper devlet çıkarlarından kaynaklanmaktadır. Sovyet sosyal-emperyalistleri,bugün dünyanın her yerinde halkların içişlerine karışmaktadır. Onlar, diğer süper devlet Amerikan emperyalizmi ile rekabet halinde, ezilen halklara karşı saldırmakta, binbir komplo düzenlemektedir. Halklar, Sovyet sosyal-emperyalizminin içi boş sahte sözlerine aldanmayacaklardır. Kruşçev-Brejnev revizyonizminin yüzü çoktan açığa çıkmıştır.

Çin yonetimi

Baş.ta.sa.2'de

rak, resmen ve en yetkili kişinin ağzından Tito'nun "yoldaş", YBK'nin "komünist parti" ve Yugoslavya'nın "sosyalist olduğunu ilan etmiştir. Başta Arnavutluk Emek Partisi olmak üzere, Marksist-Leninistler, "Üç Dünya Teorisi"nin varacağı yeri önceden belirtmişlerdir. Bu ziyaret, Marksizm-Leninizmin uyarılarının doğruluğunu kanıtlamıştır. "Üç Dünyacı" revizyonizm, Tito revizyonizmi ile birleşip, modern revizyonizmin dönüşü olmayan yoluna girmektedir.

Uluslararası proletarya ve ezilen halklar,Titocu ve Kruşçevci revizyonizmlere karşı mücadelede bilenmişlerdir. Onlar, "Üç Dünyacı" revizyonizme de karşı kararlılıkla göğüs germeyi bileceklerdir. Zafer er geç Marksizm-Leninizmin olacaktır.

Halk Aydınlık

Baş.ta.sa.8'de

lık revizyonistlerinin,Adana'da halk saflarında mücadele eden devrimcilere karşı işledikleri cinayetleri, aynı zamanda tüm ezilen Türkiye halkına karşı bir saldırı olup,kendilerinin bir kez daha işçi sınıfının düşmanlarıyla birleşerek devrimin önünde bir engel teşkil ettiklerinin ispatıdır.

Bütün yurtsever devrimcileri bu halk düşmanlarının sahte yüzlerinin ortaya çıkarılması için mücadeleye çağırıyoruz.

DUİSBURG-HOCHFELD VE ÇEVRESİ
TÜRKİYELİ İŞÇİ ÖĞRENCİ DERNEĞİ
YÖNETİM KURULU ADINA BAŞKAN
VELİ KORKMAZ

TUNCELİ KARŞILAR KÖYÜ HALKINDAN 47 YURTSEVER VE DEVRİMCİ:

Adana gençliğinin yiğit önderi Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci'nin Türkiye İşçi-Köylü (düşmanı) Partisi-Aydınlık çetesi tarafından alçakça katledilişleri devrimci, demokratları ve halkımızı üzdüğü kadar düşmanları sevindirmiştir.

Biz, Dersim Karşılar köyü halkı olarak bu katliamı şiddetle protesto ediyor ve TİKP-Aydınlık revizyonizmini lanetliyoruz.

DEVRİM KİTAPEVİ- İSKENDERUN :

Sayın Veli Yılmaz;

"Üç Dünyacı" Aydınlık-TİKP hainleri Adana'da iki proleter devrimciyi katletmekle karşı-devrim saflarında olduklarını bir kez daha gösterdiler. "Aydınlık-TİKP" hainlerinin işlemiş olduğu cinayet, onların "Üç Dünyacı" siyasetlerinden ayrı olarak ele alınamaz.

Devrim Kitap ve Kırtasiye evi olarak artık Aydınlık gazetesini satmayacağız.

DEVRİM KİTABEVİ ERSEN KORKMAZ
İSKENDERUN

Türkiye İşveren

Baş.ta.sa.1'de

dır. Onların düzeninden, kapitalizmden, ülkemizin yarı-sömürge, yarı-feodal ekonomik ve sosyal yapısından doğmaktadır.Ekonomik buhran en başta onların düzeninin bir ürünüdür ve onların kâr ve çıkarlarını tehdit etmektedir.

"DAR BOĞAZ"I AŞMANIN YOLU IMF 'NİN TEMEL REÇETESİ: "TOPLUMSAL ANLAŞMA"

İşte "Toplumsal Anlaşma" onların dar boğazının aşılmasının, buhranın yüklerinin işçilerin ve emekçi halkın sırtına vurulmasının yoludur.

Emperyalistlerin IMF reçetesinde, "işçi ücretlerinin dondurulması,kamu işletmelerinde harcamaların azaltılması vb." şeklindeki kısaca verilen direktifler, hayatta karşımıza "Toplumsal Anlaşma" olarak çıkmaktadır.

Bu açıdan bakıldığında ortada sözde "karşılıklı olarak tespit edilecek ve anlaşmaya varılacak ilkeler" de yoktur.Bu ilkelerin neler olduğu daha önce IMF reçetesinde belirtilmiştir. Oynanan bir tiyatrodur.

"TOPLUMSAL ANLAŞMA": PATRON-HÜKÜMET-SENDİKA AĞASI ÜÇLÜSÜNÜN BÜTÜN İŞÇİLERE YÖNELTTİĞİ BİR SALDIRI

Türk-İş ile CHP hükümeti arasında imzalandığında, "Toplumsal Anlaşma" için birçok köşe yazarı, birçok satılmış kişi "Bu, hukuki geçerliği olmayan bir anlaşmadır","sadece devlet işyerleri ile ilgilidir", "sadece bu işyerlerinde çalışan işçileri ilgilendirir" vb. türden ihaneti ve saldırıyı yumuşatıcı demeçler verdiler.

Bunlar,işçilerin uyanıklığını köreltmek,onları bu ihanete ve saldırıya alıştırmak istiyorlardı. Zaten hükümetin planı da böyleydi. Bu saldırı önce tepkinin daha az geldiği yerlerde, devlet işletmelerinde uygulanacak,meşru hale getirilecek ve sonra yaygınlaştırılacaktı.Devrimciler bu gerçeği defalarca ortaya koydular ve işçileri uyardılar.

Örneğin, işçilerin DİSK ağalarının "bu mesele bizim işçilerimizi ilgilendirmiyor, bize yönelen bir şey olsa harekete geçerdik" türünden yalanlarına kanmamalarını söylediler.

"Toplumsal Anlaşma"nın ne menem bir şey olduğu, kimin isteği olduğu her geçen gün daha fazla açığa çıkıyor.

"Toplumsal Anlaşma", TİSK'in "yıllardır savunduğumuz bir görüş" sözleri ile gerçek anlamını bulmakta ve sendika ağalarının, CHP hükümeti ve reformistlerin yalanları parça parça olmaktadır.

İşçi sınıfına düşen, patronla işçinin patron yararına işbirliği demek olan bu "anlaşma"yı elinin tersiyle bir kenara itmesi ve buhranın yüklerini sermayenin sırtına vurmak üzere harekete geçmesidir.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE
SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2/B ÇEMBERLİTAŞ -İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 200 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

PARTİ BAYRAĞI
CİLT 1

SAYI 1:
● PARTİ BAYRAĞI ÇIKARKEN
● DEVRİMCİ PROLETARYANIN MÜCADELE PLATFORMU
● HALKIN YOLU PLATFORMUNUN ELEŞTİRİSİ
● 58 YILLIK SOL HAREKETİN DEĞERLENDİRİLMESİ (I)
● EMPERYALİST SAVAŞ VE PROLETER DEVRİMCİ TUTUM (I)

SAYI 2:
● MARKSİST-LENİNİST BİRLİK İÇİN MÜCADELE
● HALKIN BİRLİĞİ PLATFORMUNUN VE GENEL SİYASİ ÇİZGİSİNİN ELEŞTİRİSİ
● 58 YILLIK SOL HAREKETİN DEĞERLENDİRİLMESİ (II)
● EMPERYALİST SAVAŞ VE PROLETER DEVRİMCİ TUTUM (II)

SAYI 3:
● SAĞ OPORTÜNİZME KARŞI MÜCADELE
● TİKP PROGRAMININ ELEŞTİRİSİ
● DEMOKRATİK DEVRİM SÜRECİNDE DEVRİMCİ PROLETARYANIN SOSYALİST GÖREVLERİ VE OPORTÜNİZM
● 58 YILLIK SOL HAREKETİN DEĞERLENDİRİLMESİ (III)

SAYI 4:
● MAYIS 1977'DEN BUGÜNE KÜÇÜK BURJUVA İHTİLALCİLİĞİN ELEŞTİRİSİ: KESİNTİSİZ DEVRİM (I-II-III) ÜZERİNE
● REVİZYONİZMİN BİR YANSIMASI:HİZİPÇİLİK

SAYI 5:
● GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE KÜRT MİLLİ MESELESİ KARŞISINDA TAKINILAN TAVIR
● MİLLİ MESELE ÜZERİNE
● 58 YILLIK SOL HAREKETİN DEĞERLENDİRİLMESİ (IV)

SAYI 6:
● AEP KRUŞÇEVVARİ ŞANTAJLARA BOYUN EĞMEZ
● PARTİ BAYRAĞI VE HALKIN KURTULUŞU'NUN AEP MERKEZ KOMİTESİNE TELGRAFI
● MARKSİZM-LENİNİZM, FAŞİZME KARŞI MÜCADELEMİZE IŞIK TUTUYOR
● HALKIN BİRLİĞİ'NİN REVİZYONİST FAŞİZM TEORİSİNİN İÇYÜZÜ
● "DEVRİMCİ YOL"UN FAŞİZM TEORİSİNİN ELEŞTİRİSİ
● HALKIN KURTULUŞU'NUN SAVUNDUĞU MARKSİST-LENİNİST FAŞİZM TEORİSİ "KURTULUŞ SOSYALİST DERGİ"NİN OPORTÜNİST YÜZÜNÜ AÇIĞA ÇIKARIYOR

İran halkının

Baş.ta.sa.2'de

çizgi ortaya çıkmıştır. Bu sapma, Kautskiciliği, sosyal-şovenizmi ve tasfiyeciliği hararetle yayan yen tür bir revizyonizmdir. Bu sağ oportünist akımın izleyicileri "Üç Dünya Teorisi" denen bir teoriden kaynaklanmaktadırlar. Kruşçevci modern revizyonizmi tecrit etmek ve kitle bağlarını geliştirmek için "Üç Dünya Teorisi"ni açığa çıkarmak temel bir görevdir...

Uluslararası durum hakkındaki değerlendirmesiyle, uluslararası komünist hareket için çizdiği stratejik ve taktik çizgisiyle "Üç Dünya Teorisi", Marksizm-Leninizmin önemli ilkelerini inkar etmekte, proletaryanın çıkarlarını ayaklar altına almakta ve sınıf uzlaşmacılığını öğütlemektedir. Bu teori, sınıf tahlili üzerinde dünyayı iki kampa ayırmak yerine, üçe bölmekte ve böylelikle halk ile gericilik arasındaki ayırım çizgisini ortadan kaldırmaktadır. Bu teori, kurtuluş hareketlerine; bağımsızlık ve özgürlüğü kazanacakları tek yol olan ulusal demokratik devrimi terk etmelerini öğütlemekte ve "üçünca dünya halkları ile ülkeleri arasındaki birlik" sancağı altında emperyalizm ve kuklaları ile birleşme yolunu göstermektedir. Bu teori,"ulusal bağımsızlık" sloganını yayarak, Avrupa ve Japonya'nın emperyalist ülkelerinde proletarya ile burjuvazi arasındaki uzlaşmaz çelişkiyi inkar etmektedir..."

toplumsal anlaşmanın

Baş.ta.sa.1'de

rilen bütün sözler yerine getirilebilirdi.İşçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki "Toplumsal Barış", ya da başka bir deyişle sınıf mücadelesinin bastırılması, yasalara bağlanabilirdi.

İşte bugün yapılmakta olan budur.Gelinen aşama budur. Bakanlıklar harıl harıl "görevlerini" yerine getirmekte ve "İşyerlerinde Yönetime Katılma Tasarısı", "Kârdan Pay Alma Tasarısı", "İş Kanununda Değişiklikler Tasarısı" vb. gözboyayıcı, grev kırıcı,mücadeleyi sinsi bir şekilde engellemeyi amaçlayan yasa tekliflerini hazırlamaktadırlar. Böylece "Toplumsal Anlaşma", sadece sendika ağaları ile hükümet arasında varılan bir "ilke anlaşması" olmaktan çıkacak, ve bu "ilke anlaşması"na bağlı olarak düzenlenen birçok kanun ile ülkemizde işçi sınıfının mücadelesini zapturapt altına alan bir işçi düşmanı kanunlar toplamı haline gelecektir.

Hükümetin bu girişimlerinin başta sanayi odaları olmak üzere tüm hakim sınıflar kesimlerince desteklenmesi şaşırtıcı değildir. Birinci ve ikinci MC hükümetlerinin baş destekçisi Ege Bölgesi Sanayi Odaları'nın bugün hükümet lehinde parlak demeçler vermesi bile şaşırtıcı değildir.

Ama bütün bunların ötesinde, hükümete bu işçi düşmanı yasaları hazırlama cesaretini, veren şey lafta ne kadar karşı çıktıklarını söylerlerse söylesinler, her soydan sendika ağasının "Toplumsal Anlaşma"nın kanunlaştırılması ve uygulanması için hükümet ve patronlarla fikir birliğinde olması ve hükümete bu konuda açık, gizli destek sunmalarıdır. Türk-İş'in faşist , reformist sendika ağaları zaten bu ihanet anlaşmasının mimarları arasındadırlar. DİSK'in revizyonist ve reformist ağaları ise lafta "Toplumsal Anlaşma"ya karşı çıktıklarını ilan ederken, bir yandan da "hükümeti desteklediklerini" açıklamaktadırlar . Üstelik MESS ile yaptıkları toplusözleşmelerde, özel sektörde "Toplumsal Anlaşma"yı uygulamaya bile koymaktadırlar.

"Toplumsal Anlaşma" bugüne kadar,yapılan toplusözleşmeler sırasında yaklaşık 300 bin işçiye uygulanmıştır. Ama henüz bu uygulama kanunlar olarak sağlamlaştırılmamıştır. Ve işte son uygulama ve hazırlıklar, tasarı teklifleri, bu durumu ortadan kaldırmaya yönelmiştir. Bu durumda mücadele daha da önem kazanmaktadır.

Bütün gelişmeler ve dünya ve Türkiye işçi sınıfının kendi öz mücadele tecrübeleri açıkça göstermektedir ki; bu işçi düşmanı kanunların çıkarılmasını engelleyebilecek,"Toplumsal Anlaşma"yı yırtıp atacak olan tek güç işçi sınıfının kendi gücüdür, mücadelesidir.

İşçiler, 15-16 Haziranların, DGM direnişlerinin yolundan yürürlerse,karşı-devrimin bu saldırısını da püskürtebilirler. Ve unutulmamalıdır ki, yürütülecek mücadele sendika ağalarının çizdiği sınırları aştığı ölçüde başarıya ulaşacaktır. Aksi taktirde, hükümete ve patronlara geri adım attırmak olanaksız olacaktır.

Aydınlık-TİKP ihanet şebekesi faşist diktatörlükten güç alıyor

TİKP-Aydınlık ihanet şebekesi Göbbelsvari propagandadaki bütün ustalıklarını göstererek, Adana'da kalleşçe işledikleri cinayetle ilgili gerçekleri bulandırma çabalarına devam ediyor. Bütün yalanlarının tek tek çürütülmesi üzerine parayla yalancı şahit tutup sahte suçlular icat etmeye kalkıştılar. Bu teşebbüsleri Meydan Mahallesi halkınca açığa çıkarıldı. Kendileri gibi satılık olmayan Meydan halkı karşı-devrimcilerin oyununu bozdu. Adana halkı bu girişimi lanetledi. Revizyonistlerin komplosu fiyasko ile sonuçlandı.

Şimdi de suçsuzluklarını (!) kanıtlamak için şöyle diyorlar: "Hareketimizin 10 yıldır saldırdığı, adam yaraladığı veya öldürdüğü tek bir olay gösterebilir misiniz? Gösteremezsiniz. O zaman bu olayda da suçsuzuz." Evet TİKP-Aydınlık hareketinin yakın geçmişe kadarki tarihi ile ilgili söyledikleri doğrudur. Ama bunun sonucu, Adana olayında da suçsuz olmaları değildir. TİKP-Aydınlık hareketi milli burjuvazinin reformcu politikasını izleyen, sınıfıyla kaynaşamamış bir aydınlar topluluğuydu. "Üç Dünya Teorisi"ne uygun siyasi çizgi tespit etmesiyle birlikte iyice yozlaşmış, bu teoriye uygun karşı-devrimci eylem çizgisini derinleştirmiş ve bugün emperyalistlerin ve hakim sınıfların hizmetinde karşı-devrimci provokatörler topluluğu haline gelmiştir.

Herşey gibi cesaretin de bir sınıf temeli vardır. Aydınlık hareketi, reformcu bir hareket iken karşı-devrimle mücadeleye cesaret edemeyen, Kontr-gerillada her şeyi söyleyip mahkemede şikayet eden, durumundan sürekli şikayet eden ama durumu değiştirmek için hiç bir şey yapmayan pasifist, teslimiyetçi bir hareketti. Bugün ise karşı-devrimin hizmetinde bir hareket haline gelmiştir ve cesaret meselesinde de yeni bir özellik kazanmıştır. Karşı-devrim karşısında yine eskisi gibi korkak ama karşı-devrimden aldığı güçle halka karşı görünüşte "cesur".

Hakim sınıfların hizmetindeki bütün siyasi hareketler halka karşı görünüşte "cesur"durlar. Bu "cesaret" Ülkü Ocaklarınki, İGD'lilerinki gibi polis desteğiyle devrimcilere saldırı düzenleme "cesaret"idir. Bu "cesaret" otobüs kurşunlama, öğrencilerin geçtiği yere bomba koyma "cesaret"idir. Ve silahsız devrimcileri boyunlarından kalleşçe bıçaklayıp öldürme "cesaret"idir. Ama bunların hepsinin de devrimden, halkın mücadelesinden ödleri kopar.

Adana'da kahpece işlenmiş cinayetten sonraki gelişmeler bu ihanet şebekesinin "cesaret"i nereden aldığını gösteriyor. Olaydan sonra karşı-devrim bütün güçleri ile katillere değil, devrimcilere saldırdı. YDGD, ALÖB kapatıldı. Katillerin başkan oldukları derneklere, TİKP'ye polis uğramadı bile. Katillerin isimlerini Aydınlık gazetesi bile yazdığı halde Vali, Emniyet Müdürü tek laf etmedi. Kontr-gerilla basını Aydınlık-TİKP propagandası yaptı. Meydan Mahallesinde cinayeti lanetleyen halktan imza toplayan devrimciler gözaltına alındı. Meydan Mahallesinde yapılan toplantıdan sonra polis halka saldırdı. Katiller ve savunucuları ise ellerini kollarını sallayarak geziyorlar ve nereden aldıkları belli olan parayla adam satın alıp temize çıkmaya çalışıyorlar.

Halk Aydınlık-TİKP hainlerinin işlediği cinayeti lanetliyor

TİKP-Aydınlık revizyonistlerinin devrimcileri katletmeye kadar varan ihanet çizgisi geniş bir halk kitlesinde derin nefret uyandırmıştır. Adana'da iki proleter devrimci gencin hunharca katledilmesini çeşitli demokratik kuruluşlar, kitle örgütleri ve yurtsever, devrimci, demokrat kişiler protesto etmektedirler. Gazetemize iletilen bu kınama mesajlarını özet olarak yayınlıyoruz.

NEVZAT UYANIK : (ADANA MEYDAN MAHALLESİNDE BERBER)

İki yurtsever devrimcinin öldürülmesini nefretle kınıyor ve lanetliyorum. Bunu Aydınlık diye tanınan devrimci maskesi takmış revizyonist bir grubun yapmış olmasına şaşmadım. Oktay ve Faysal'ın kanı yerde kalmamalı.

TÜM SAĞLIK EMEKÇİLERİ DERNEĞİ GENEL MERKEZİ:

"Canice şah damarlarından bıçak ve satırla vurularak öldürülen, Adana Liseli Öğrenciler Birliği Başkanı Oktay Çiğdemal ve Meydan YDGD Yönetim Kurulu üyesi Faysal Kelleci Adana gençliğinin önderleri ve "faşistlerin korkulu rüyaları idi. Bugün bunları katledenler karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"nin vardığı en son noktayı göstermektedir.

"Üç Dünyacı" TİKP artık bu teoriyi savunmakla kalmayıp hayata geçirmeleri ile emperyalistlerin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının hizmetine girmiştir.

Biz Tüm Sağlık-Der olarak bu iğrenç saldırıyı nefretle kınıyoruz. Tüm halk güçlerini, karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"ne ve onların takipçileri TİKP'in provokasyonlarına ve kışkırtıcı yayınlarına karşı uyanık ve birlik olmaya çağırıyoruz."

TÜM SAĞLIK-DER
GENEL MERKEZİ

YURTSEVER DEVRİMCİ MÜHENDİS VE MİMARLAR:

Devrimci, Demokrat, Yurtsever Mühendis ve Mimar Arkadaş;

Aydınlık-TİKP revizyonistlerinin Adana'da iki proleter devrimciyi katletmelerini protesto ediyoruz.

Devrime karşı hayatı suçlulukla dolu olan bu riyakâr siyasetin elini devrimci kanına bulaması ve halka yalan söylemesi ve devrimcilerin katlini gizleyerek olayı kim vurduya getirmeye çalışması onun hakim sınıfların uşaklığı yönünde geldiği yeri göstermesi bakımından üzerinde durulması gereken önemli bir olaydır. Devrime ve halka karşı suç işleyenler bir kere ihanetin içine girdiler mi onun sınırını ve ölçüsünü tayin etmeleri de mümkün değildir.

Bu şahsiyetsiz akımı mühendis ve mimarlar kitlesinden tecrit etmeli, şu yada bu yolla bunların pençesine düşmüş unsurların bu ihanet akımını terk etmesine, gerçeği görmesine yardım etmeliyiz.

KAHROLSUN HALK DÜŞMANLARI !
KATİLLER BULUNSUN HESAP SORULSUN !

TUNCELİ VE ÇEVRESİNDEN 6 YDGD; TUNCELİ, MAZGİRT, PERTEK, PÜLÜMÜR, HOZAT, ERZİNCAN YDGD, TUNCELİ ZİRAATÇILAR DERNEĞİ, TUNCELİ KADINLAR DERNEĞİ, TUNCELİ OLEYİS TEMSİLCİLİĞİ, HOZAT-PÜLÜMÜR-PERTEK TÖB-DER

Karşı-devrimci Aydınlık-TİKP hainlerinin Adana halk gençliğinin iki önderi Oktay ve Faysal yoldaşları canice katletmeleri ülkemiz emekçi halkı ve gençliği tarafından derin bir nefretle karşılanmıştır.

Hayat proleter devrimcilerin "Üç Dünyacı" revizyonistler için söylediklerini doğruluyor. "Üç Dünyacı" revizyonistlerin Amerikan emperyalizminin, Avrupa emperyalistlerinin ve onların tek tek ülkelerdeki işbirlikçilerinin önünde diz çökerek bağlılık yeminleri etmesiyle sosyalizme, dünya proletaryasına, ezilen halklara saldırısı arasında doğrudan bir ilişki vardır. Aydınlık-TİKP hainlerinin Adana'daki iğrenç cinayeti kesinlikle tesadüfi ve mevzii bir olay değil, onların karşı-devrimci çizgilerinin pratik yansımalarının somut bir parçasını oluşturmaktadır. Aydınlık-TİKP, bugün Rus uşağı sosyal-faşist T"K"P'nin bu hale gelişinde geçirdiği evrimi Amerikan uşaklığında ilerleyerek yaşamaktadır.

ALİ EVYAPAN :

Oktay ve Faysal yoldaşların katledilmesini tezgahlayanlardan İsmet ve Ülker Evyapan'ın amcası Ali Evyapan maskeli Aydınlık revizyonistlerinin tavrını şiddetle kınadığını belirtmektedir. Mektupta şöyle deniliyor:

"Kendilerine devrimciyim diyenlerin adam öldürdükleri nerede görülmüştür. Böyle bir işe girişenler ancak maske kullananlardır. Maskenin altında ise gerçek yüzleri yatmaktadır. Gerçek yüzleri 1971'de görülmüştür. Devrimciler faşistlere karşı amansız mücadele edip bu uğurda ölürken, Bay Doğu Perinçek bir sıyrık bile almamıştır. Üstelik bununla da kalmamış MİT ajanlarına yüzlerce arkadaşının ismini vermiştir. Ben gerçek devrimcilere karşı büyük bir sevgi ve saygı duymaktayım. Maskelilere ise asla."

YUSUF ZÜHRE :

Yusuf Zühre Meydan Mahallesinde bakkallık ve aynı zamanda gazetecilik yapmaktadır. O Aydınlık revizyonistlerine karşı duyduğu hıncın bir ifadesi olarak şunları söylemektedir:

"Eskiden Aydınlık gazetesi satardım. Ne var ki bu adamların kasıtlı olarak iki genci kahpece öldürmesinden sonra, canilere ortak olmamak için artık Aydınlık gazetesi satmıyorum. Fakirler için çalışanları tuzağa düşürenlere niye hizmet edelim? "

ALACA YDGD, MECİTÖZÜ YDGD, KARAKAYA KÖYÜ KÜLTÜR DAYANIŞMA DERNEĞİ, ÇORUM EĞİTİM ENSTİTÜSÜ ÖĞ. DER., ÇORUM ZİRAATÇILAR BİRLİĞİ

"... Amerikan emperyalizmine hizmette kusur etmemeye çalışan TİKP-Aydınlık çetesinden hesap sorulmasında bize düşen görevi yerine getireceğimize söz veriyoruz."

İSKENDERUN TÜM-DER

...

Demokrasi güçlerinin bir parçası olarak halkın yiğit evlatları olan Oktay ve Faysal'ın katledilmesini şiddetle protesto ediyor, onların katilleri Aydınlık-TİKP revizyonistlerini lanetliyoruz.

"Sol" maskeli bu hainlerin maskesini indirmek için üzerimize düşeni yapacağımızı belirtiyoruz.

Halkın yiğit evlatları ölümsüzdür.

İSKENDERUN TÜM-DER ŞUBESİ ADINA
ŞEFİK ZAN

PARİS'TEN 65 İŞÇİ VE ÖĞRENCİ

Aydınlıkçıların karşı-devrimci saldırısını, büyük bir kin ve nefretle protesto ediyoruz.

Devrim düşmanı Doğu Perinçek ve avanesini Parisli işçi ve öğrenciler olarak büyük bir kin ve nefretle protesto ediyoruz.

HAGEN- TÜRKİYELİ İŞÇİ ÖĞRENCİ DERNEĞİ :

Biz Batı Almanya HAGEN şehrinde çalışan işçi ve öğrenciler 30 Temmuz da Adana'da faşizme, emperyalizme karşı tüm hayatları pahasına mücadele veren devrimcilerin Aydınlık revizyonistlerince hunharca katledilmesini şiddetle lanetliyoruz.

Yurtsever devrimcilerin hunharca Aydınlık revizyonistleri tarafından katledilmesi bizi hiç şaşırtmamıştır. Fakat Aydınlık şeflerini bu ihanete sürükleyen "Üç Dünya" denilen karşı-devrimci teoriyi biz emekçiler çoktan kavradık.

YALOVA'DAN 30 DEVRİMCİ

Biz aşağıda isimleri bulunan kişiler; Adana'da Aydınlık ve TİKP taraftarı karşı-devrimci provokatörlerin Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci arkadaşlarımızı hunharca katledişlerini, Aydınlık ve TİKP'nin cinayetle ilgili, burjuva basın ahlakını bile geride bırakan yalan ve iftiralarını ve bu çetenin hizmet ettiği faşist diktatörlüğü lanetliyoruz.

DUİSBURG-HOCHFELD TÜRKİYELİ İŞÇİ-ÖĞRENCİ DERNEĞİ :

"AYDINLIK-TİKP REVİZYONİSTLERİNİN ADANA'DAKİ KATLİAMINI LANETLİYORUZ "

Halk düşmanları olan TİKP-Aydın

Dev.Sa.7.Sü.1'de

TİKP çetesinin "hoşgörüsü"

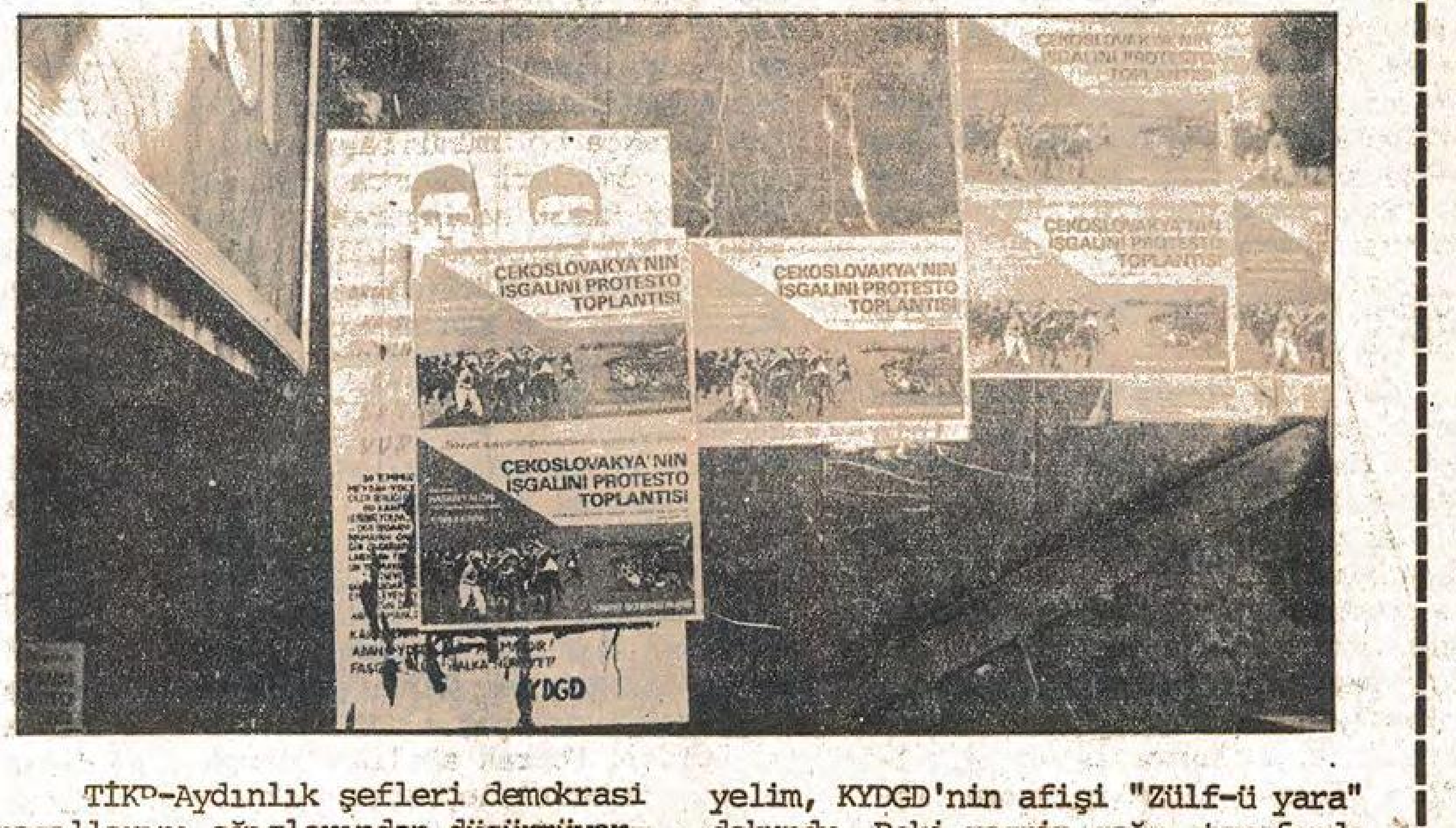
ÇEKOSLOVAKYA'NIN İŞGALİNİ PROTESTO TOPLANTISI
ÇEKOSLOVAKYA'NIN İŞGALİNİ PROTESTO TOPLANTISI
ÇEKOSLOVAKYA'NIN İŞGALİNİ PROTESTO TOPLANTISI
ÇEKOSLOVAKYA'NIN İŞGALİNİ PROTESTO TOPLANTISI
YDGD

TİKP-Aydınlık şefleri demokrasi masallarını ağızlarından düşürmüyorlar. Bugüne kadar kimseye gazete satarken engel olmadıklarını, hiç bir siyasetin afişlerini kapatmadıklarını iddia ediyorlar. Yüzlerce olay gibi yukardaki resim de bunun yalan olduğunu belgelemektedir.

TİKP çetesi mensupları resmin sol tarafında görüldüğü gibi, Kadıköy YDGD'ye ait Adana olayları ile ilgili bir afişi hem yırtmışlar, yırtamadıkları yerleri ise Çekoslovakya afişleriyle kapatmışlardır. Hadi diyelim, KYDGD'nin afişi "Zülf-ü yara" dokundu. Peki resmin sağ tarafında görülen yine aynı çetenin afişleriyle kapatılmış olan "İran-Türkiye Halklarının Dayanışma Toplantısı"na ait afişlere ne demeli?

Karaköy yeraltı geçidinde çekilen bu resim tek başına bir olay değildir. "İran-Türkiye Halklarının Dayanışma Toplantısı"nı ilan eden afişler İstanbul'un hemen her yerinde TİKP'li zorbalar tarafından tek tek kapatılmış veya tahrip edilmiştir.

CİSNU TİKP'yi protesto etti

İranlı Öğrenciler Konfederasyonu (Ulusal Birliği) CISNU Yönetim Kurulu Türkiye Kolu TİKP-Aydınlık çetesinin 19.8.1978 tarihinde İstanbul'da yapılan "İran-Türkiye Halkları Dayanışma Toplantısı"nın afişlerini kendi afişleriyle kapatmasını ve diğerlerini de duvarda tahrip etmesini kınamıştır.

CISNU-Türkiye Kolu'nun gazetemize yolladığı mesajın tam metnini aşağıda veriyoruz.

"HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNE,

Yoldaşlar,

19.8.1978 tarihinde 'İran-Türkiye Halklarının Dayanışma Günü' toplantısının düzenlenmesinde kardeşçe yardımlarınızdan dolayı en içten yoldaşça teşekkürlerimizi sunmayı kendimiz için bir görev biliyoruz.

İnanıyoruz ki sizin yardımlarınızın bu gecenin gerçekleşmesinde büyük rolü olmuştur.

Yoldaşça işbirliğiniz ve bu konuda gece gündüz uğraşlarınız sizin enternasyonalist dayanışmaya inancınızın ve doğru bakış açınızın bir kanıtıdır.

Bir avuç karşı-devrimci revizyonist 'Üç Dünya'cı'nın dünya halklarının ve proletaryasının devrimci mücadelesine ve enternasyonalizme sırt çevirdiği, emperyalizm ve gerici sınıflarla uzlaştığı bir dönemde gerçekten devrimci ve anti-emperyalist güçler arasında dayanışma ve işbirliği her zamankinden daha fazla gereklidir.

Revizyonist hain TİKP-Aydınlık çetesinin gerçek devrimcilere alçakça saldırması, enternasyonalist dayanışmayı engellemeye kalkışması, bu dayanışmanın simgeleri olan afişleri kapatması, onların gerçek yüzlerini ortaya çıkarmaktadır.

Biz yurtsever İranlılar TİKP-Aydınlık çetesinin bu karşı-devrimci emellerini nefretle kınıyor ve mahkum ediyoruz.

Daha büyük zaferler kazanmak için emperyalizme, faşizme, gericiliğe karşı mücadelede birleşelim."

CISNU
İRANLI ÖĞRENCİLER KONFEDERASYONU
(ULUSAL BİRLİĞİ)
YÖNETİM KURULU
TÜRKİYE KOLU

DEVRİMCİ YOL

Devrimci Yol dergisi Aydınlık'ı mahkum ediyor

"Devrimci Yol" Dergisinin 21 Ağustos tarihli sayısında Adana olayları ile ilgili bir yazı yayınlanmıştır. TİKP çetesinin mahkum edildiği yazıyı aynen yayınlıyoruz:

"AYDINLIKÇI HAİNLER ADANA'DA İKİ YURTSEVERİ KATLETTİLER"

"Devrimci halk güçlerinin onurlu mücadelesini boğma tertiplerinin yeni boyutlar kazandığı, halkın umut bağladığı Ecevit'in ABD emperyalizmi ve yerli tekelci işbirlikçilerine iyice teslim olduğu bir dönemde Aydınlıkçı hainler halka karşı yeni tertipler düzenlemektedirler. Sivil sıkıyönetim uygulamalarına geçildiği bir dönemde 'sol' adına yola çıktığını iddia eden Aydınlıkçı hainler hakim sınıflara halka karşı saldırı yolları açmaktadırlar.

Faşizme karşı mücadelenin gelişmeye başladığı Adana'da halka karşı mücadele konusunda Tercüman ve Hürriyet'le yarışan Aydınlık; devrimcilerin halktan tecrit edilmesi için haftalardır yoğun bir çabanın içindeydi. Düzenledikleri tertip sonucu Aydınlıkçı hainler HK görüşünü benimseyen iki yurtsever arkadaşı katlettiler.

Olayın geçtiği Meydan Mahallesi uzun mücadeleler sonucu devrimci halk güçlerinin kontrolü altına girmiş olan ve faşistlerin sökülüp atıldığı devrimci bir bölgedir. Yüzlerine solculuk maskesi geçirmiş oldukları için Aydınlıkçı dönekler de bu mahalleye girebilmekteydiler. Bu son olaydan bir hafta önce de mahallede olay çıkartmak için kışkırtıcı bir bildiri dağıttılar. Bu bildiride yiğit Meydan halkının onurlu mücadelesine çamur atılmakta ve devrimciler alenen ihbar edilmekteydi. Daha da ileri gidilerek halk düşmanı faşistler savunulmaktaydı. Bu, Aydınlıkçı hainler çetesinin hazırladıkları son provokasyonların önemli bir adımıydı.

Yavuzlar Mahallesinde bütün yurtseverlerin omuz omuza faşist katillere karşı verdikleri kavganın Adana'da duyulmaya başlamasından hemen sonra, bu kavga içinde tabii ki yerleri olmayan Aydınlıkçıların Meydan Mahallesi dışından ve hatta Adana'nın çevresinden topladıkları otuz kadar taraftarlarıyla hazırlıklı bir biçimde gelerek akşam üzeri günlük Aydınlık gazetesi satmaya başlamaları bir tertipten başka bir şey değildir. Halkın Yavuzlar'daki şerefli mücadelesini karartmak, halkın moralini bozmak, devrimcileri halktan tecrit etmek ve devrimci bir bölge olan Meydan Mahallesini polise hedef olarak göstermekten başka bir şey değildi amaçları.

Olayı HK'lerin kendi aralarında meydana gelmiş bir olay olarak göstermeye çalışmaları Tercüman gazetesinden kocaman bir aferin almalarını sağlamıştır. Halkın gözleri önünde iki yurtseveri katleden Aydınlıkçı katiller efendilerinin gözlerine girme konusunda önemli bir adım atmıştır.

Ülkemizde sınıf mücadelesi gittikçe keskinleştikçe, halk güçleri ile faşist güçler arasındaki kavga kızıştıkça, sol içindeki saflar da giderek belirginleşiyor. Hakim sınıfların sol içindeki uzantısı olan revizyonistler bu kavgadaki hakiki mevzilerini, adım adım ilerleyerek açığa çıkarıyorlar.

Egemen sınıflar uşaklığını artık gizlemez hale gelen Aydınlıkçı hainleri halkımız daima lanetleyecektir. Ve onlar layık oldukları sona mutlaka ulaşacaklardır."

HALKIN KURTULUŞU

SELAMİ ÇİĞDEMAL:

«Oktay'ın taşıdığı Parti Bayrağını şimdi ben yükselteceğim»

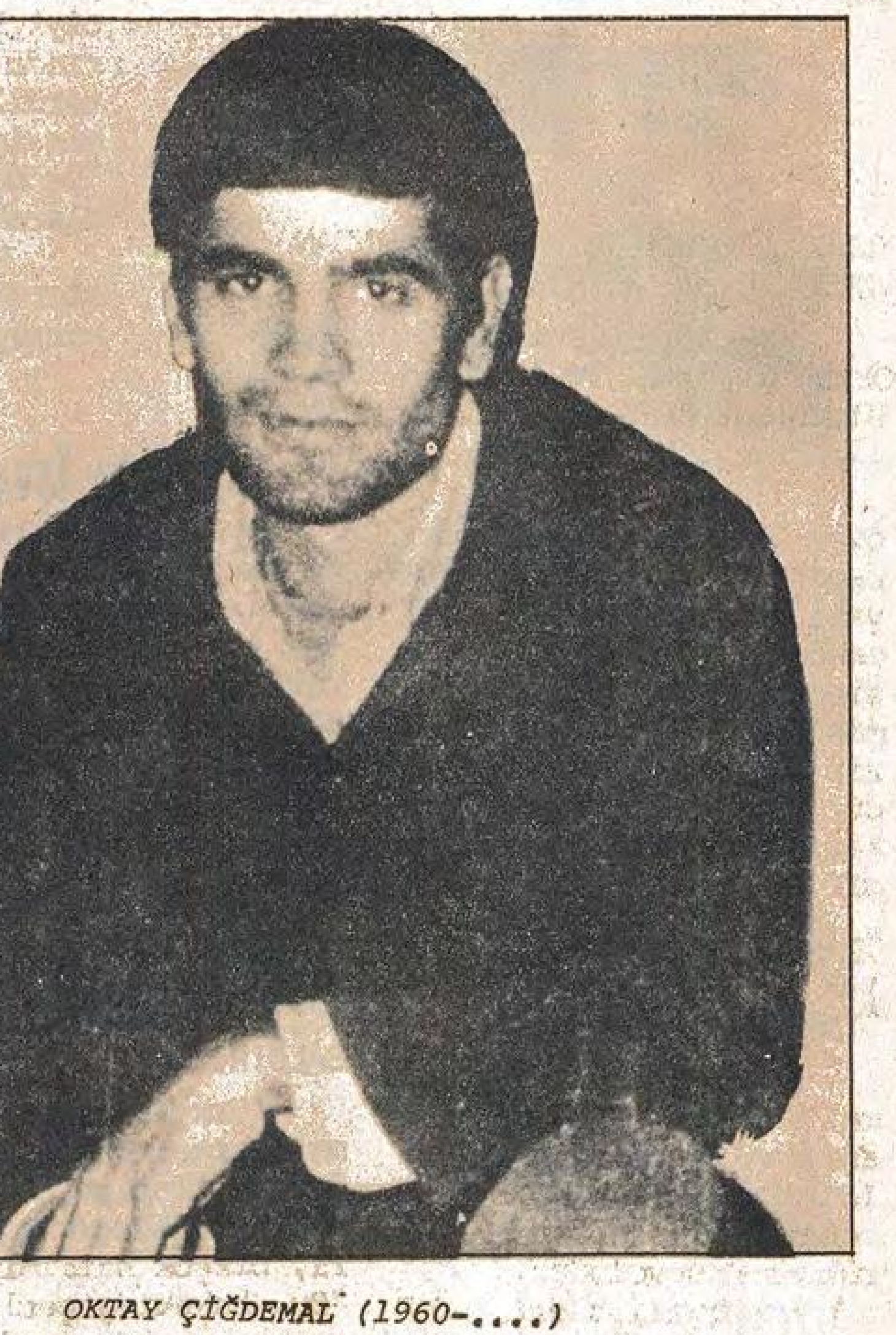

OKTAY ÇİĞDEMAL (1960-....)

Selami Çiğdemal 47 yaşında, Oktay yoldaşın babası. Yoksul bir emekçi. Adana'nın Karataş ilçesinin köylerinden. Yıllarca kan ve ter içinde çocuklarını yetiştirmek için çalıştı. Çok uzun bir süredir devrimci fikirlerle dolu kafasını ve yüreğini emekçi halkın mücadelesine adadı. Henüz 18 yaşındaki oğlu, yoldaşı toprağa düştüğünde bir an bile duraklamadı. Yine yüreği devrime hizmet için çarptı. O, gerçek bir devrimci gibi acısını kuvvete dönüştürdü. O, yoldaşı Oktay'ın ölüm haberini aldığından bu yana durmadan, dinlenmeden yüzlerce evin kapısını çaldı, binlerce kişinin önünde konuştu. Emperyalizme, faşizme ve revizyonizme karşı bütün emekçileri, kendi sınıf kardeşlerini aydınlatmak için didindi durdu. O herkese örnek olacak bir devrimcidir.

Aşağıda gazetemizde yayınlanmak üzere yaptığı kısa bir konuşmayı aktarıyoruz:

"Oktayım, oğlum ve yoldaşım hain bir tertiple öldürüldü. Onun yüce bir amacı vardı. O, bu amaç için can verdi. Hepimizin başı sağolsun. Bir Oktay ölür, bini birden doğar. Onun için üzülmüyorum. Zaferin en sonunda bizim olacağını biliyorum. O öldü ama partinin bayrağı şimdi daha yükseklere çekilidir.

"Oktay devrimci bir gençti. Kendini bildi bileli devrimciydi o. Onun bütün suçu işte budur. Peki onu öldürenler kimlerdir? Doğu Perinçekler çetesi. Yani MHP ile Amerikan emperyalizmiyle kol kola girenler. Herşey, görmek isteyen için o kadar açık ki.

Oktay öldükten sonra Cumhuriyet ve Milliyet gazetelerinde Oktay ve Faysal'ın Halkın Sesi'nden olduğu yazıldı. O elbetteki bu karşı-devrimci siyasetin yanından bile geçmedi. Tersine o[illegible] öldürenler bunlardır. Cumhuriyet gazetesine gittim. Ölen Halkın Sesi'nden değil, Halkın Kurtuluşu'ndandır dedim. Bu haberi düzeltmelerini söyledim. Bana " düzeltemeyiz, bilgiyi bize bizzat Emniyet Müdürü verdi" dediler. Tercüman, TİKP Adana İl Başkanının açıklamasını çarşaf gibi verdi. O da Oktay'ı bizim yani Halkın Kurtuluşu'nun öldürdüğünü söyledi. Burjuva basını kimin hizmetinde? Emniyet Müdürü kimin hizmetinde? Herkes birlik olmuş katilleri koruyor. Hangi yetkili katliamın hesabını soruyor. Onlar ne tutuklanıyor, ne örgütleri kapanıyor. Oktay ALÖB Başkanıydı öldü, bir de derneğini kapattılar. Bu arada şunu belirteyim ki Oktay öldü ama ALÖB yaşayacaktır.

"Şimdi biz bir kampanya açtık. Ben bu mücadelenin en önünde yürümeye çalışacağım.

"Bütün devrimci kardeşlerime sesleniyorum. Oktay'ın babası onun yoldaşı olarak biz ne kana kan ne dişe diş istiyoruz. Biz bu karşı-devrimci siyaseti güneş gibi siyasetimizle buz yığını gibi eriteceğiz. Onları halkın karşısına bir daha çıkamayacak hale getireceğiz.

"Aydınlıkçılara da sesleniyorum. Gittiğiniz bataklıktan dönün, şeflerin elini bırakın, bırakın ki o bataklığa yalnız kendileri düşsün. Biz halkız, biz de kin, intikam yoktur. Bütün devrimciler, TİKP saflarındaki bütün dürüst insanları kazanmak için ileri!"